XXXIII. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. JÚNIUS 23

Ludas Matyi

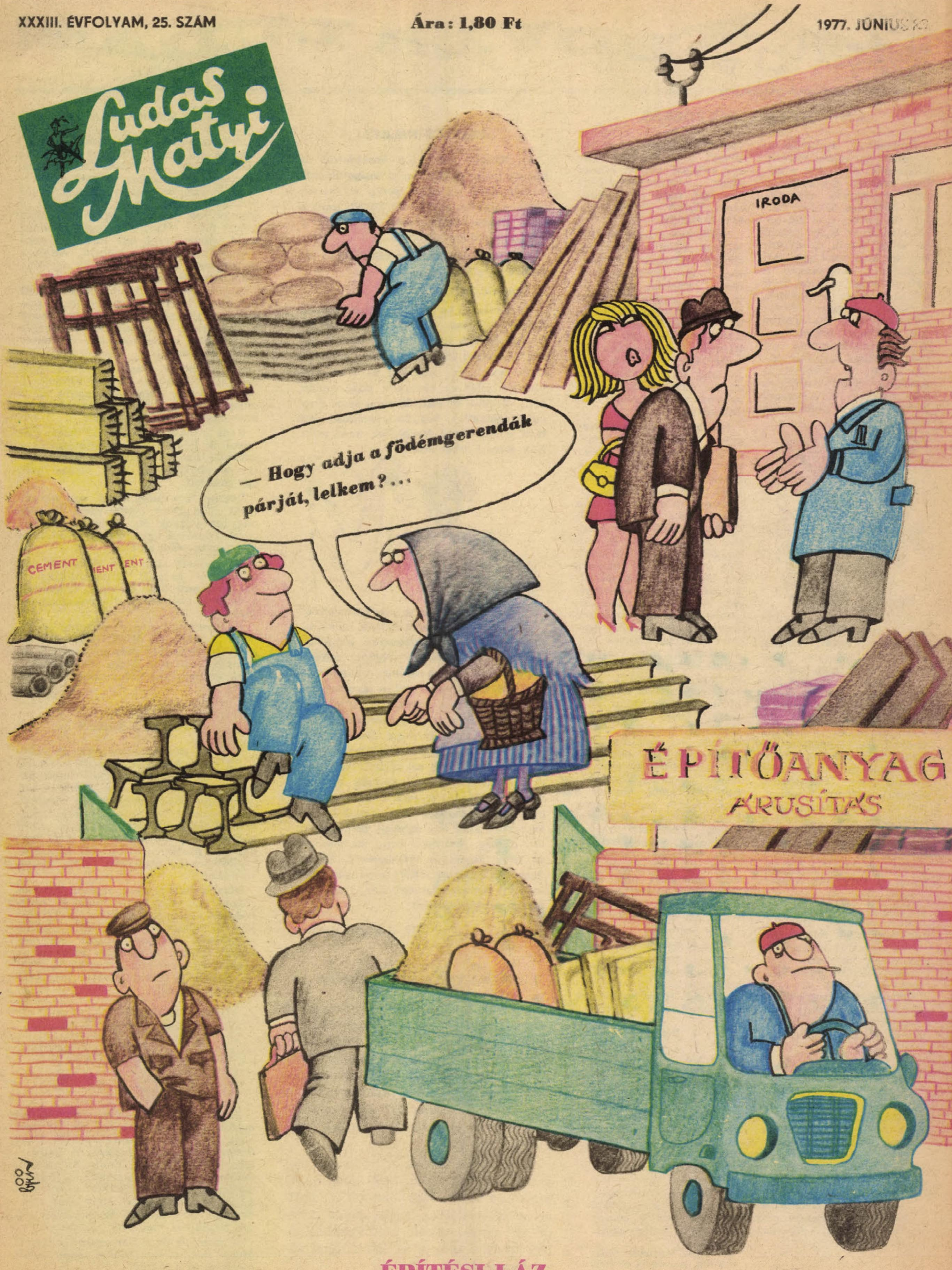
IRODA
— Hogy adja a födémgerendák párját, lelkem?...
CEMENT
ENT
ENT
ÉPÍTŐANYAG ÁRUSÍTÁS

ÉPÍTÉSI LÁZ

Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

A NYITOTT AJTÓ, MINT KÓDSZÓ

Érdekes átalakuláson mennek át egyes szavak. Valamikor például az a szó, hogy *nyitott*, egyszerűen a zárt, a csukott ellentéte volt. Mögöttes értelem nélkül. A nyitott ajtó azt jelentette, hogy kulcs nélkül be lehet menni, a nyitott ing azt, hogy már nem kell bajlódni a gombolással, a nyitott tenyér meg azt, hogy felülfizetéseket elfogadnak. Újabban *elegánsan többértelművé* vált a szó, divatba jött, különböző szellemi tartalmak, lelkiállapotok, sőt még politikai helyzetek kifejezésére is használják. Amellett mind sűrűbben alkalmazott udvariassági formula, sértést pótló finom szó-ragtapasz.

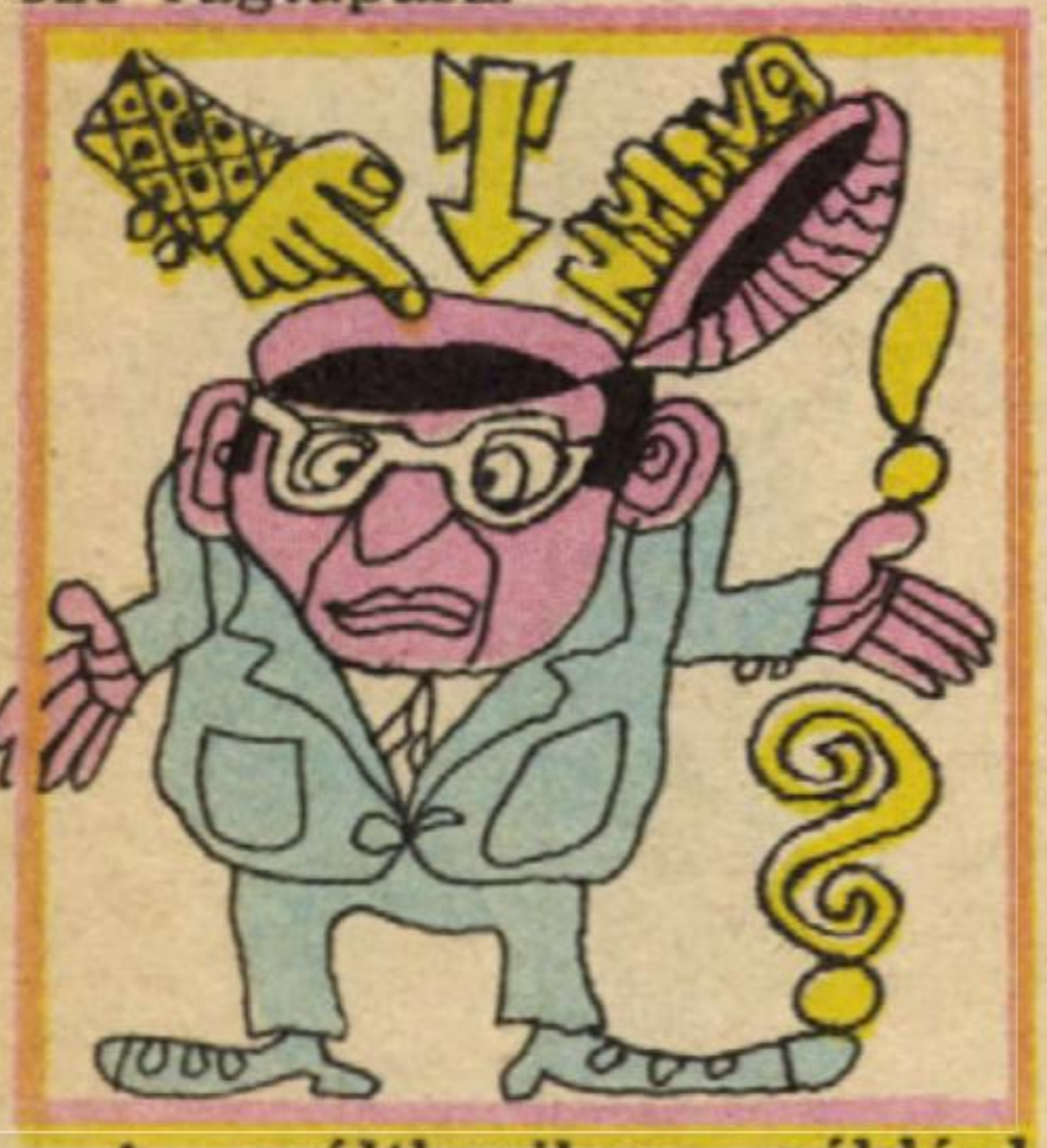

A múltkoriban például egy — talán túlontúl is — kifinomult ízlésű körben szememre vetették, hogy nem vagyok elég nyitott, a moziban s a tévében látható bizonyos filmek iránt. A kör egyik tagja azonban beépített emberem, s így visszapletykálta nekem, hogyan fogalmaztak a hátam mögött, miután elmentem tőlük. Hát, sok minden voltam — konzervatív ökörtől korlátolt kispolgáron át kommerszlelkű vén hülyéig —, csak úri elvtárs, azaz jóízlésű műélvező nem. Így, a hátam mögött. S mindezt a jelenlétemben egyetlen szóval — a nyitottal — ki tudták fejezni.

Ezek után már nem lepődtem meg, amikor egy rangos irodalmi folyóiratunkban egyik tekintélyes író-irodalomtörténészünk egy másik nagy tekintélyű író-irodalomtörténészünk könyvét bírálva, a többi között így fogalmazott: „Tagadhatatlan, hogy K. I. irodalomképében irodalmunk jelentős értékei hűvösebb bánásmódban részesülnek, s ez az irodalomkép kevéssé nyitott marad olyan teljesítményekkel szemben, mint pl. Kosztolányi, Krúdy, Babits, Kassák életműve..."

Hohó, értem én most már jól, mit jelent ez a választékosan udvarias fogalmazás, hogy „kevéssé nyitott"! Valójában azt jelenti, hogy a megbírált szerző alig tartja valamire Kosztolányit, Krúdyt, Babitsot, Kassákot. Még azt is jelentheti: semmire sem becsüli őket, hiszen ki tudja, hogy ez a „nyitott" szó, ez az udvariassági kódjel milyen mélységeket fed valójában?

Minthogy valamennyien egyre érzékenyebb lelkületűek leszünk, minél szélesebb körben kellene alkalmazni e kódszavak használatát. Sok magamfajta középkorúban máig be nem hegedt sebet hagyott például tanáraink egykori érdes hangja: „Fiam, te nem készültél, nem tudsz semmit, elégtelen!" Manapság ezt, ifjúságunk lelkének kímélése céljából, ideje lenne már így megfogalmazni: „Nem voltál elég nyitott a leckédre, fiam, ezért sajnos kénytelen vagyok egy az ötösnél jóval zártabb jegyet adni neked!" S az iparban dolgozókat sem kell unos-untalan idegesíteni az ilyen szavakkal, mint selejt, meg lemaradás. Mindjárt másképp hat a lélekre, ha így fogalmazunk: „Ön nem elég nyitott a minőségi munkát illetően," vagy: „Nyitottabbnak kell lenni, amikor a tervteljesítés terminusának betartásáról van szó!" Remélem, rövidesen megérjük, hogy a kereskedelem sem bosszant bennünket többé hiánycikkekkel, hanem a rejtett pult és a zárt raktár mélyéről előkotorva nyitott helyre teszi majd azt az árut is, amit éppen keresünk.

Fogadjuk hát meg nyíltan — vagy nyitottan — az általános finomságot és udvariasságot a közérintkezésben. Hogy a sebeink ne maradjanak nyitottak.

Barabás Tamás

VESZÉLYES LÉPCSŐK

Mostanában, sajnos, hozzászoktunk, hogy az árakat időnként emelik. Ez történt a budapesti fürdőkben is. A Rudas fürdő termálfürdőjében például a belépőjegy 5-ről 10 forintra drágult. Ezzel párhuzamosan azonban emelni kellett volna a szolgáltatások színvonalát is. A régi fürdőmedencét körülvevő ódon lépcsőket az idő vasfoga, de főképpen a víz alaposan kikezdte. Egyes helyeken éles, tarajos lett a lépcső, rálépni nemcsak kellemetlen, de veszélyes is, sérülést okozhat. A mai modern kőcsiszoló-készülékkel úgyszólván órák alatt le lehetne csiszolni ezeket a lépcsőket. Ezt kérem a fürdőző közösség nevében.

Dr. Mingovits István
1117 Bp., Bercsényi u. 22/b.

AGYVELŐ NÉLKÜL!

A „Kutya" című lap hasábjairól az olvasó sokat megtudhat a kutyavilágról. A legutóbbi számban pedig egyenesen olyan százados szenzációt közölt, amit a lapot olvasó honfitársaink, sőt a külföld előtt sem szabad eltitkolni.

A „Kutyák mikroszkóp alatt" című rovatban az alábbi hír állott:

„Agyvelő nélkül!

Mi történik, ha a kutya agyát eltávolítják? — sajnos, ilyenfajta kísérletekre is szükség van néha. Nos, az állat lélegzik, céltalanul jön-megy, alszik, eszik, de táplálékszerzésre képtelen és soha nem mutatja jelét az éhségnek vagy annak, hogy élvezi-e az eledelt, vagy sem. Anynyira tehetetlen, hogyha a gondozó nem teszi a szájába a táplálékot, nem eszik. Nem ismeri fel az ételt!"

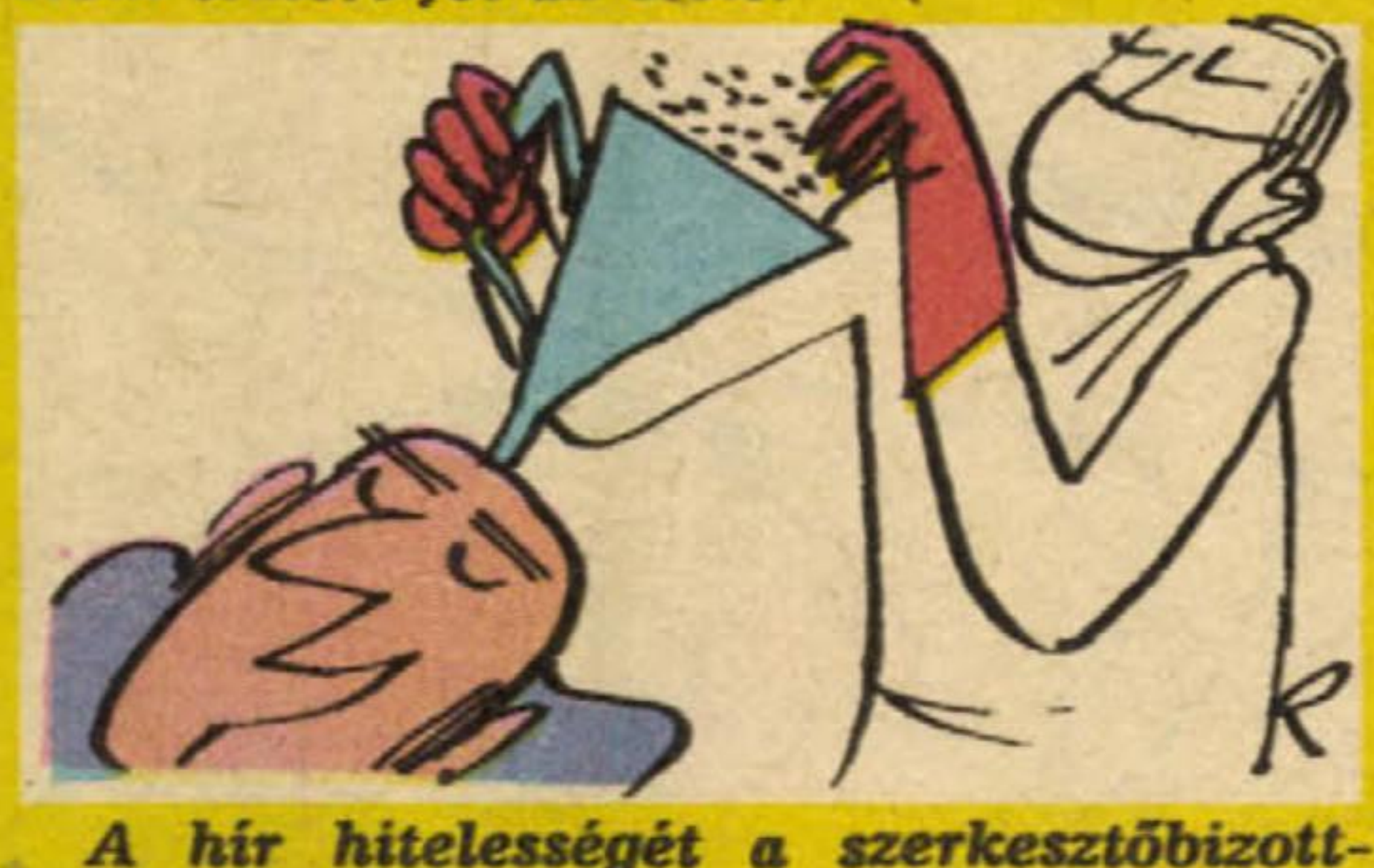

A hír hitelességét a szerkesztőbizottságban felsorolt akadémikusok, neves újságírók és más szakemberek fémjelzik. Az ilyen kísérletekre olykor valóban szükség van, hiszen gyógyszerkutatásunk állatkísérleti eredményeken alapszik. Az állatkísérletekben nyert adatok alapján próbálják ki az új gyógyszereket az embereken is. Ha már most sikerült, ilyen életrevaló, agynélküli kutyákat produkálni, biztos, hogy az agynélküli ember sem tartozik már az utópiák birodalmába. És mindez magyar eredmény, magyar siker, magyar világszenzáció! Az embernek csak egy aggálya marad még: lesz-e elég fűrészpor vagy szalmatörek az üres koponyák kitöltésére? És az ilyen fűrészporral töltött koponyájú emberek is képesek lesznek-e még az ilyen szenzációk felfogására?

Dr. Szendei Ádám

AZ ÓRA-VILLA IDEJE LEJÁRT?

Gazdátlanul áll a Szabadság-hegyen az Óra-villa. Nyitva ajtaja, ablaka. Már az emléktábla is levásott faláról. Pedig nevezetes hely ez a klasszicista épület. Buda ostromakor itt volt Görgey főhadiszállása, innen irányították a hadmozdulatokat. S itt tartotta fogva Klapka két órán keresztül Petőfit. Minderről beszélt bizonyára a lehullott emléktábla is.

Ma az épület lakatlan, s nemcsak a szél járhat keresztül rajta háborítatlanul, de bárki kárt tehet a több mint 130 éve épült nevezetes nyaralóban. Egyik ajtaján krétával írt figyelmeztetés: ÉLETVESZÉLYES! Úgy véljük, veszélyes az épület iránti közömbösség is.

Átányi László

DUPLAMÁRKÁS AUTÓ

Néhány héttel ezelőtt vettem az unokámnak egy autót, méghozzá egy duplamárkás autót, egy Elzett-Volkswagent, mert gavallér nagyapa vagyok én.

Az óbudai áruházban jártunk, a játékosztályon, a gyerek fölmutatott a formás kis járműre: Azt szeretném. „Van neki otthon tizenegy hasonló, hadd legyen kerek egy tucat" — gondoltam, s betettem a kosárba, vittem a pénztárhoz, fizettem érte 23 forintot, mert gavallér nagyapa vagyok én.

Természetesen rögtön haza kellett mennünk, le a padlóra, és hadd szaladjon a Volkszi! Engedelmesen forgott a lendkereke, vitte vagy tízszer ide-oda a szobában, akkor megunta, és többet meg sem mozdult.

Azt mondják, hogy a lendkerekes nem tud elromlani. Ez sem romlott el, már eredetileg rossz volt, amint azt a műszakilag képzett hozzátartozók a boncolásnál megállapították.

Nem akartam visszavinni, hátha azt mondják, hogy nem „rendeltetésszerűen üzemeltettük", inkább megígértem pityergő unokámnak, hogy veszek neki egy másikat.

Vettem is a múlt héten, egy ugyanolyat (Cikkszám: 10410), mert gavallér nagyapa vagyok én. Mondom: ugyanolyat. Pontosan ugyanolyat. Ugyanannyi ideig bírta, mint az első.

Az unokám sírt. Erre elővettem egy hároméves kocsiját, utánakötöttem a két lerobbant újat, és vígan száguldott a *motoros szerelvény*. Nagyokat nevettünk.

Az Elzett-Volkswagen dobozán az áll, hogy „MADE IN HUNGARY". Lehet, hogy exportálják? Kérem, ne tegyék! A nyugatiak nem olyan leleményesek, mint én, és főleg nincs humorérzékük.

S. L.

MAGAS A MÉRCE

Nekünk, nőknek, a szépítkezés valóságos adó! Manikűr, pedikűr, frizura, kozmetika. Nem a munkadíj drága, dehogy! Az idő, amíg rám kerül a sor, mert ugye sokan vagyunk. A manikűrösnő most éppen festeti a haját: mosás, berakás, fésülés, lakkozás, aztán megbeszéli a kolléganőjével, hogy tegnap mit főzött... közben mi várjuk őt türelmesen... munkaidő után igazán ráérünk!

Nem is tudom, mért vesszük mindezt zokon? Azt sem tudom, mért bosszankodtam, mikor egy alkalommal háromszor is elküldött egy kicsit sétálni, mondván: jöjjenek vissza fél óra múlva. Mikor negyedszer mentem — egyébként isteni volt a másfélórás séta! —, fájdalmas arccal közölte: már késő van, nem vállal!

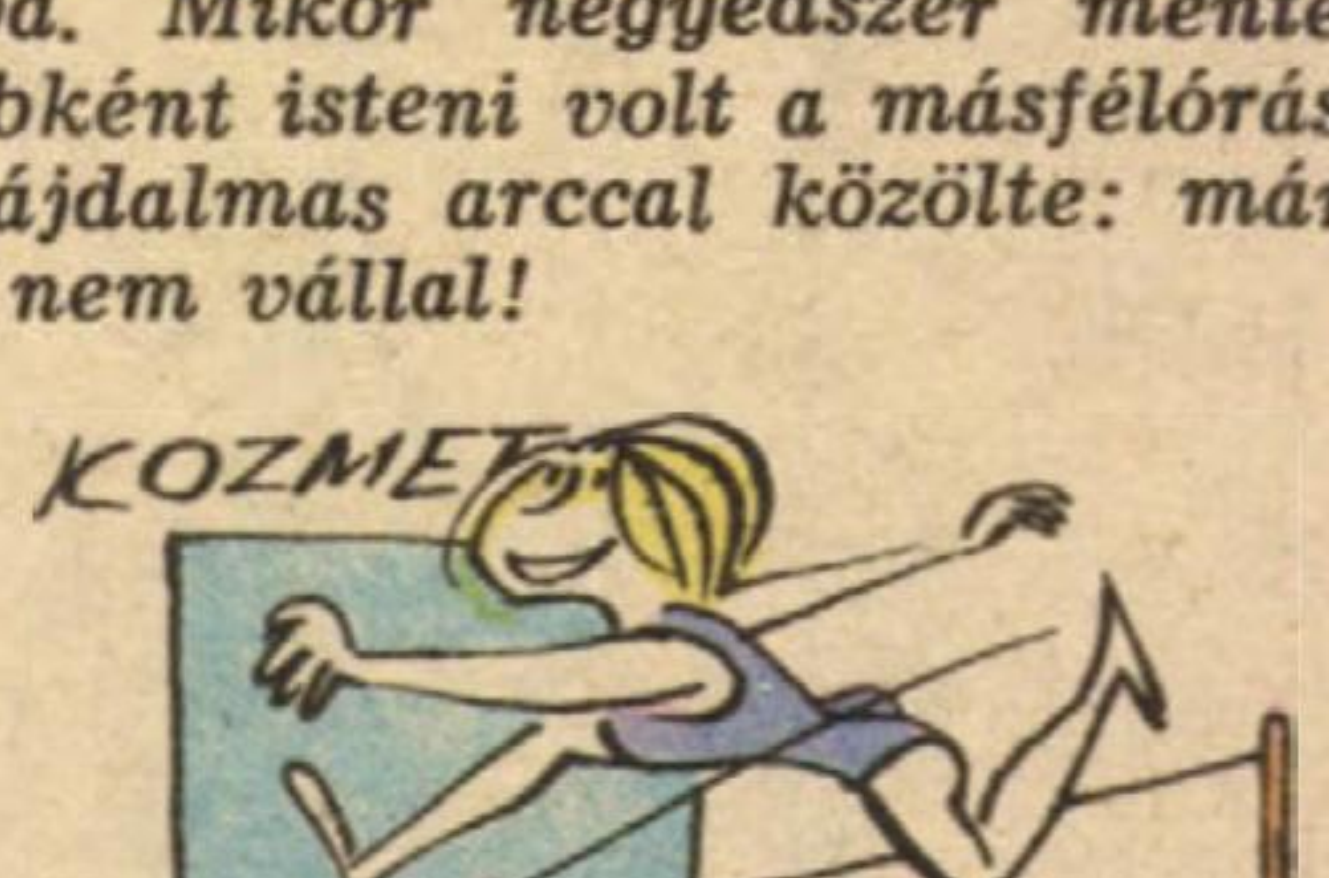

Akkor döbbentem rá: túl magas mércét állítok az emberek elé. Az más, hogy nekem be- és kicsöngetnek, mert innen-onnan tanár vagyok. A fodrásznak nincs csöngője, csak „hírhozója", aminek eredményeképpen legfeljebb duplájára nő a „VENDÉG" várakozási ideje. Úgy kell neki! Mért akar mindenáron szép lenni? És különben is: „A szépségért meg kell szenvedni!"

A manikűr öt, a borravaló tíz forint! Mégse örül nekem. Lehet, hogy mégis alacsony az a mérce?

Lakatos Judit

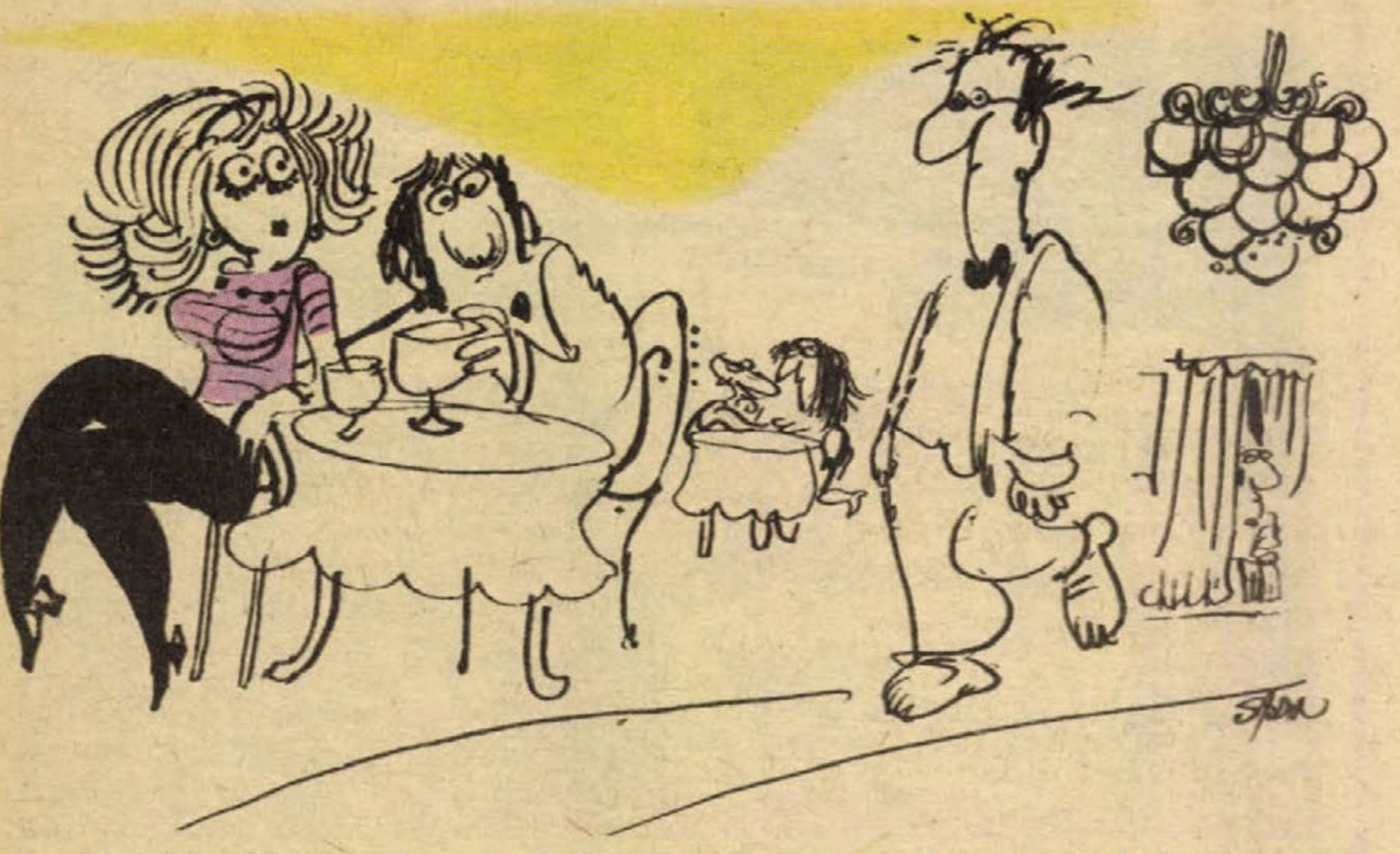

– Ha elmeséli, hogy én a saját feleségemnek udvarolok, mindenki kiröhög ...

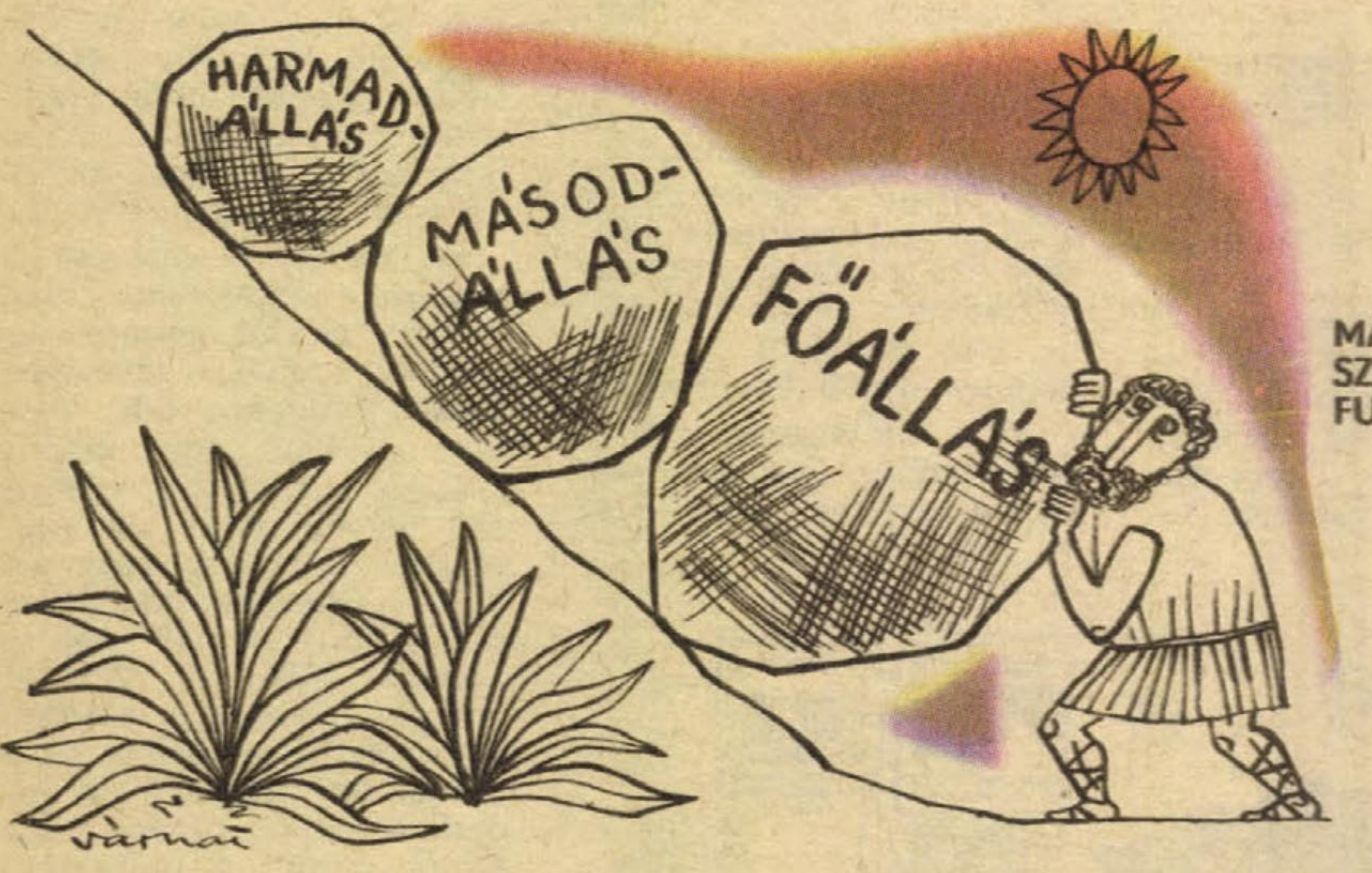

MAI SZISZIFUSZ

A ZSOLDOS VÁLASZÚTON

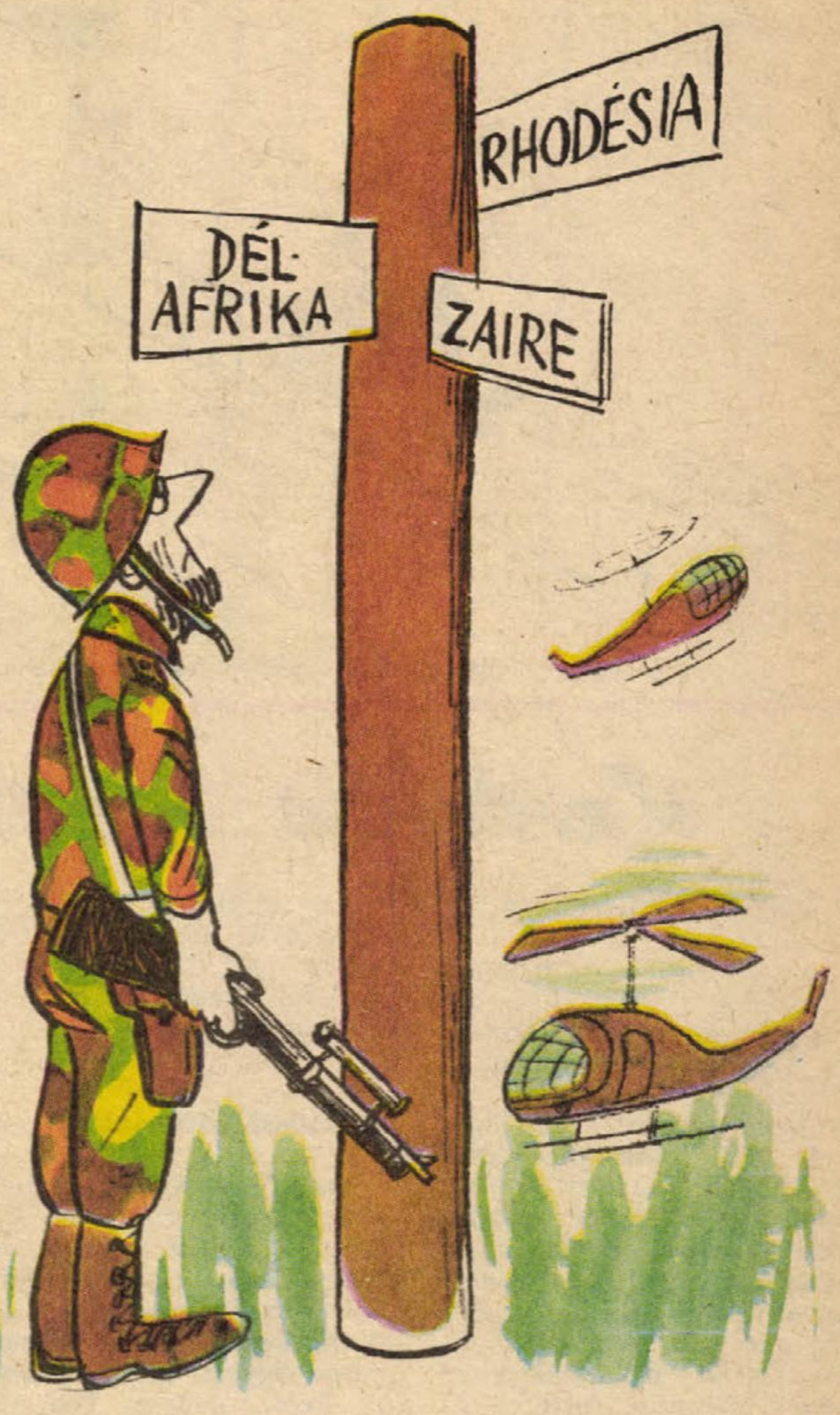

„Hát én merre menjek, hát én merre szálljak?"

HATÁRVONAL

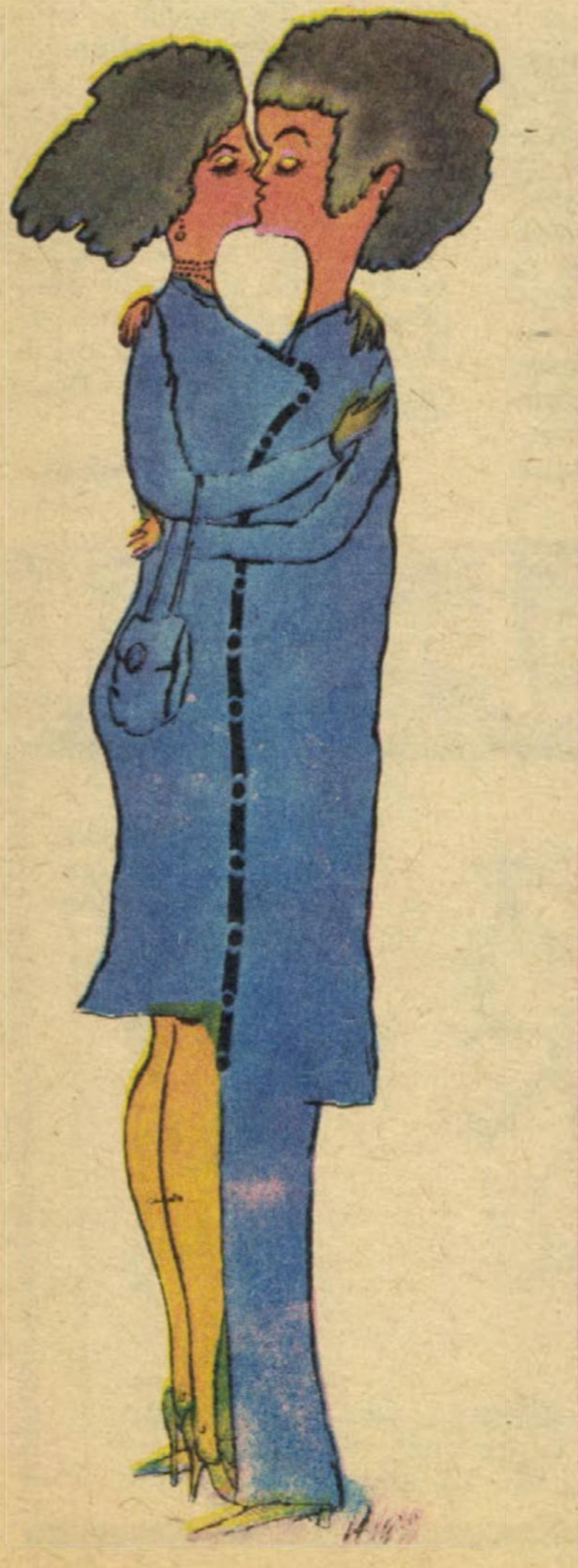

RULETT

Az utóbbi időben számos ismerősöm, aggódó hazámfiai kérdezték tőlem, miért nincs Magyarországon rulett-kaszinó.

Hogyan lehetséges, hogy növelni akarjuk idegenforgalmunkat, viszont nem gondoskodunk a külföldiek szórakoztatásáról, a pénzköltésről? Ha beüt a Balatonon a rossz idő, mihez kezdjenek, hová menjenek szegény külföldiek? Hiszen még egy játékkaszinónk sincs.

Nem vagyok felelős sem az idegenforgalomért, sem a külföldiek közérzetéért, de még a devizabevételekért sem, nem érzem magam illetékesnek a válaszra. Csupán egyéni véleményemet mondhatom el.

1. Arra a kérdésre, mihez kezdjenek rossz idő esetén a szegény külföldiek, a válaszom az, hogy a szegény külföldiek semmi esetre se menjenek rulettezni, csak a gazdag külföldiek. A szegény külföldiek azért ne menjenek rulettkaszinóba, mert még szegényebbek lesznek, no meg azért is, mert minek nekünk az olyan rulett-kaszinó, ahol csupa szegény ember játszik. Szegénynek itt vagyunk mi magunk.

2. Hogy hová menjenek a Balatonnál rossz idő esetén? Nos, menjenek el például a fürdőtelep totó-lottó-irodájába, tegyék fel minden pénzüket az állami szerencsejátékra. Vagy menjenek el kora reggel sorbanállni kenyérért, vagy tejért. Ez is szerencse dolga, hogy kapnak-e. Van itt szórakoztató időtöltés elég.

3. Nem helyeslem a rulett-kaszinó gondolatát azért sem, mert nem vagyok híve semmi olyannak, aminek az élvezetéből mi magyarok ki vagyunk rekesztve. Ez az elméletem arra az esetre vonatkozik, ha a kaszinót jónak tekintjük. Ám ha abból indulunk ki, hogy a rulett-kaszinó megvetendő, rossz dolog, akkor még azért nem helyeslem, mert nem illik a külföldieket palira venni olyasmiben, amitől bennünket magyarokat megkímélnek.

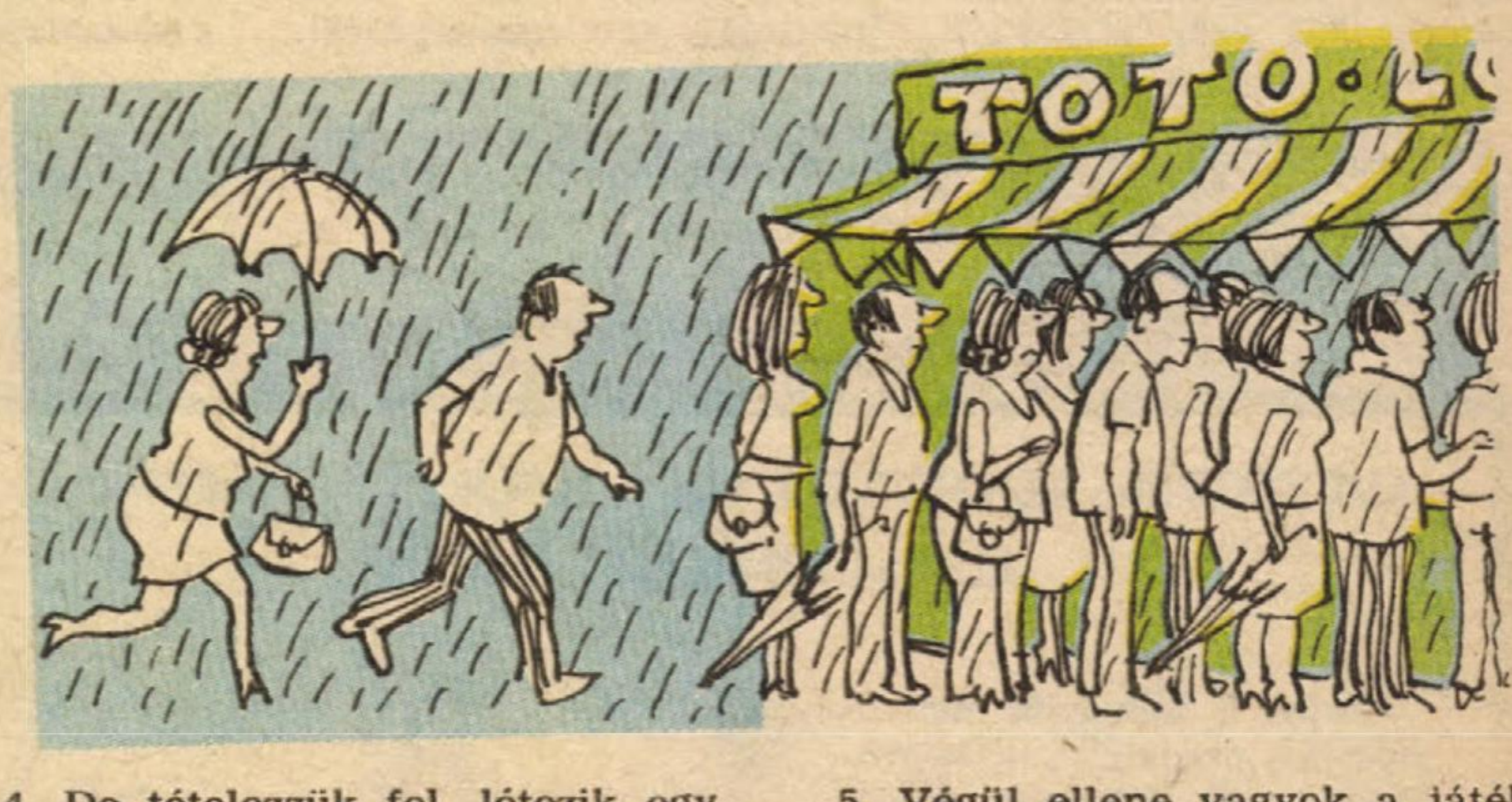

4. De tételezzük fel, létezik egy közbenső megoldás. Hogy ugyanis, a játékkaszinó nyitva áll a belföldiek előtt is, meg a külföldiek előtt is. És lehet játszani benne forintért is. Nos, ezt sem tartom célravezetőnek. Fennáll ugyanis annak a veszélye, hogy a balatoni hivatalos kiszállások még inkább elszaporodnának, a kiküldöttek eszeveszetten törnék magukat, hogy eljátsszák a ruletton 31 forintos napidíjukat. Meg aztán szinte hallom lelki füleimmel: — Te, komám, nem ismersz valakit a siófoki játékkaszinóban? Szólhatnál nekik, úgy pörgessék a kerekeket, hogy kijöjjön a 29-es szám. Számíthatnak egy kis jattra... Munkaerőgazdálkodási szempontból is zavarokat okozhat egy ilyen játékkaszinó. Megnehezíti a kívánatos pályaválasztást, még kevesebb ifjú menne bányásznak és kohásznak, ellenben a Rulettügyi Főigazgatóságon (mert ez is hamar megszületne), állandóan csöngene a telefon, „onnan fentről" egyremásra ajánlanák a pártfogolt fiatalokat zsetonosnak, krupiénak, kártyakeverőnek.

5. Végül ellene vagyok a játékkaszinó tervének pénzügyi szempontból is. Ha már játékkaszinót építünk, annak luxus kivitelűnek kell lennie, délszaki növényekkel, süppedő bőrfotelekkel, légkondicionálással, ahol minden helyiség ragyog a tisztaságtól.

Fordítsuk ezt a pénzt inkább azokra a Balaton körüli „minden helyiségekre", amelyek egyáltalán nem ragyognak a tisztaságtól.

Novobáczky Sándor

KÜLDETÉS

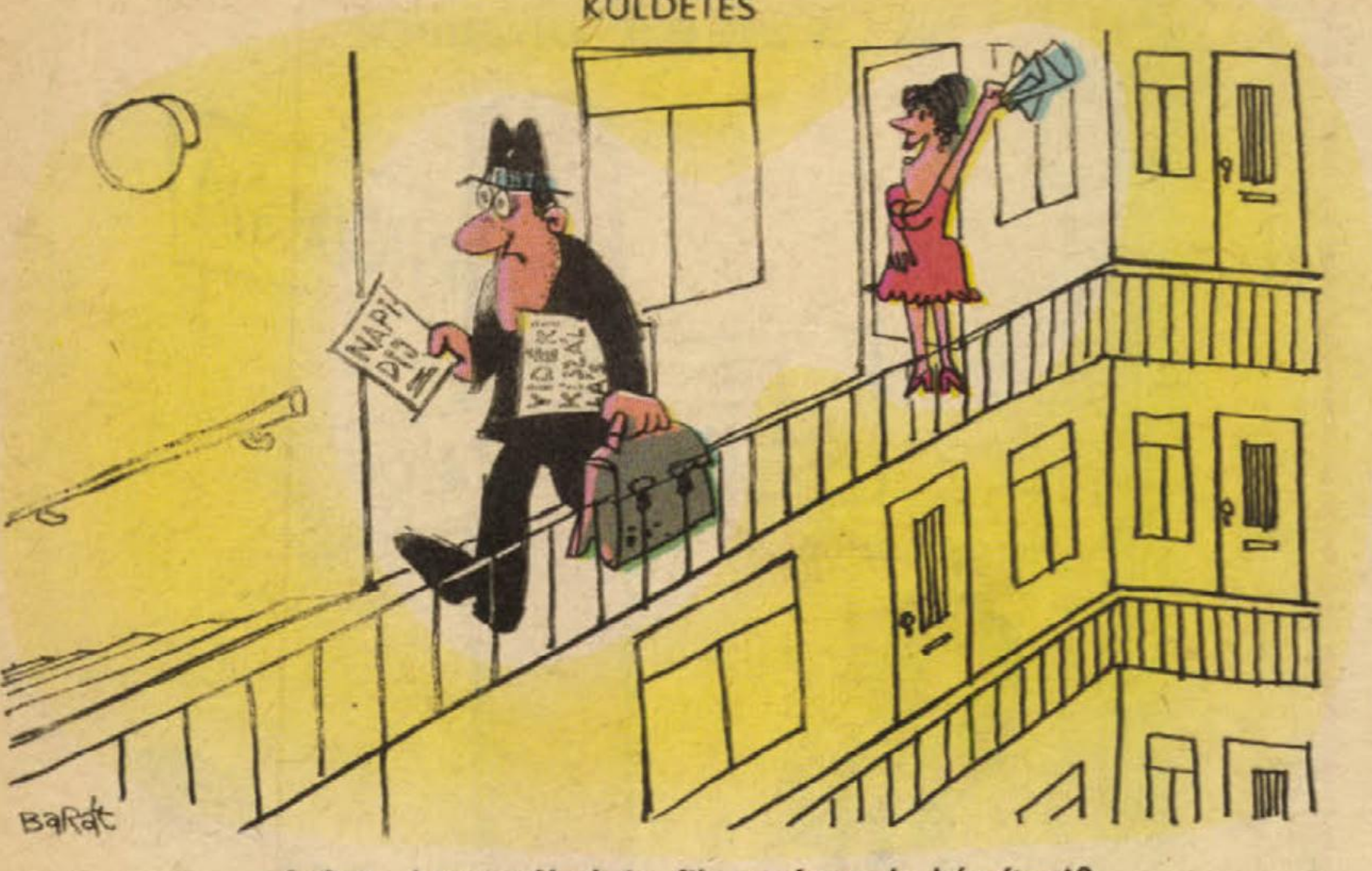

– Lehet, hogy rólad is filmet fognak készíteni?

A BALATONNAL

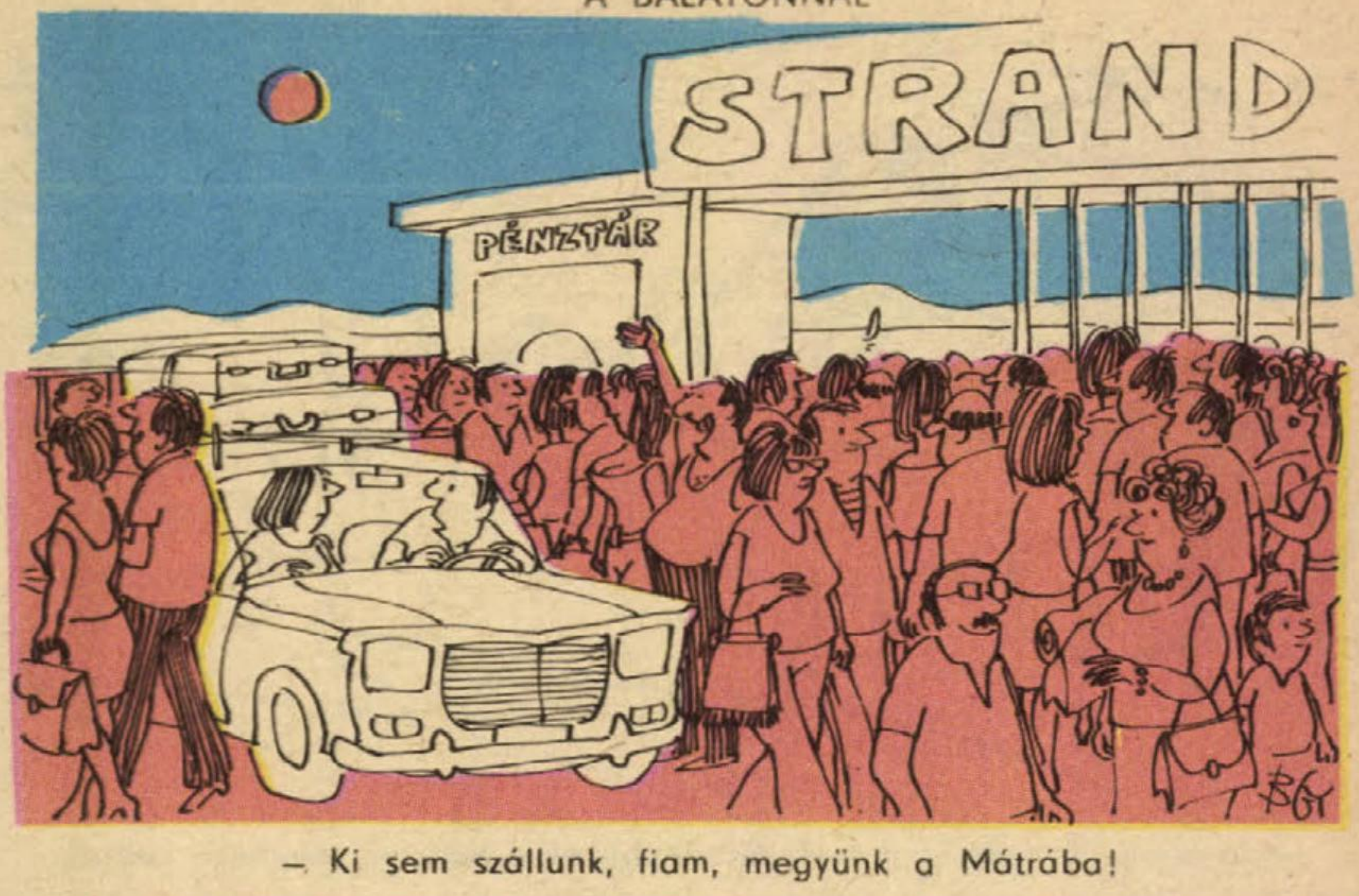

– Ki sem szállunk, fiam, megyünk a Mátrába!

Levélváltás EGY KÉTSZINTES VILLÁRÓL

Tisztelt Szerkesztő úr!

A Magyar Nemzetben olvastam, hogy a váci vasbolt 34 éves üzletvezetője és helyettese, valamint a pénztárosa (orgazdák és anyagbeszerzők segítségével) több mint fél millió forintot sikkasztott. Három évig ügyködtek a bűnszövetség tagjai és talán az idők végtelenjéig sikkasztottak volna, ha a rendőrség nem lép közbe. Ha felkerekítem a sikkasztott pénzt 600 ezer forintra és arányosan elosztom, akkor a három főkolomposra fejenként 200—200 ezer forint jutott. A sikkasztás számomra világos, a vasboltban mindenki mindenkivel összejátszott. Nem értem azonban azt, amit a csalás főszervezőjéről, az üzletvezetőről, a cikkben olvastam. „Jellemző, hogy", hangzik a cikk befejező mondata, „két évvel ezelőtt fejezte be Vácott kétszintes villája építését, amelynek anyagértéke a szakértő szerint 950 ezer, berendezése pedig 250 ezer forint."

Csupán két kérdésre kérem a válaszát. Hogyan tudott az üzletvezető a sikkasztott 200 ezer forintból ilyen kétszintes villát felépíteni és berendezni? Mit jelent ez esetben a — cikkből fent idézett — „jellemző" kitétel?

Tisztelt Olvasónk!

Számomra éppen az nem világos, ami önnek: a sikkasztás és a szerteágazó összejátszás. Különösen azt nem értem, hogy a folyamatos visszaélésekre nem figyelt fel a gazda: a Pest megyei Iparcikk Kiskereskedelmi Vállalat. Gondolom, nagyon el lehetnek foglalva az üzletvezetés egyéb ügyes-bajos dolgaival és a nyereségből bőven futja a sikkasztásokra is. Azt viszont megértem, amit ön nem ért, vagyis azt, hogy hogyan lehet 200 ezer forint sikkasztott pénzből 1 millió 200 ezer forintos villát építeni.

Fel lehetne tételezni például, hogy a vizsgált 3 év *előtt* is folyamatosan sikkasztott a boltvezető. De minthogy a vizsgálat ezt nem derítette fel, arra a következtetésre jutottam, hogy a fizetéséből megtakarított és összegyűjtött pénzét áldozta fel kétszintes villája felépítésére.

A vasbolt vezetője ugyanis most még csak 34 éves és — teszem fel — keserves gyermekkora volt és már 14 éves korában pénzt kellett keresnie. Hogyha — ugyancsak teszem fel — a keresetéből 20 év óta csak havi 2 ezer forintot félretett, akkor kétszáznegyvenszer zárándokolt két-két ezer forintjával az OTP-be. Ez egyedül 480 ezer forint, ami kamatos kamattal együtt, nagyjából számítva, 20 év alatt eléri az egymilliót. Na már most: ha ehhez hozzáadjuk a felderített sikkasztásból ráeső 200 ezer forintot, együtt van a villa és a berendezés költsége. Ha valaki logikus okfejtésembe netán belekötne, már mondom is a villaépítés egyéb lehetőségeit.

Ez a boltvezető szerencsés ember, rendszeresen sikkasztott és csak évek múlva bukott le. Bizonyára szerencsésen válogatta meg a barátait is. A barátokról pedig tudjuk, hogy egy-kettőre „összedobják" a hiányzó egymilliót baráti kölcsönként. De ha ez a tippem is a képzelet gyermekded játéka lenne csupán, akkor nincs kizárva, hogy a szerencsés boltvezető 3 forint 30 fillér befektetéssel ötös találatot ért el a lottón. Három millióból könnyen felépíthette gyanút nem keltő kétszintes villáját, sőt a tekintélyes maradékot kamatoztathatja az OTP-nél.

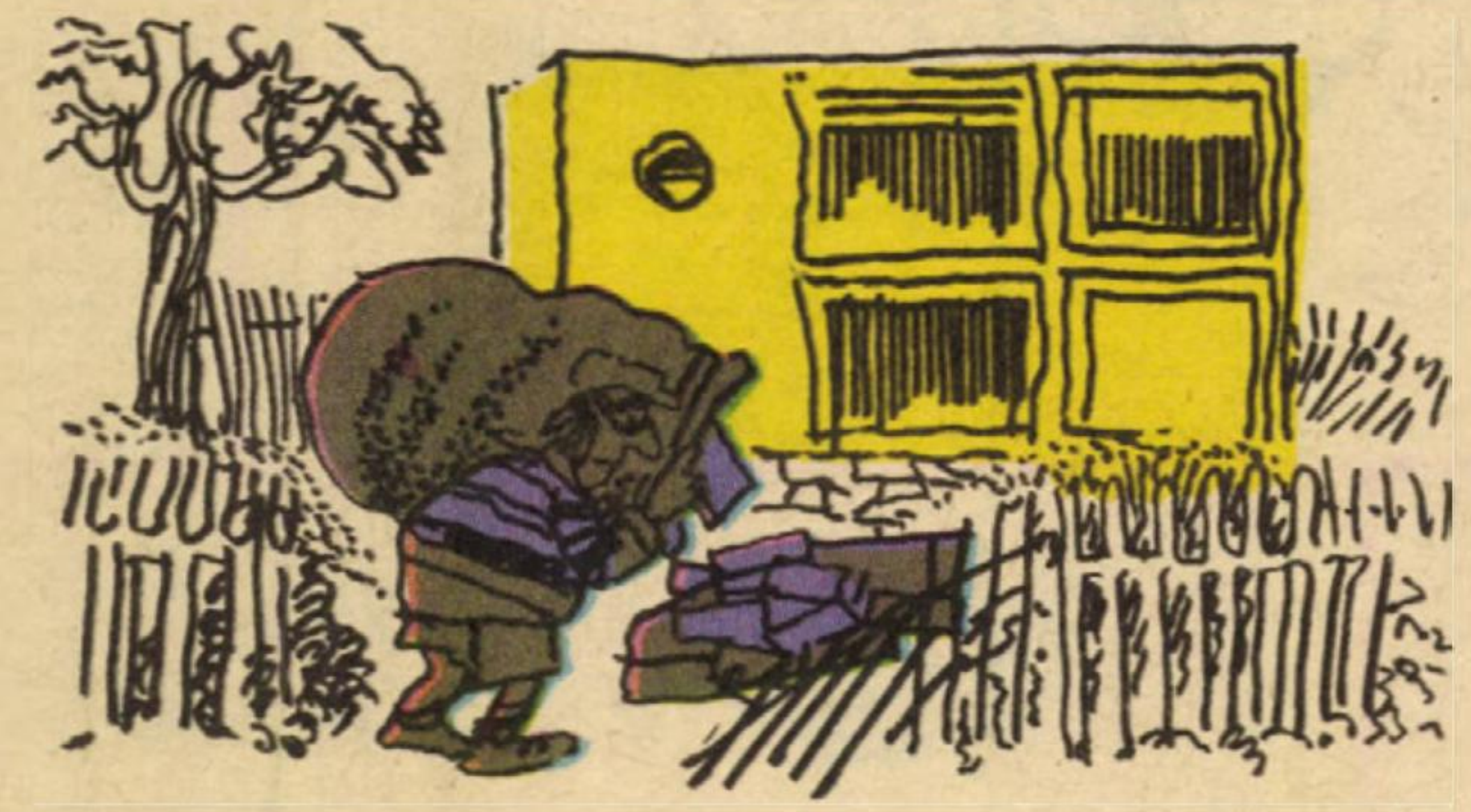

De ha ez a változat is kétséget támasztana, még mindig marad néhány lehetőség, amiből a boltvezetőnek mindenre telt. Tessék például egy kiadós örökségre gondolni, esetleg egy ügetői nagy és szerencsés tarolásra, vagy ultira, snúrozásra, az „itt a piros, hol a piros?" nemes játékra 100—100 forintos alapon. Szerencsés esetben könnyen összehozható az a potom egy millió, nem érdemes tehát olyan nagy hűhót csapni a boltvezető kétszintes villája körül. Egyébként is: a villa két évvel a sikkasztás- és a csalássorozat leleplezése *előtt* elkészült.

Most már csak arra kell válaszolnom önnek, mit jelent a cikkben az a kifejezés, hogy „jellemző". Semmi esetre sem azt, hogy a sikkasztás és a csalás általában jellemző. Inkább azt jelenti: jellemző, hogy akinek olyan jól megy, mint a váci vasbolt vezetőjének, az mégis megdézsmálja a társadalmi tulajdont? Vajon mit csinál az, akinek nem megy olyan jól?

Földes György

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

MIT TEGYEN AZ OLVASÓ, HA KÜLFÖLDÖN HÁREMŐRI ÁLLÁST KÍNÁLNAK NEKI?

Kérjen a Külügytől munkavállalási engedélyt, a feleségétől pedig lemondó nyilatkozatot.

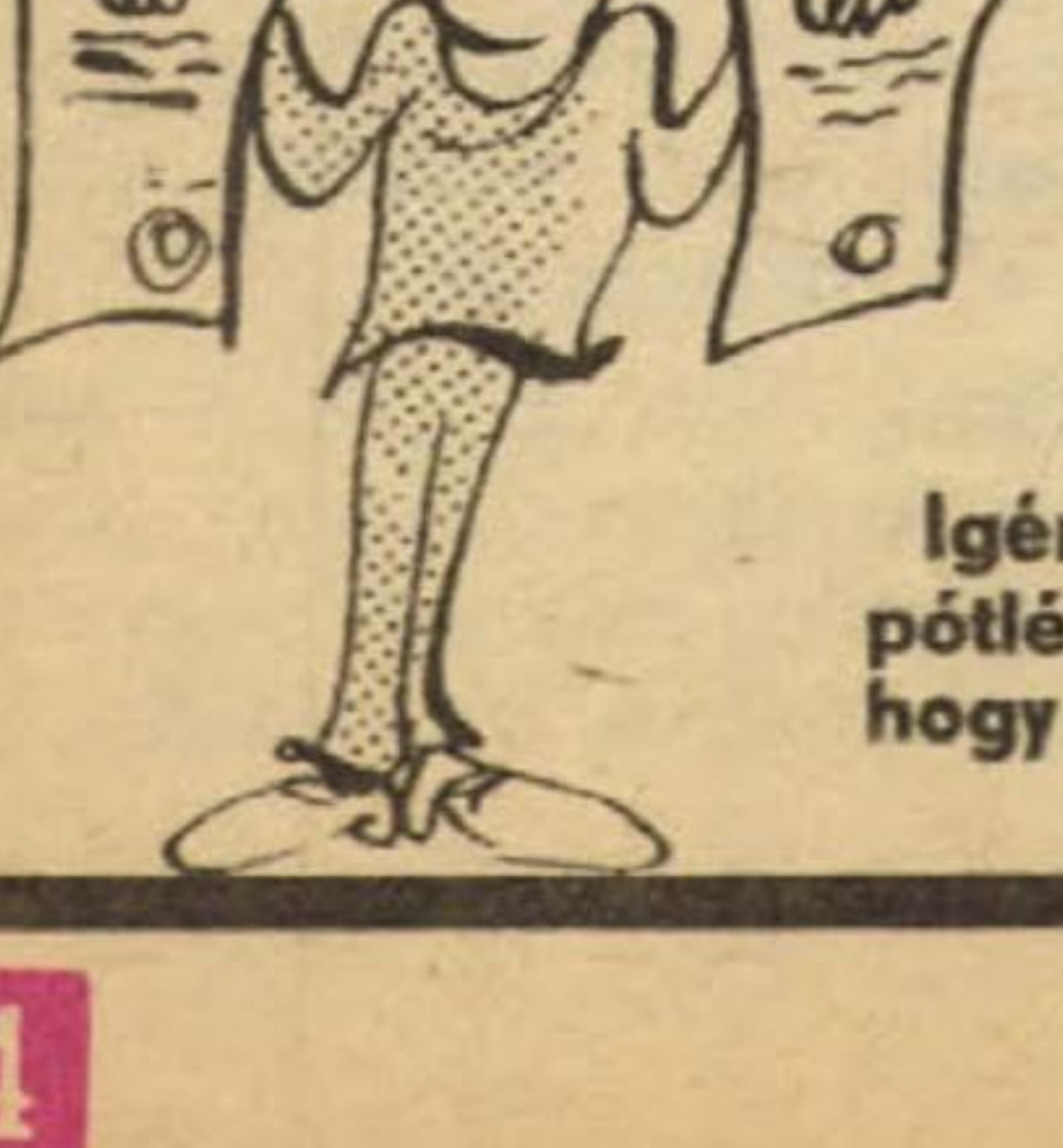

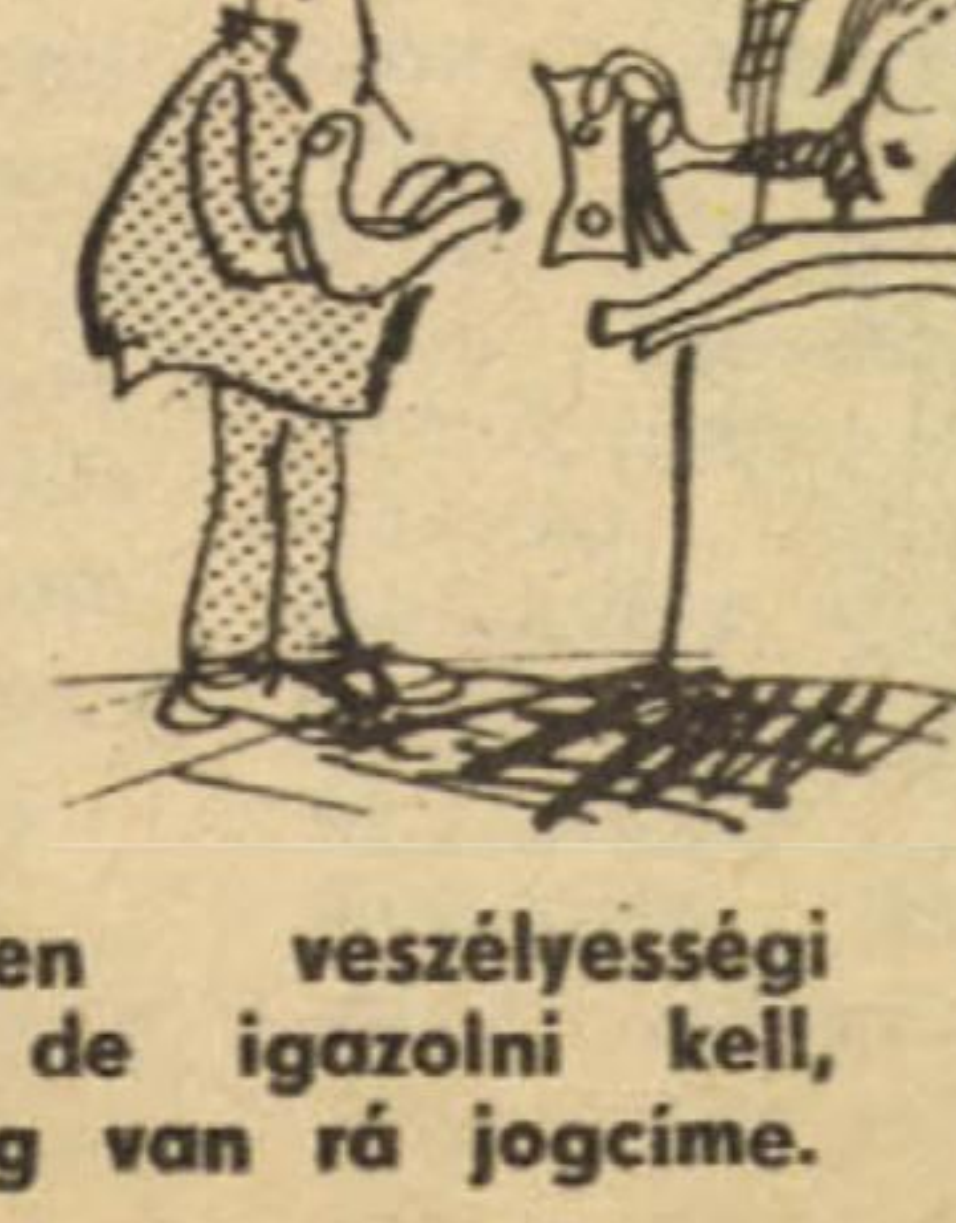

Igényeljen veszélyességi pótlékot, de igazolni kell, hogy még van rá jogcíme.

A helyszínen ne nyúljon semmihez. Biztosan minden leltározva van.

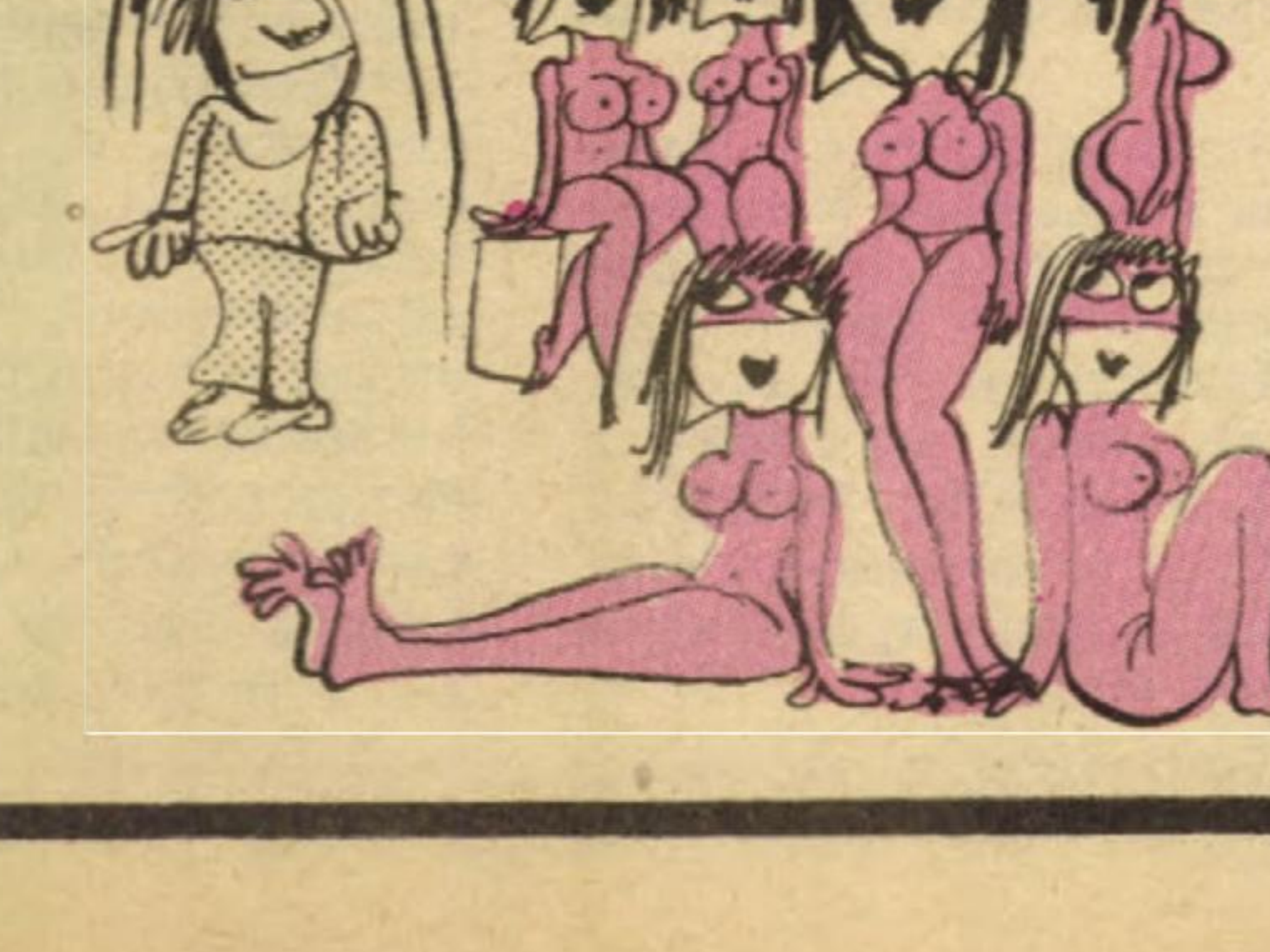

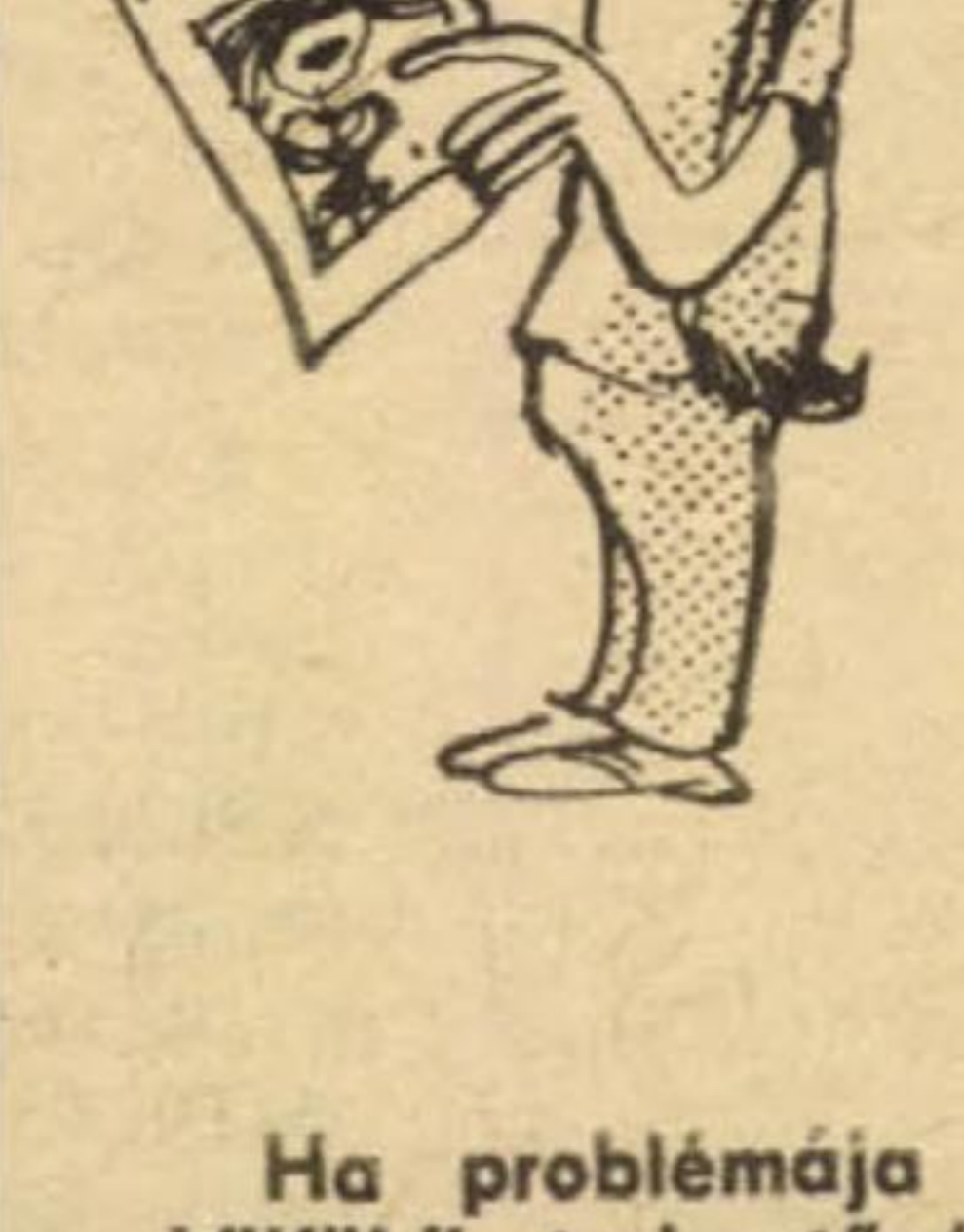

Ha problémája van a külföldi terjesztőnél, előfizethet a Nők Lapjára.

. . . és ne feledje, ön mindenütt a magyar férfiakat képviseli.

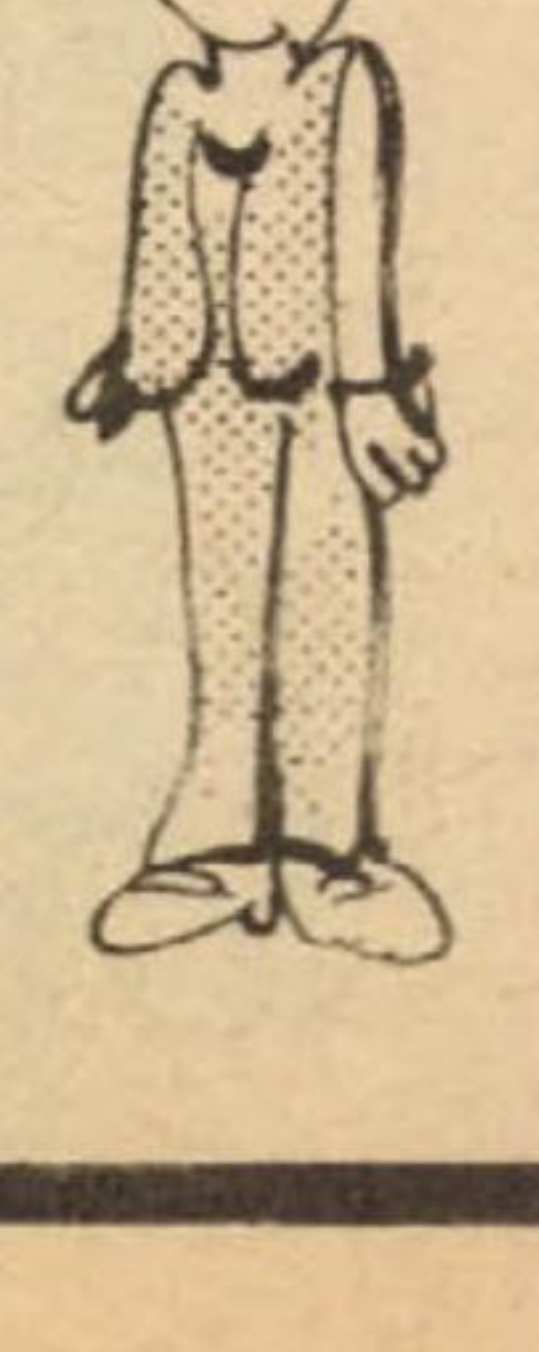

IFJÚSÁGI HÍREK

Fülöp György rajzai

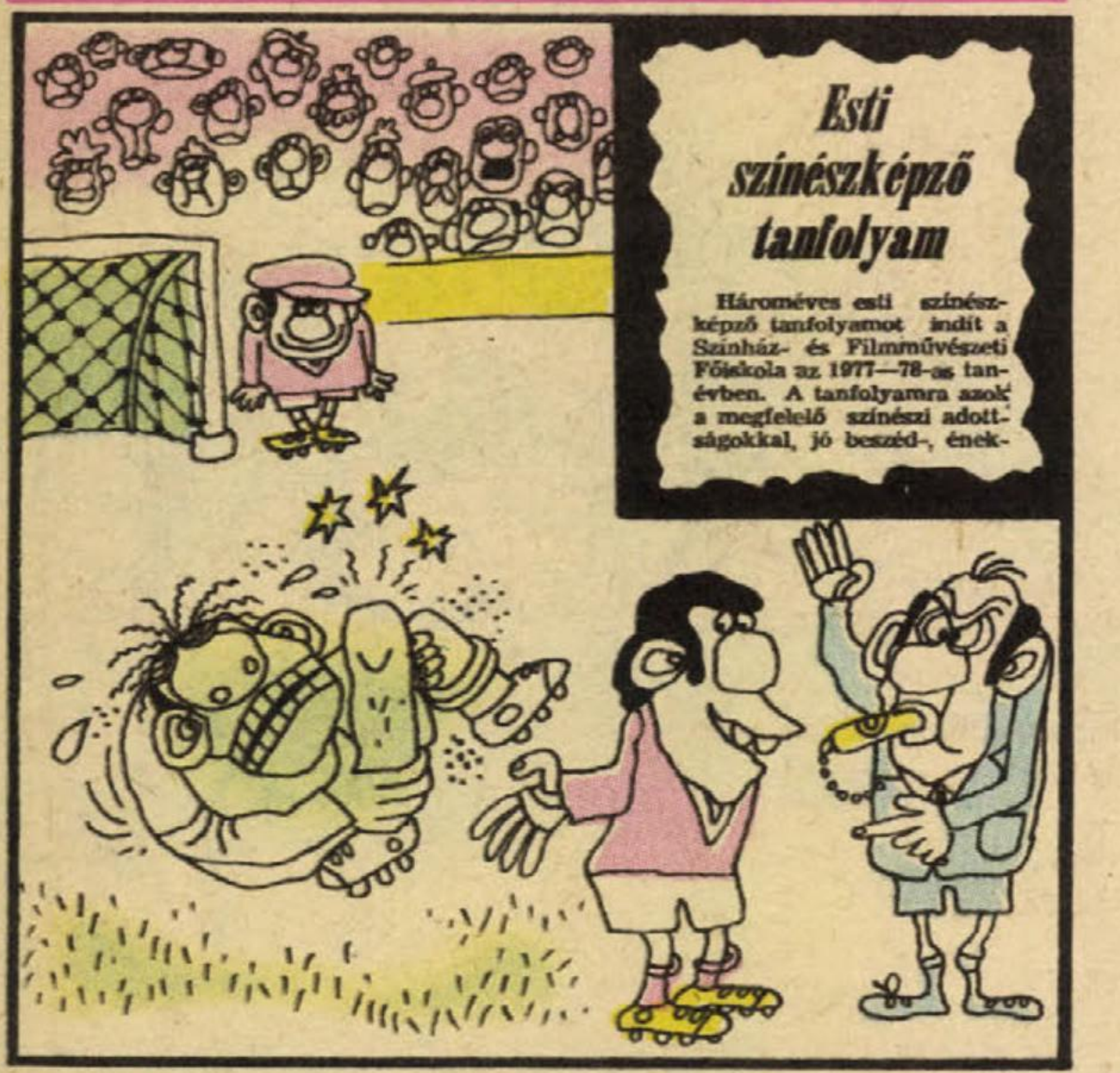

Esti színészképző tanfolyam

Hároméves esti színészképző tanfolyamot indít a Színház- és Filmművészeti Főiskola az 1977—78-as tanévben. A tanfolyamra azok a megfelelő színészi adottságokkal, jó beszéd-, ének-

– Nem kell komolyan venni, esti színésznőképzőre jár.

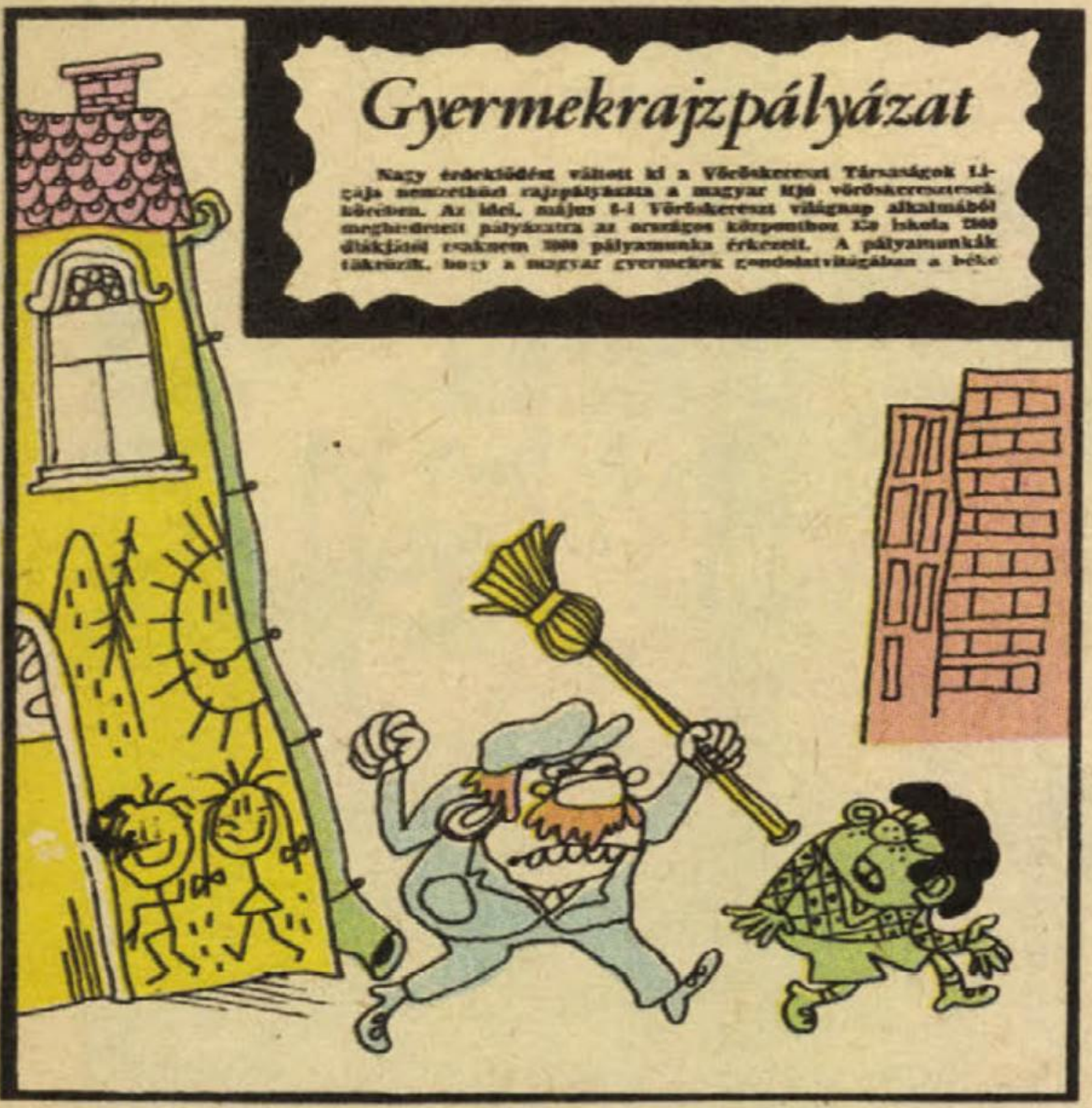

Gyermekrajzpályázat

– Ki érti a felnőtteket? A pályázaton ezzel a rajzzal első díjat nyertem.

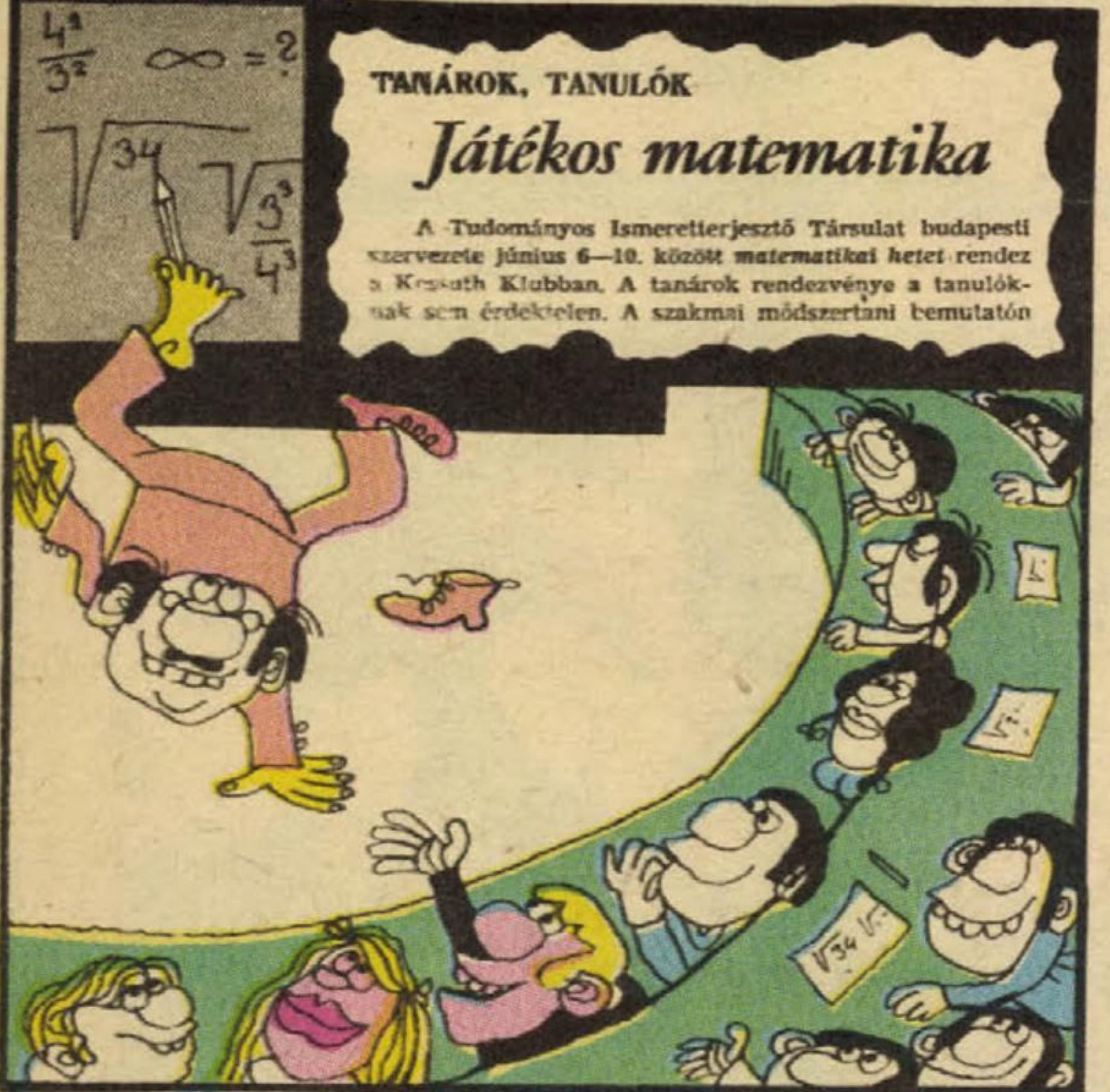

TANÁROK, TANULÓK

Játékos matematika

A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat budapesti szervezete június 6—10. között *matematikai hetet* rendez a Kossuth Klubban. A tanárok rendezvénye a tanulóknak sem érdektelen. A szakmai módszertani bemutatón

– Rég nem hallottam, hogy valaki egy unalmas tantárgyat ilyen szórakoztatóan adjon elő.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Maga azt mondta nekem, hogy ebben az étteremben új vezetőség van, de a régi tulajdonost látom ...

— Igen, uram, de tegnap megnősült.

SAJÁTOS STRUCCPOLITIKA

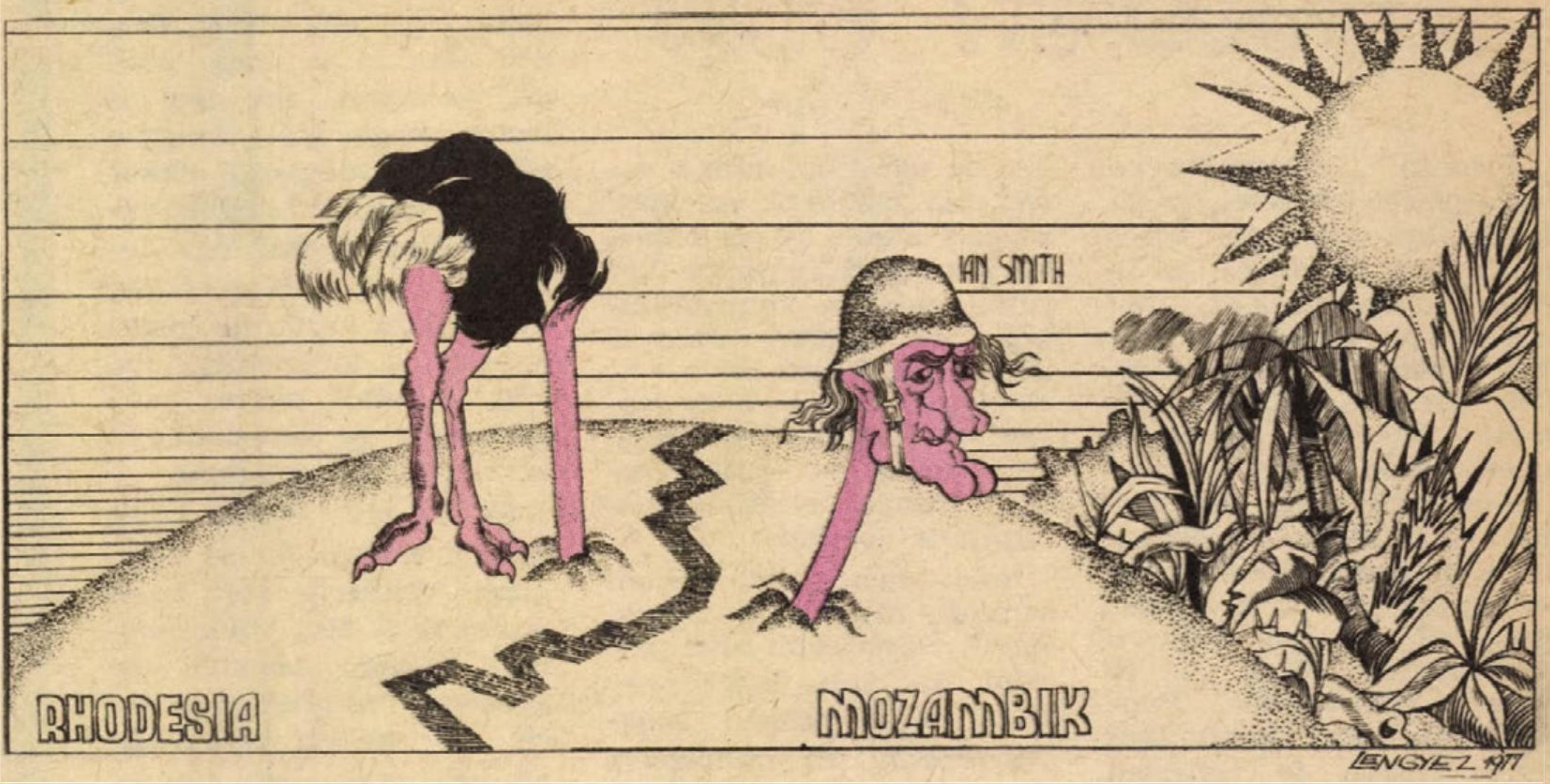

★★ Satöbbi ★★

Lassú víz partot mos.
Másra nem is alkalmas

▼

A rest kétszer fárad.
A nem rest egyszer, de hótta napjáig.

▼

Szeresd felebarátodat.

Ha tudni akarod, hogy mi a hálátlanság.

▼

Nincsen rózsa tövis nélkül.
Köszönöm, akkor inkább szegfűt kérek.

▼

Kutyaugatás nem hallatszik a menyországba.

Lehet. De hogyan derült ez ki?

▼

Ne fesd az ördögöt a falra, mert utána kereshetsz egy szobafestőt.

Aki kíváncsi, hamar megöregszik.

Aki nem kíváncsi, szintén.

▼

A lónak négy lába van, mégis megbotlik.

De nem hivatkozik az emberre.

▼

Járt utat a járatlanért el ne hagyd!

Csúcsforgalomban nem érvényes.

▼

Hallgatni arany.

Idejében elhallgatni: platina.

▼

Az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó.

És ha pofont ígérnek?

▼

Nincsen hiba ember nélkül.

▼

Ki a kicsit nem becsüli, az a sokat nem érdemli.
Így aztán megszerzi érdemek nélkül.

▼

Olcsó húsnak híg a leve.
Az áremelés tehát indokolt.

▼

A szerelem sötét verem, másnak ássuk, magunk esünk bele.

▼

Holló hollónak nem vájja ki a szemét.
Rokonról lévén szó, finomabb eszközökkel dolgozik.

▼

Bagoly mondja a verébnek: nagyfejű.
Igenis — feleli a veréb —, majd igyekszem.

▼

Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra — mondta a rablógyilkos, és előkereste a kisbaltát.

(tabi)

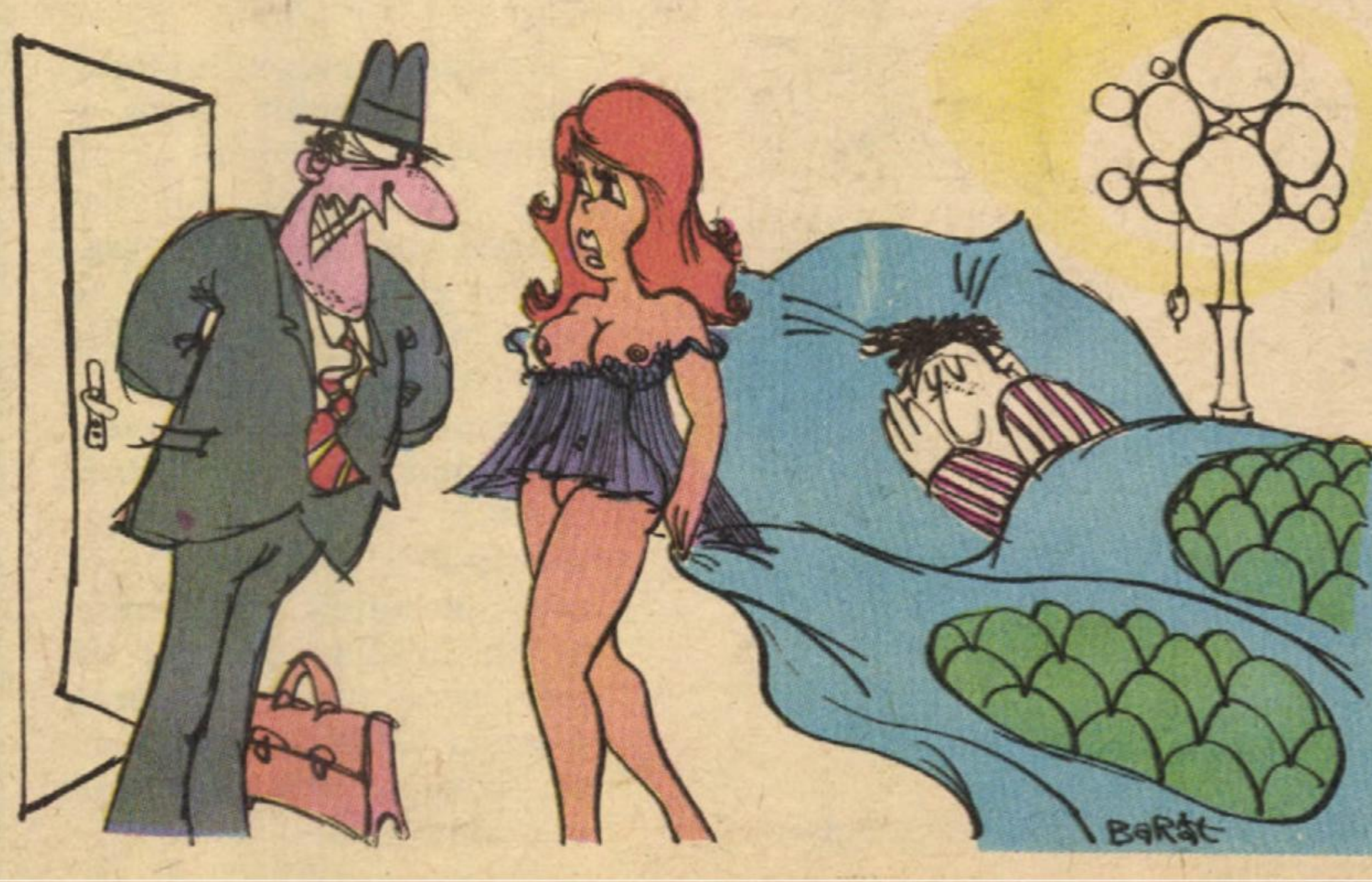

MEGÉRTŐ ASSZONYKA

– Nagyon fáradt volt szegénykém. A tizediken lakik és nem működik a lift.

VARÁZSLAT UTÁN

Piroska elgondolkozva kavargatta feketéjét, megigazította világszép vörös haját, és szemében az a fajta bánat bujkált, ami ismeretlen középszerű lelkek számára, arca kipirult és még szebb volt, mint normális körülmények között:

— Igazán nem mondhatok róla semmi rosszat, nem is hiszek abban, hogy szidja az ember a szerelmét, amikor már vége a varázslatnak. Vége van és passz. Szakítottunk. Pontosabban: én szakítottam vele. Hiszen te ismerted Pistát, ha nem is annyira, mint én, kedves, csinos fiú volt, bár túlzás valakit harminchat éves korában fiúnak nevezni, de Pistában volt valami infantilis, valami vad báj, valami gyermetegség, amit sokan hülyeségnek néztek, de ez, ebben a formájában persze túlzás.

Zsugori volt. Ezt nem lehet elvenni tőle, de én megértő vagyok, és tudom jól, hogy az ilyesmit nem szabad hibának nézni, mert ez tulajdonság, amiről nem tehet az ember, a hernyót sem lehet rábeszélni arra, hogy ne csúszkáljon, hanem ugráljon, mint a veréb, aki megteszi. Az igazi zsugori akkor is az lenne, ha a zsugoriság többe kerülne, mint a könnyelműség, nem tudom, érted-e? Soha nem fizette ki a vacsorámat, hagyta, hogy lassan hámozzam ki a kétforintosaimat az erszényemből, ilyenkor elnézett és a hazájára gondolt.

Soha nem vett nekem semmit, mert elvei voltak. Egyik legrondább elve például az volt, hogy egy lányt nem szabad megvesztegetni. Őt önmagáért szeresse az a hülye lány és ne a pénzéért, meg az ajándékaiért. Születésnapra, meg karácsonyra, meg névnapra azért nem vett soha semmit, mert gyűlölte a közhelyeket, és azt mondta, hogy ő soha nem fog beállni a sorba, az ostobák közé. Elv, elv, tisztelni kell, meg tudom érteni.

Azt se lehet rá mondani, hogy csalós volt. Egyrészt megmagyarázta, hogy az ember mindenevő és poligám. Ez emberi tulajdonság, mint ahogy két lábon járunk és gondolkozunk. Színtiszta, csorgatott téboly lenne, ha egy férfi más nőt nem látna meg, csak azt az egyet, aki nem is biztos, hogy más, mint a többi. Ha meglátja, akkor esetleg megismerkedik vele, esetleg elviszi egy feketére valahova, esetleg megfogja a kezét, ha hagyja, esetleg továbbmegy, ha hagyja, ettől persze még szeretheti az alapeszméjét is, nincs benne semmi.

Ez is elv, ezt is meg tudom érteni. Az is igaz, hogy féltékeny volt, mint a zápореső. Hol voltál tegnap délután négytől negyedötig? Minden percemről el kellett számolni, amiből csak azt láttam, hogy szeret. Félt. Tulajdonképpen ez szép vonás, de halálra gyötört ezzel a baromsággal, és nekem rossz a memóriám. Néha nem emlékeztem pontosan arra, amit akkor éppen csináltam, ilyenkor kitört a világháború.

Nem mindig vert. Ez így igaz. De néha, ha feldühödött, bizony, nem nézte, hova üt. Kék meg zöld foltokkal jártam a világot, mindenki rajtam röhögött. Vagyis nem mindenki, csak aki ismert és látott és ismerte Pistát.

Barátnőm, a Maca, azzal vigasztalt kék és zöld koromban, hogy hiába, a szakállasok vernek. Na és ha már itt tartunk, meg kell mondanom, hogy én, a magam részéről utálom a szakállat is meg a bajuszt is. Neki mindene volt, bár több ízben tettem célzásokat arra, hogy ezek a szőrök kimentek a divatból. Erre azt mondta, hogy ő nem divatbáb. Persze hazudott, mert az igazság az, hogy vallásosan követte a divatot, tanulmányozta a férfidivatlapokat és nagyon elegánsan öltözködött, mert adott magára. Csak rám nem adott soha semmit, mint már említettem, mert máskülönben következetes volt és egyenes. Hazudni sem azért hazudott, hogy valami előnyt szerezzen magának, hanem csak azért, mert hazug volt.

Amikor megemlítettem, hogy beképzelt, mint a holdtölte, ledorongolt azzal, hogy az elefánt sem beképzelt, ha azt hiszi magáról, hogy hatalmas és erős. Más az önbizalom, és más a beképzeltség.

No de nem akarok rosszat mondani róla, hiszen biztosan voltak jó tulajdonságai is, csak ezek még nem kerültek napfényre. Talán később. De azt én már nem fogom megérni. Nem is kívánok neki semmi rosszat, dögöljön meg ott, ahol van.

Királyhegyi Pál

IPARI KÉM

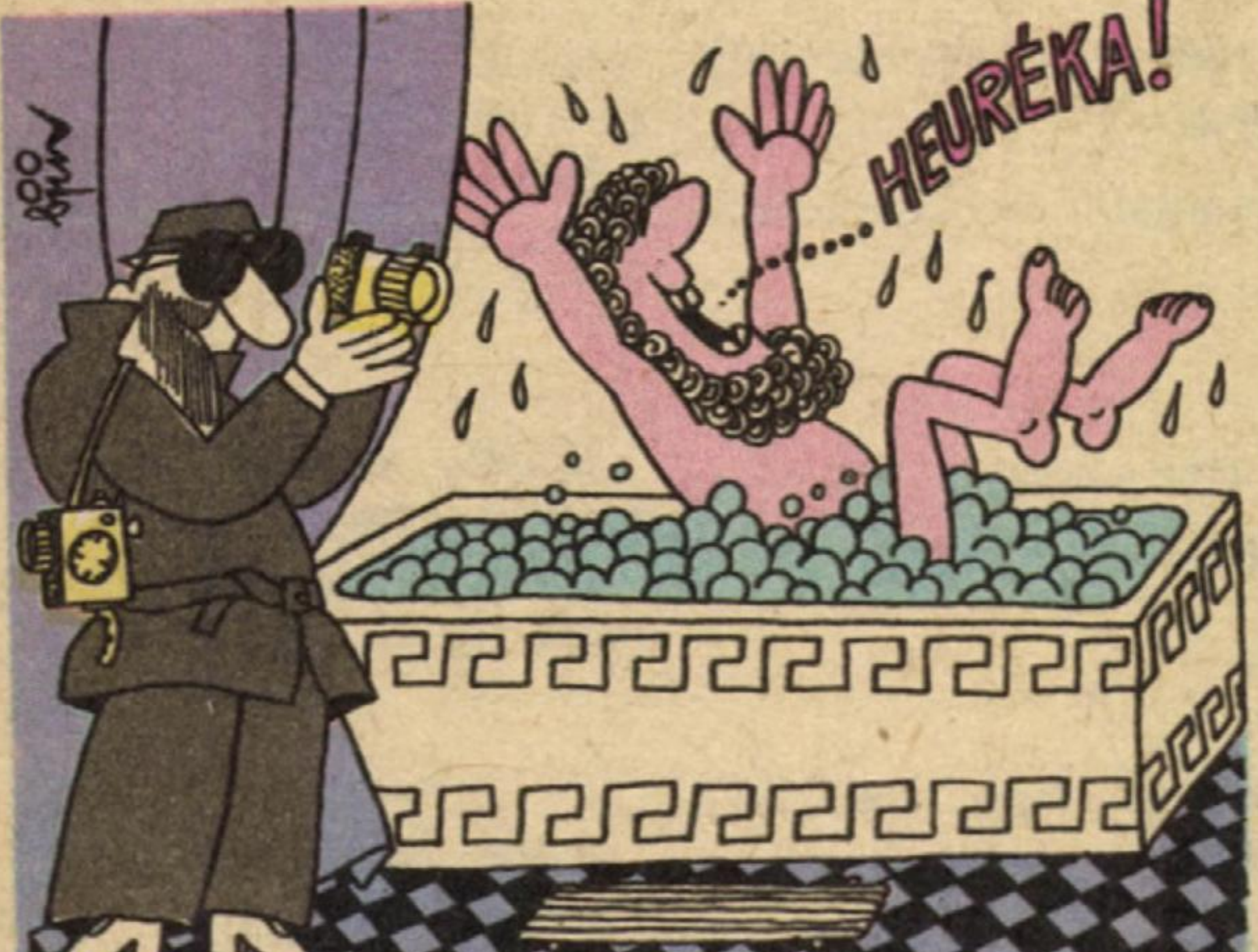

SZÜNIDEI MŰSORAJÁNLAT

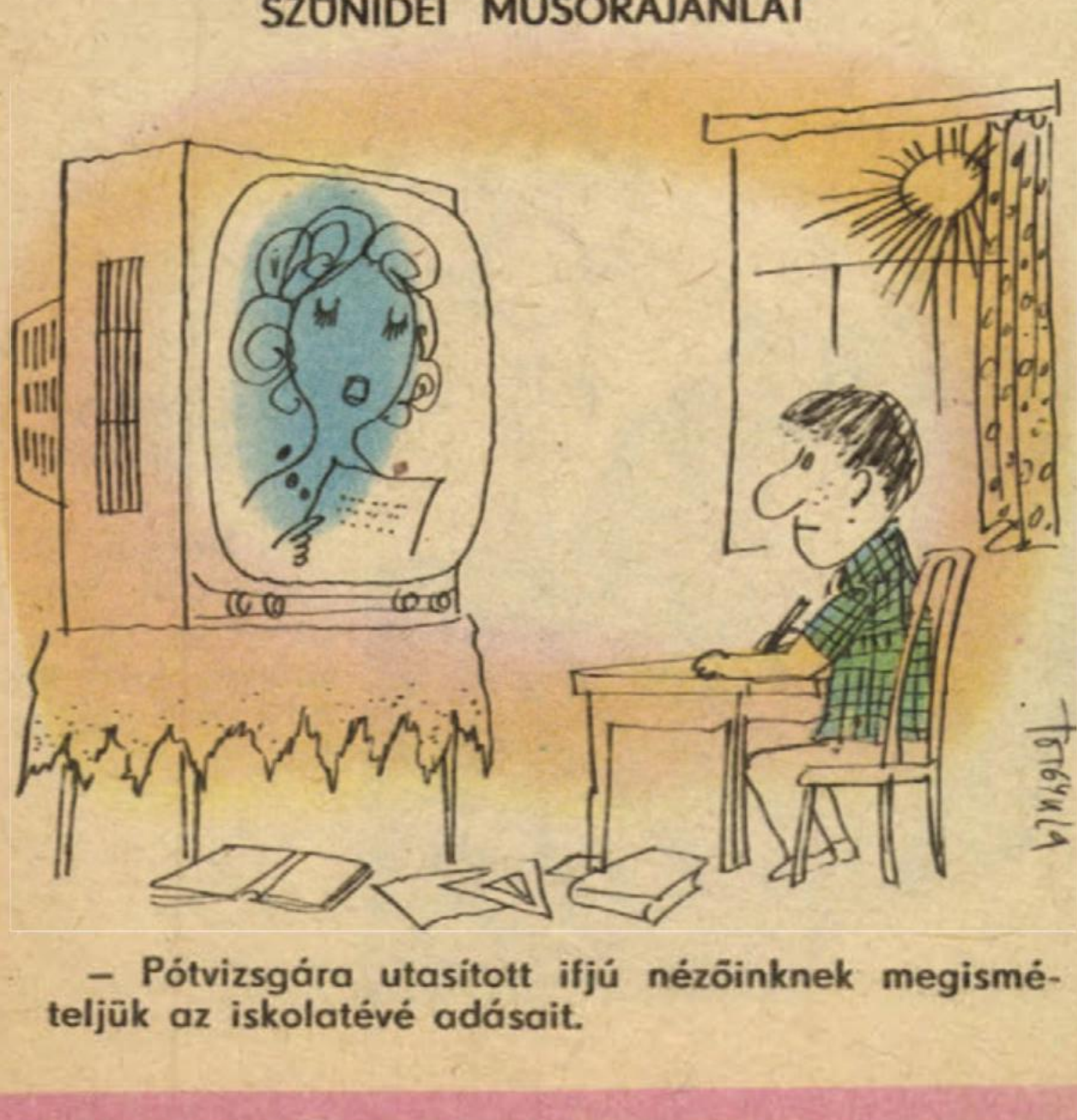

– Pótvizsgára utasított ifjú nézőinknek megismételjük az iskolatévé adásait.

HAZÁNKFIA-TÉRKÉP

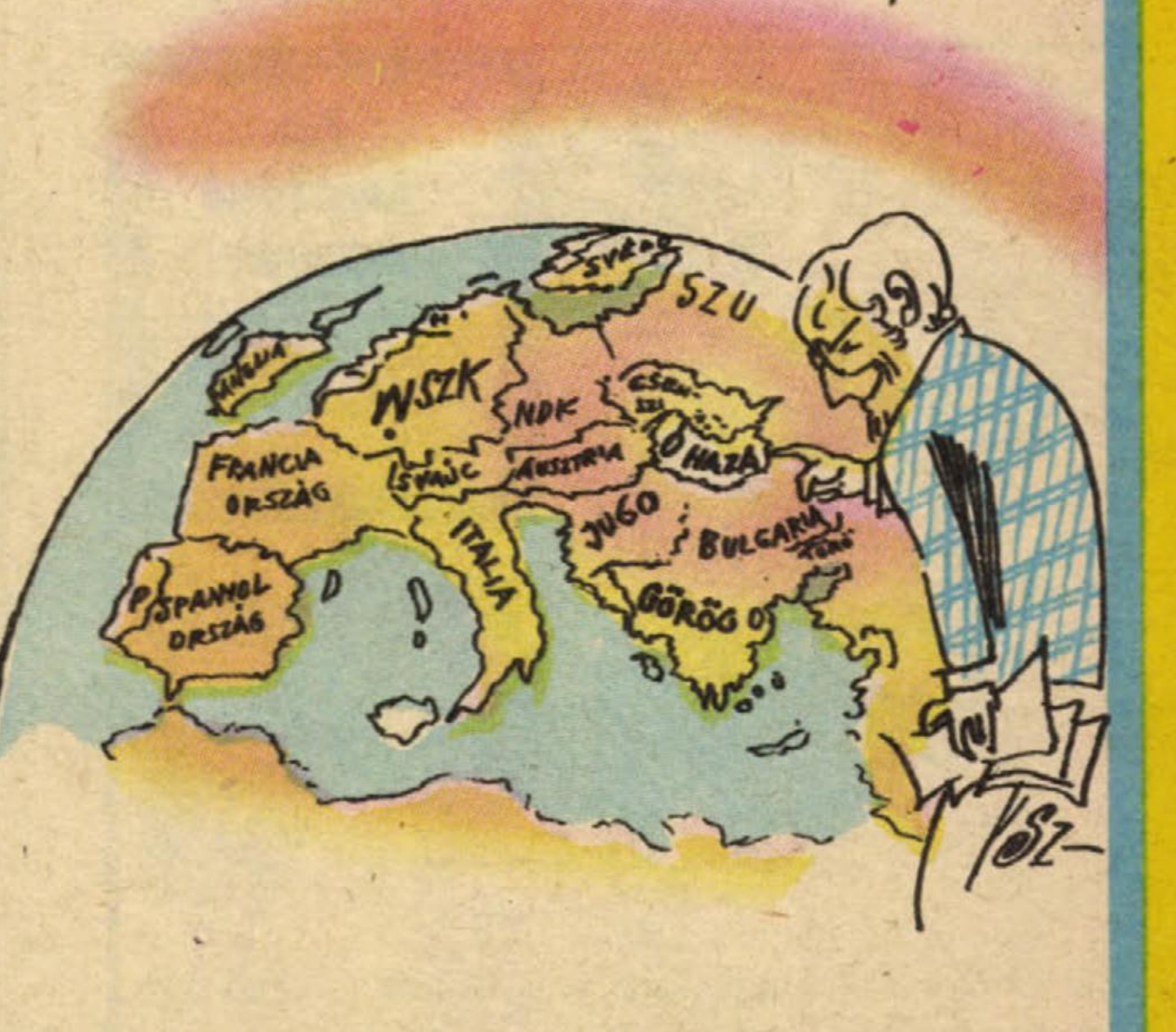

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD

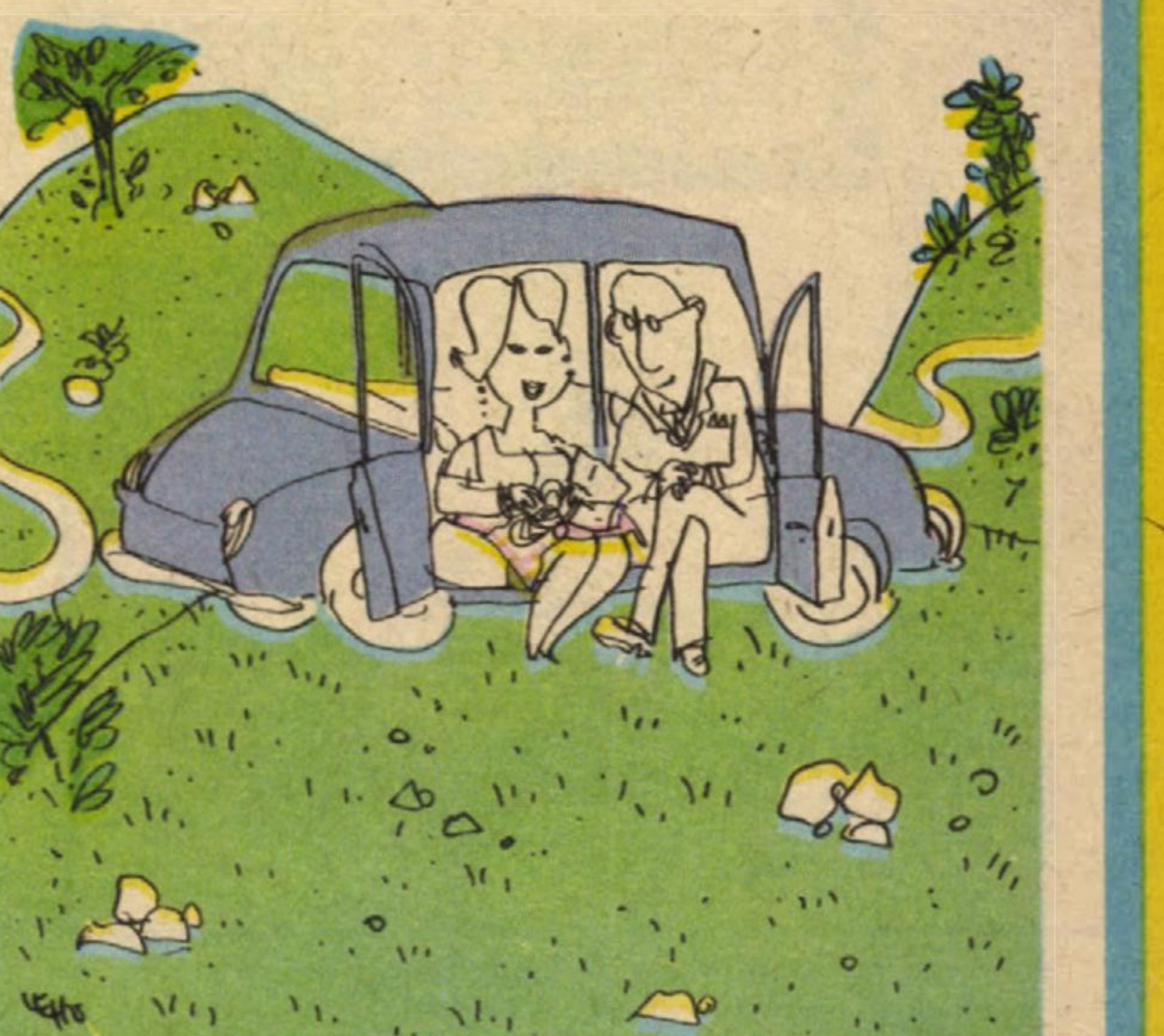

– Tej, tojás, sajt . . .

MAKACS KISLÁNY

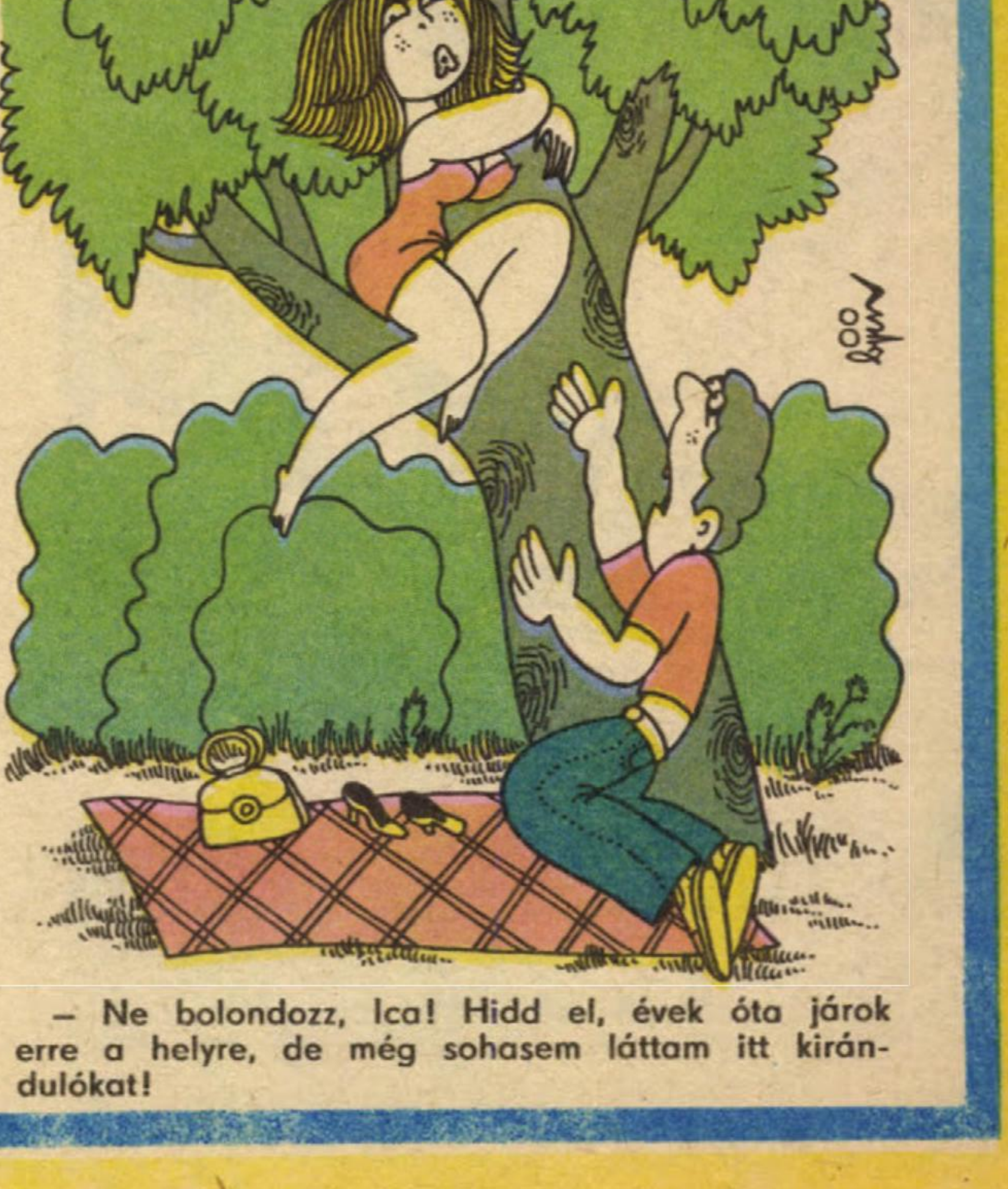

– Ne bolondozz, Ica! Hidd el, évek óta járok erre a helyre, de még sohasem láttam itt kirándulókat!

SZAKNYELV

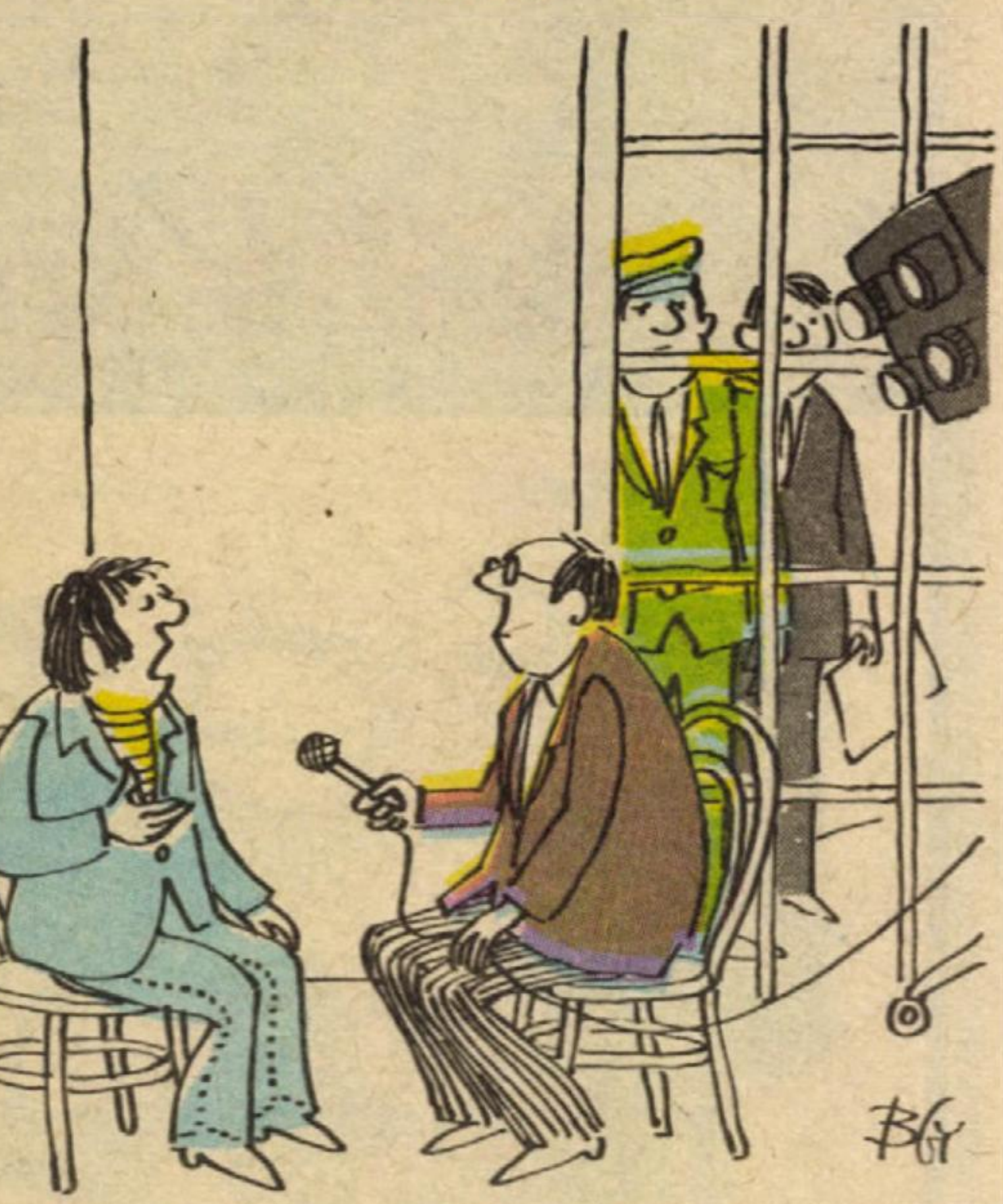

– A bűncselekmény elkövetése előtt egy vendéglátóipari egységben alkoholizáltam.

TÖKÉLETES KÉNYELEM

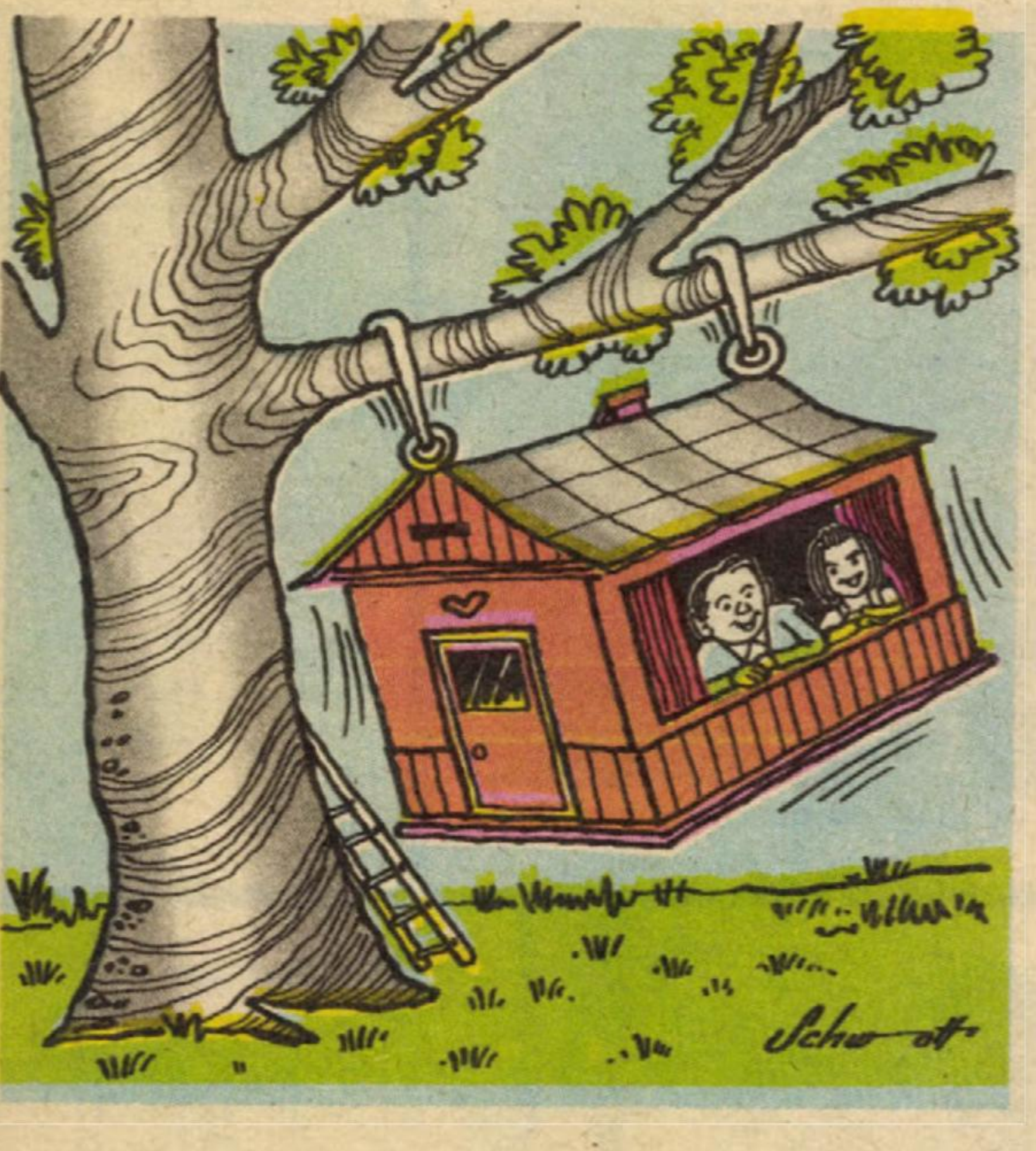

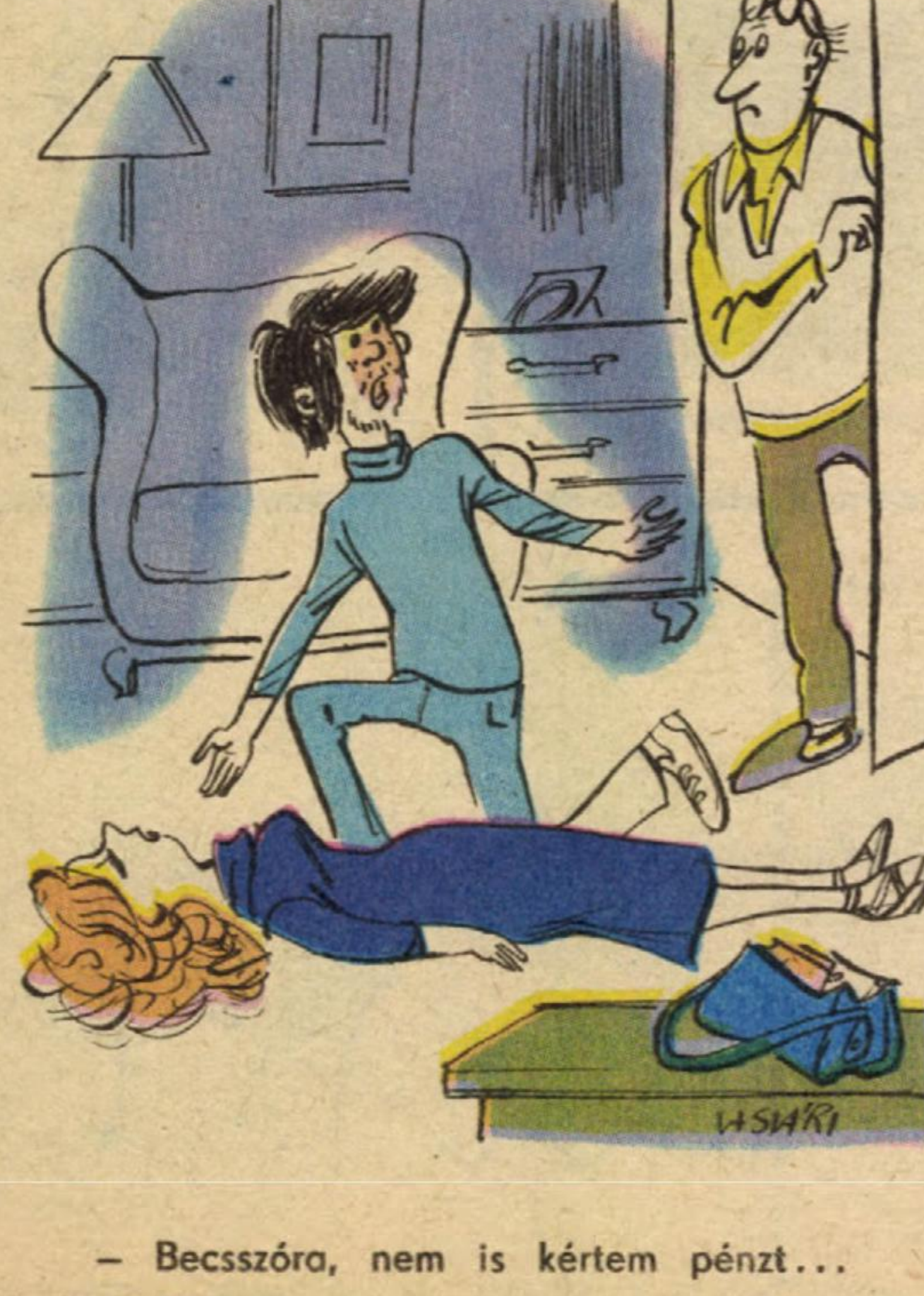

– Becsszóra, nem is kértem pénzt...

Hermina

Tetszik tudni, mi az a forró vakbél? Interkontinentális kór. Detroitban fáj, és a Rókusban műtik. Egyre több távolba szakadt hazánkfia szakadozik vissza rövidebb-hosszabb időre, hogy nálunk kezeltesse magát, mert nemcsak a honvágy tud szaggatni, hanem az ísiász is. A költségeket aztán a távolba visszaszakadva le lehet vonni az adóalapból, miáltal a páciens máris ingyen utazott. Sőt. Ezért mondta nekem tavaly ilyenkor Fred apó, a kanadai nagybátyám:

— Well, fiacskám, ha csak még hatvannégy fogamat tudnám kihuzatni Bjudapeszt, vásárolhatnám meg magamnak Empire State Building New York.

És ezért dugta Lipánkai Kristófné, született Gálic Matild halálravált arccal férje orra alá a kék repülőpostát a Buenos Aires-i stemplivel.

— Jesszuskám — nyelte le a manduláját Lipánkai. — Csak nem?

Mona Lisa hétfájdalmú ábrázata farsangi álarc volt Lipánkai Kristófné vonásai mellett. Úgy csikorgatta a fogát, mint egy sebességváltó, amikor kettes helyett rükvercbe teszik.

— Hermina néni — mondta. — Jön a ráncait felvarratni. Hetedszer. Ezt nem is értem. Hiszen már a háta közepén kacsint. Ráadásul nálunk akar lakni.

Lipánkai Kristóf a tenyerébe temette az arcát.

— Nem — nyöszörögte. — Nem, nem, nem . . .

— Tavalyelőtt a padlásablakból vízzel telt staneclikat hajigált a járókelők fejére. Három éve vajjal kente be a legfelső lépcsőfokot. Az öreg Pripicskáné úgy zúdult alá az asztmájával, mint egy lavina.

Lipánkainé úgy bömbölt, mint egy árva kis oroszlán a Colosseumban, akinek már nem jutott vértanú.

— Kíváncsi vagyok, most mit talál ki ez a... ez a...

Lipánkai Kristóf gyengéden az asszony vállára tette a kezét, holott ez már rég nem volt szokása.

— Légy erős, Matild — mondta a gályára induló prédikátorok elszántságával. — Légy erős!

Lipánkaiék ideális lakáskörülmények között éltek, csak megfordítva. Nem három szobájuk volt és egy gyerekük, hanem egy szobájuk és három gyerekük. A szobát most átengedték Hermina néninek, ők meg kivonultak a konyhába. Maguknak a gázrezsón ágyaztak, a srácokat felhúzták a fregolira. Az első éjszaka éppen elszundikáltak a rezsón, egyszerre nagy csinn-bumm odabentről. Hermina néni felébredt, eltévedt a sötétben, zutty, nekiment fejjel az állólámpának.

— Öregem — mesélte nekem később Lipánkai Kristóf —, nem fogod elhinni. Ez minden éjjel megismétlődött. És mindig más időpontban. Már el se mertünk aludni. Ültünk a rezsón és cserepes szájjal vártuk a csinn-bummot. Hermina nénit mindig rettenetesen felzaklatta a dolog, éjszakának évadján madártejet kellett neki főzni, jeges priznicekkel rohangálni. A harmadik hét vége felé már biztosra vettem, hogy a gonosz matróna készakarva csinálja. Cselezni kezdtem. A másik sarokba toltam az állólámpát és kiszáradt torokkal ültem a rezsón, mi lesz? Fél egy . . . semmi. Egy óra . . . semmi. Fél kettő . . . zuhé! Akkor kezdett így rángatózni a szám széle. Őrületes sakkparti következett. Az állólámpát az éjjeliszekrény és a kredenc vonalába helyeztem. Hermina néni ütötte. Az állólámpát berosáltam a toalett-tükörrel. Hermina néni ütötte. Végül pokoli elhatározásra jutottam. Fogtam a lámpát és elvittem a zálogházba. Fantasztikus éjszaka következett. Ültünk a rezsón Matilddal. Kimeredt szemmel néztük az óra világító számlapját. Két óra . . . Három óra . . . semmi. Fél négy . . . csengetnek. Egy rendőr hozta Hermina nénit. A bizományi kirakatában érte tetten. Hiányos öltözékben volt és fejjel ment egy állólámpának. Akkor kaptam a sírógörcsömet. Két hétig altattak, de megálmodtam a megoldást. Vásároltam tizenöt állólámpát, és lóugrás szerint felállítottam Hermina néni szobájában, fejeljen, ahogy kedve tartja. Mi meg sátorban élünk a Normafánál.

Június végén Lipánkaiék ott álltak a repülőtér erkélyén. A betonról elegáns ívben emelkedett magasba a Bonanza társaság Buenos Aires-i óriásgépe. Hosszan nézték.

— Ne is gondolj ilyesmire — szólalt meg egy idő után Lipánkai Kristóf. — Utánanéztem, a Bonanza gépeit harminc éve a legcsekélyebb zűr sem érte.

Megfogták egymás kezét és egyszerre mondták:

— Az isten óvja Argentínát!

Peterdi Pál

SIKERES FELTALÁLÓ

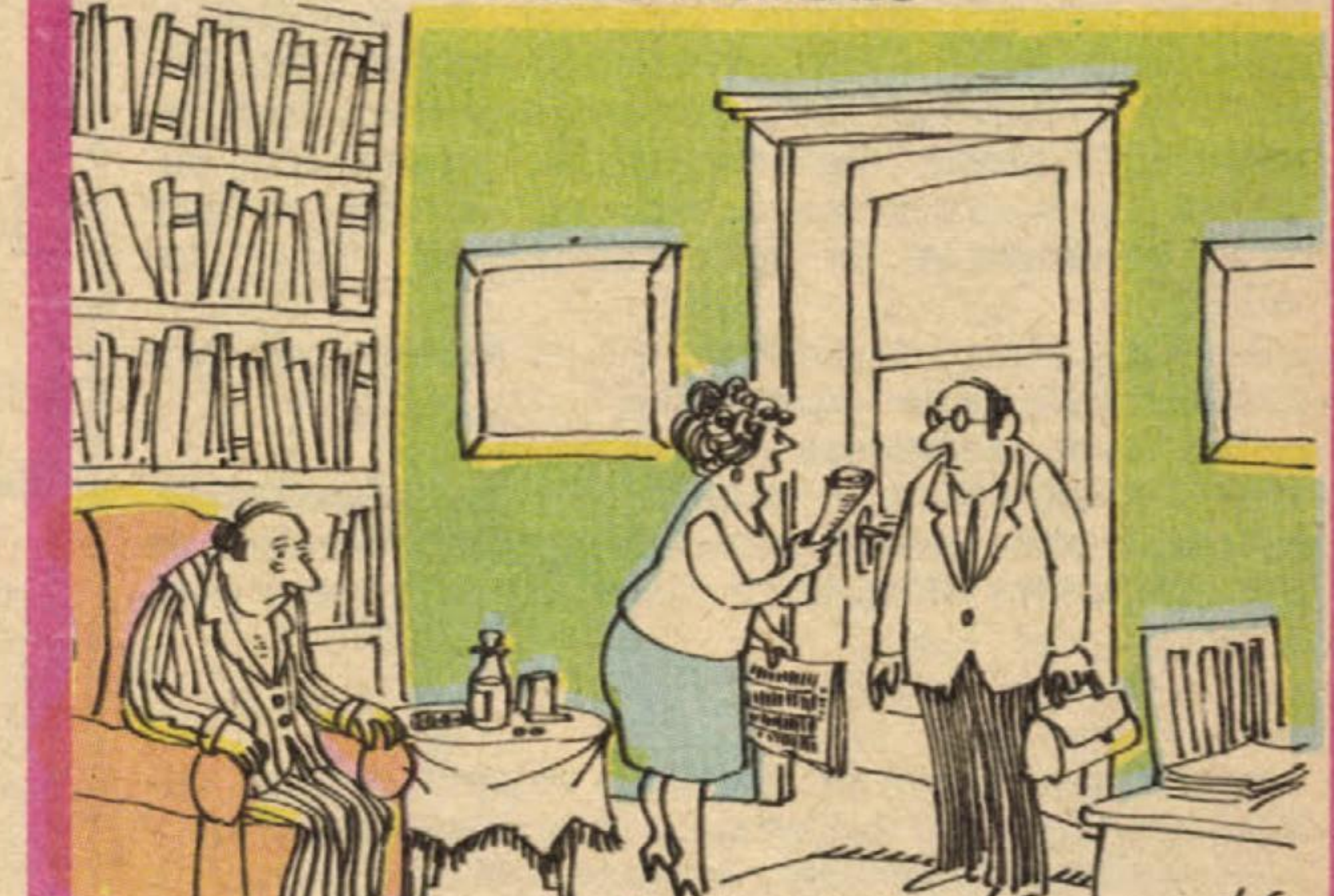

– Az anyagi kárát rendezte az állam, most csak az idegeit kellene rendbehozni...

NOTÓRIUS OLVASÓ

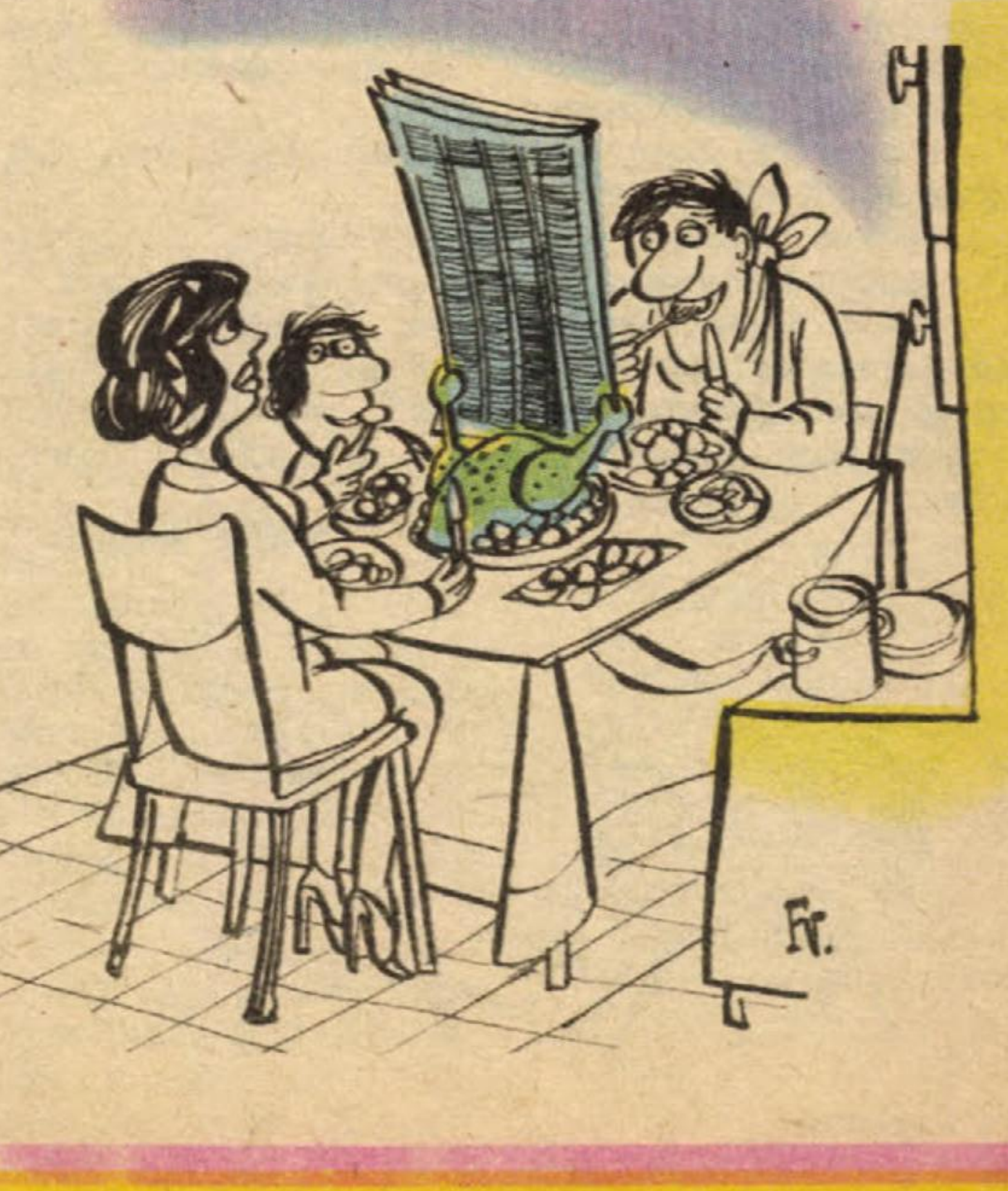

CSAKIS

— Kérem, Jabranek szomszéd, szóljon rá Petikére.

— Miért, mit követett el a fiam?

— Krétával folyton telefirkálja az ajtónkat disznó rajzokkal.

— És nekem most mit kellene tennem?

— Szóljon rá keményen, vagy beszéljen a lelkére. Szerintem az volna a legjobb, ha Petike kapna öntől egy nagy fülest, és meg tetszene neki mondani, hogy miért kapta, akkor biztosan abbahagyná.

Jabranek furcsálkodva csóválta meg a fejét.

— Nem gondolja, szomszéd, hogy ez az ügy azért nem ilyen egyszerű?

— Miért nem?

— Mert itt egy gyereknevelési problémával állunk szemközt. A maga bonyolultságában. Pubertáskori zavarok, ébredező szexualitás, a legkülönfélébb komplexusok, atavisztikus agressziók, magányérzet, mit tudom én. Naponta hívja föl a figyelmet a rádió, a televízió, a sajtó, hogy ilyen esetekben csakis széles társadalmi összefogás segíthet. Iskola, úttörőszervezet, pszichológusok, gyermekirodalom, színház, mozi, meg még sok más személy és intézmény. Mit tehetne itt egyetlen ember, egy szóló szülő?

— Tehát amíg ez a sok micsoda nem fog össze Petivel kapcsolatban, addig díszelegjenek az ajtónkon azok a malacságok?

— Sajnos.

*

— Jabranek kartárs, ez nem mehet így tovább!

— Micsoda, mérnök úr?

— Az a rendetlenség, lógás, trehányság, ami ezen a részlegen tapasztalható. Tessék, most is áll három gép, az emberek kint kártyáznak a vécében. Maga a művezető, teremsen rendet!

Elképedten nézett felettesére Jabranek.

— Ugyan már, mérnök úr, maga ne tudná, hogy én itt egyedül semmire sem mehetek? Mi vagyok én? Egy szimpla művezető. És mi a munkafegyelem? Egy komplex problémakör. Megszilárdítása csakis széles társadalmi összefogással lehetséges. Hát nem erről hallunk előadást, szemináriumot nap mint nap? Pártszervezet, szakszervezet, nőbizottság, Vöröskereszt, színvonalas termelési értekezletek, szocialista brigádok példamutatása, politikai és szakmai továbbképzés, szüntelen harc az alkoholizmus és a nikotinizmus ellen, továbbá...

— Egy pillanat! Szóval maga személy szerint semmit sem hajlandó csinálni?

Jabranek az órájára pillantott.

— Dehogynem — mondta —, ha ragaszkodik hozzá, öt perc múlva kimehetek a zsugásokhoz és fölszólíthatom őket, hogy piros ász oszt, nem oszt.

*

— Drága doktor úr, segítsen rajtam! Adjon valami jó tanácsot, teljesen el vagyok keseredve.

— Halljam a panaszt, Jabranek úr!

— Nem is tudom, hogyan kezdjem. Elég kínos. Dehát férfiak vagyunk, bármelyikünkkel megeshet. Csak azt nem tudom, hogy miért pont velem?!

— Részletezné?

— Hogyne. Máris. Szóval mostanában — közelebb hajolt az orvos füléhez, úgy súgta —, az utóbbi hónapokban... Tetszik tudni, eddig nagyon boldog házaséletet éltünk, minden szempontból, tetszik érteni, de újabban...

És elmesélte, hogy mostanában miről van szó, illetve miről nincs szó.

Az orvos türelmesen meghallgatta, megvizsgálta, aztán biztatóan hátba veregette páciensét.

— Föl a fejjel. Semmi vész. A felesége ismét boldog lesz és elégedett. Mert az ön problémája megoldható. Persze ön egyedül egyáltalán nem oldhatja meg. Csakis a széles társadalmi összefogás.

Kürti András

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MI HIÁNYZIK BUDAPESTRŐL?

Tót Gyula:

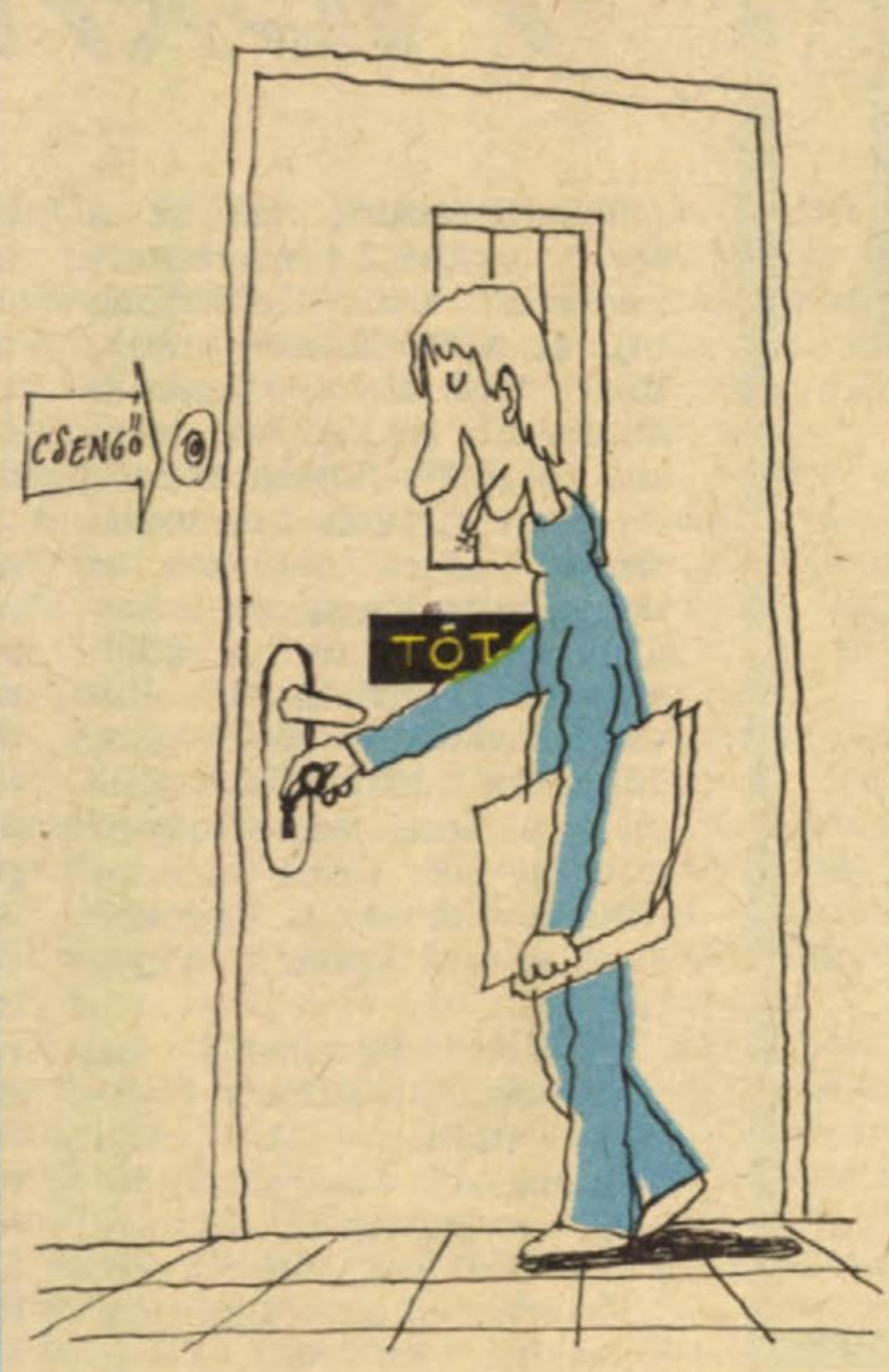

– Ez a lakás!

Fülöp György:

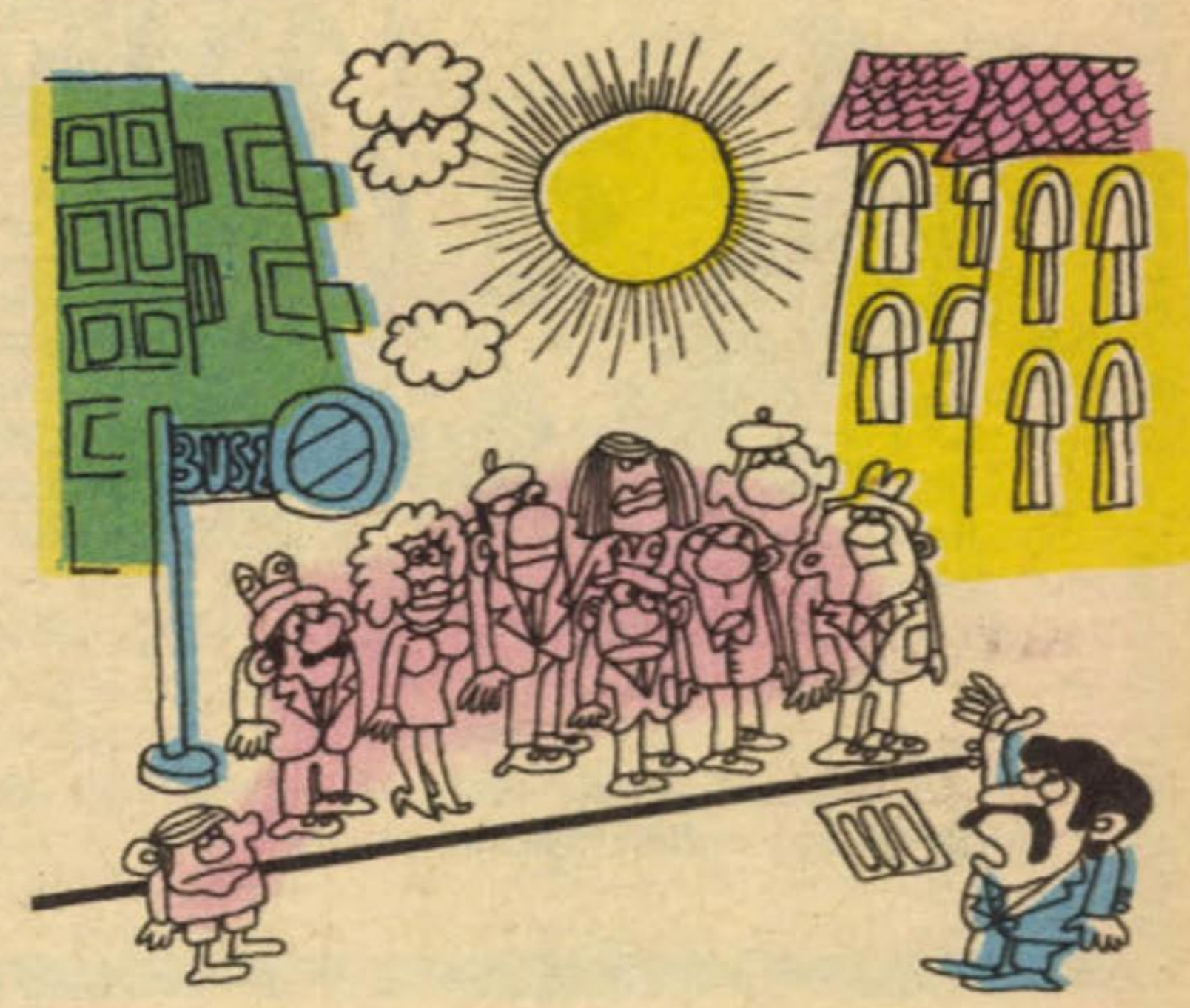

– A lóvasút. Úgy mondják, az pontos volt.

Szür-Szabó József:

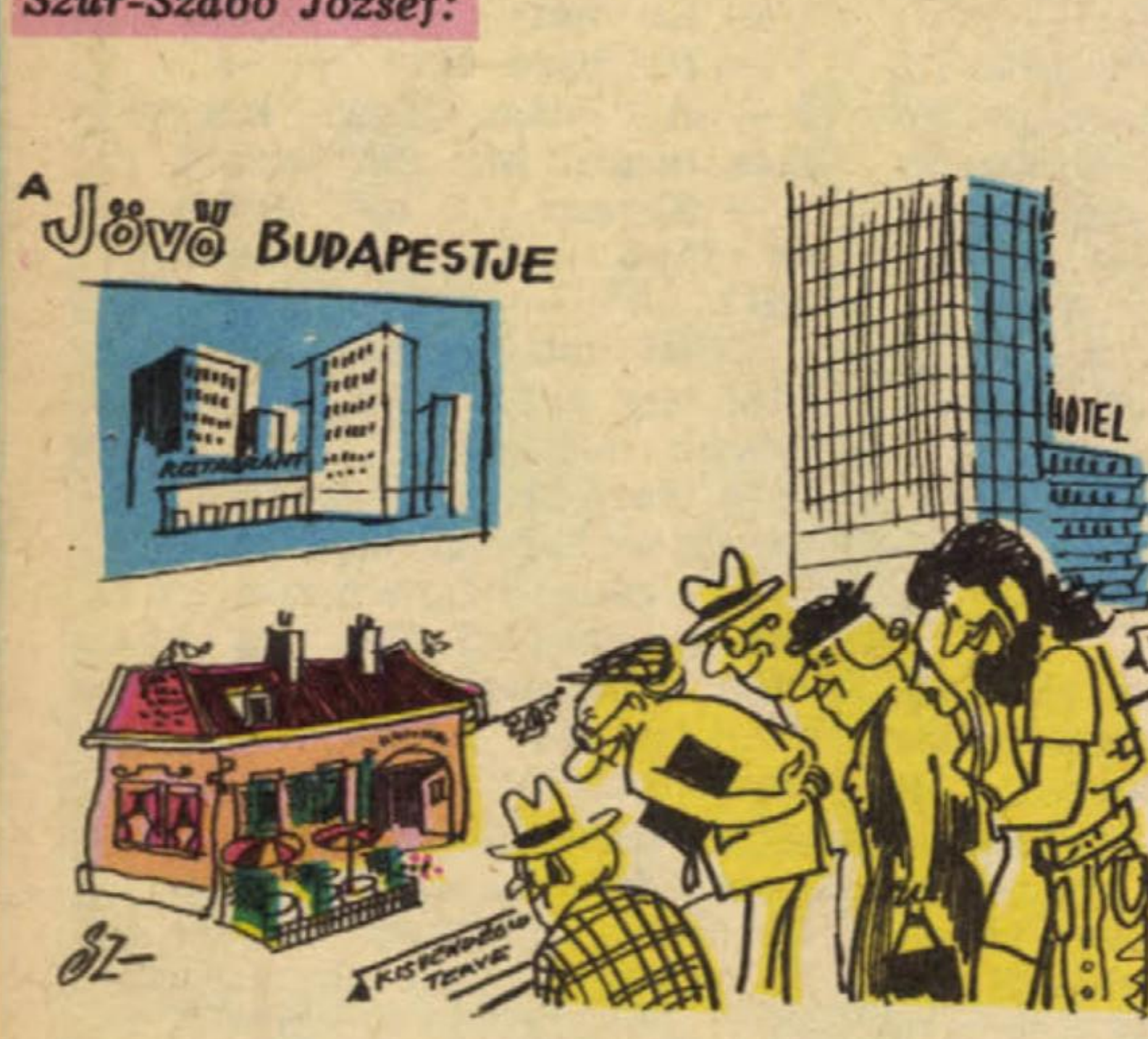

– A kisvendéglők.

Lehoczki István:

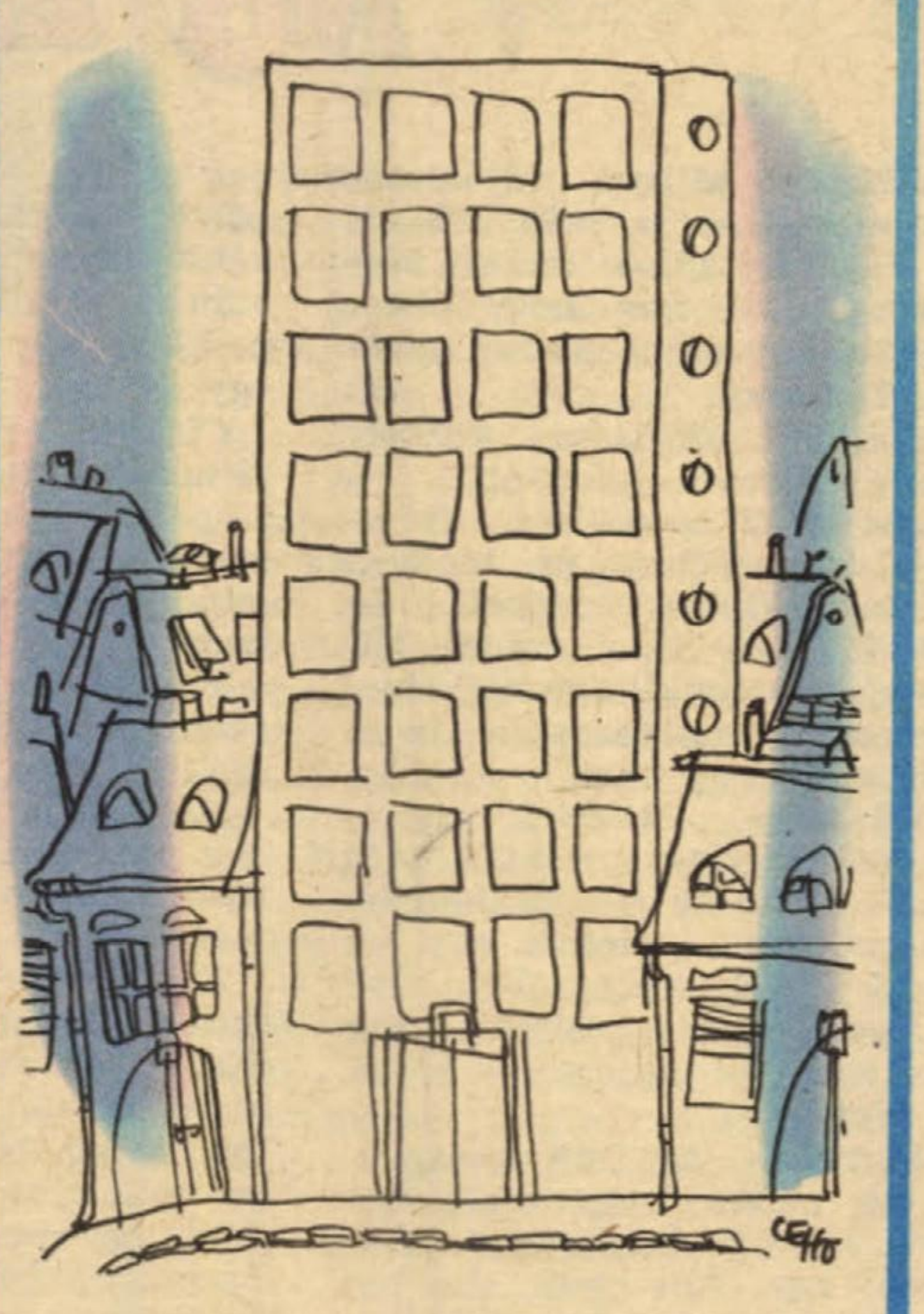

– A székházkezelőség székháza.

Vasvári Anna:

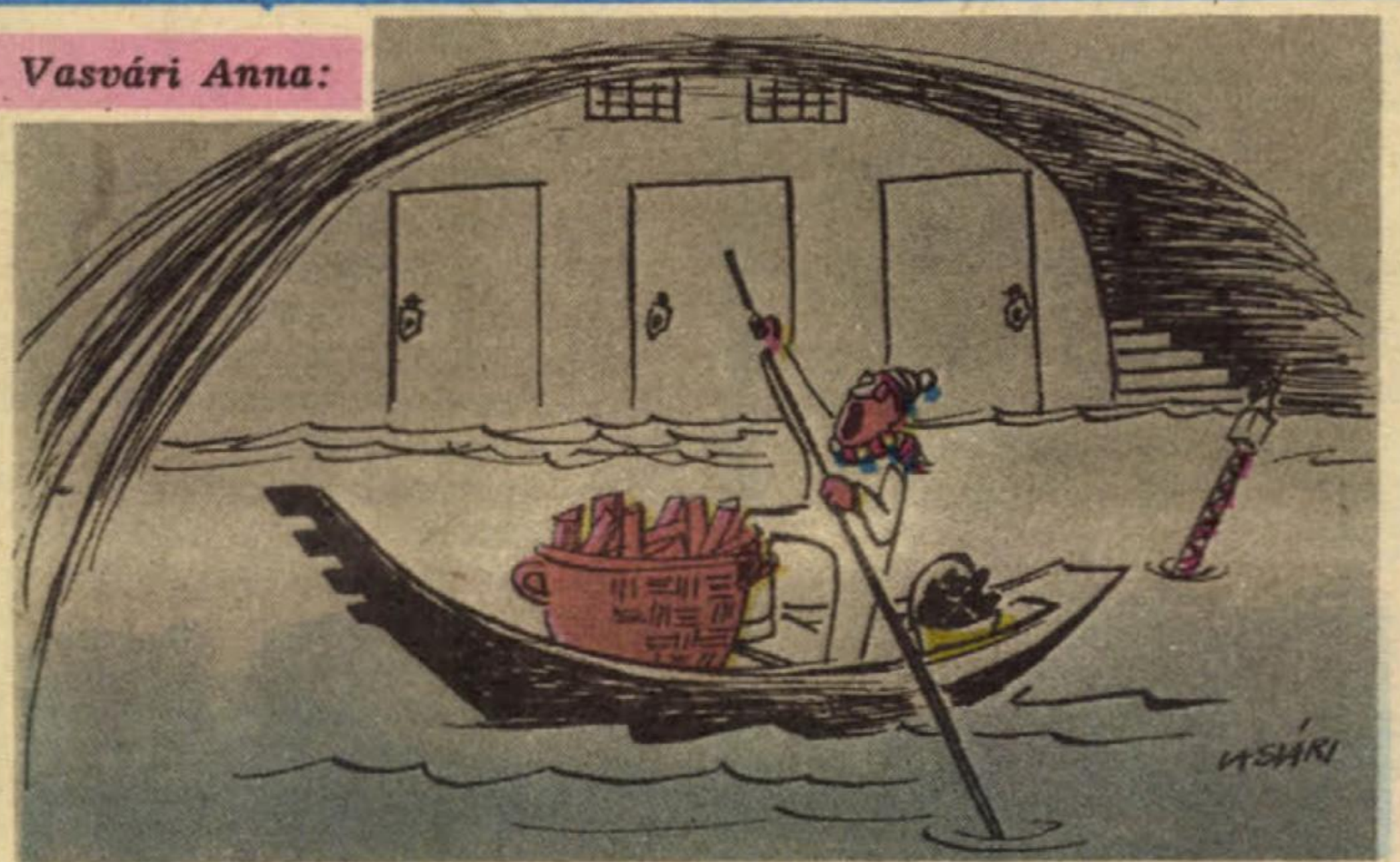

– Pince-gondola, magas vízállás esetére.

Hegedűs István

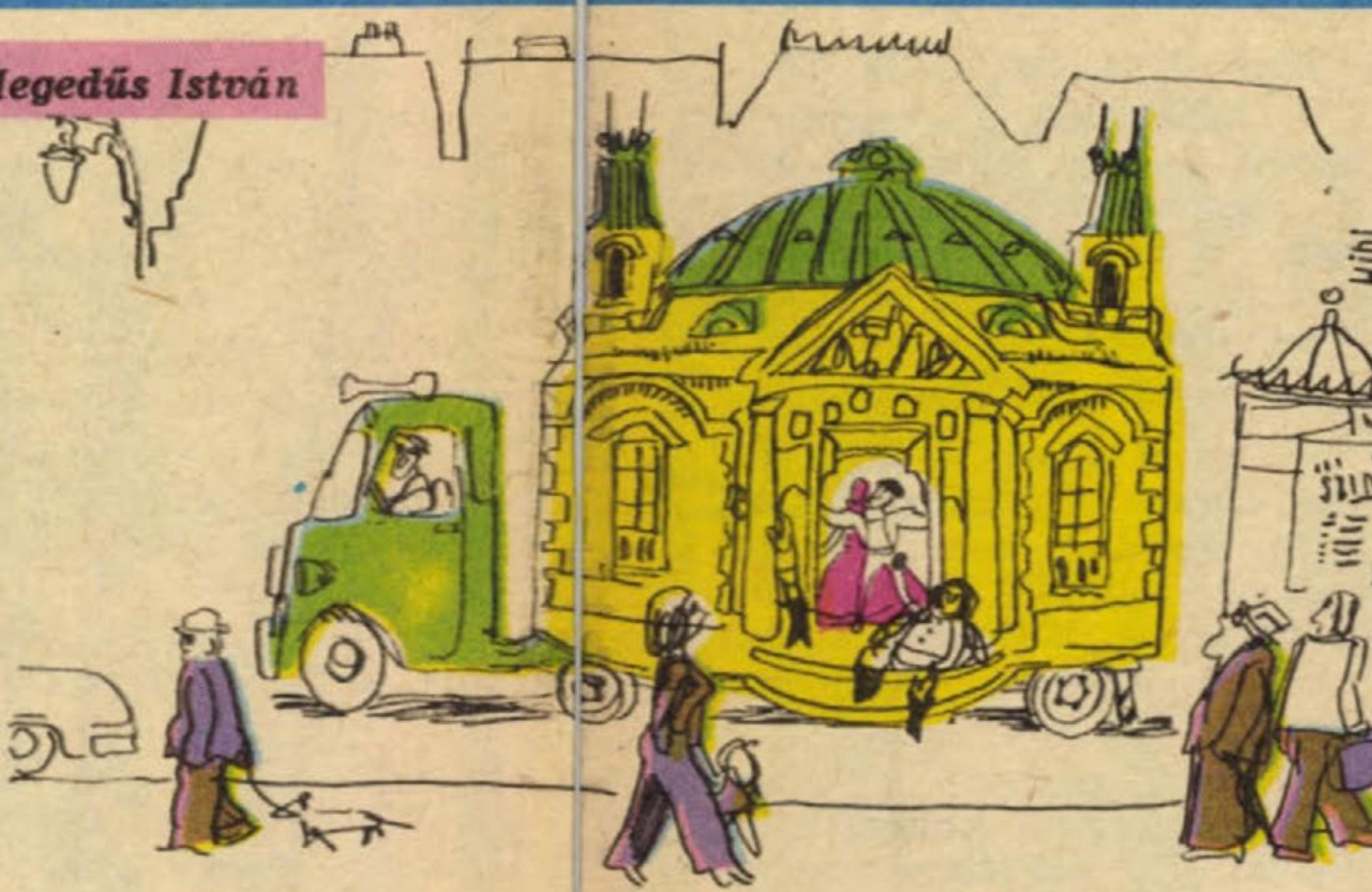

– Egy-két vidéki színház.

Barát József:

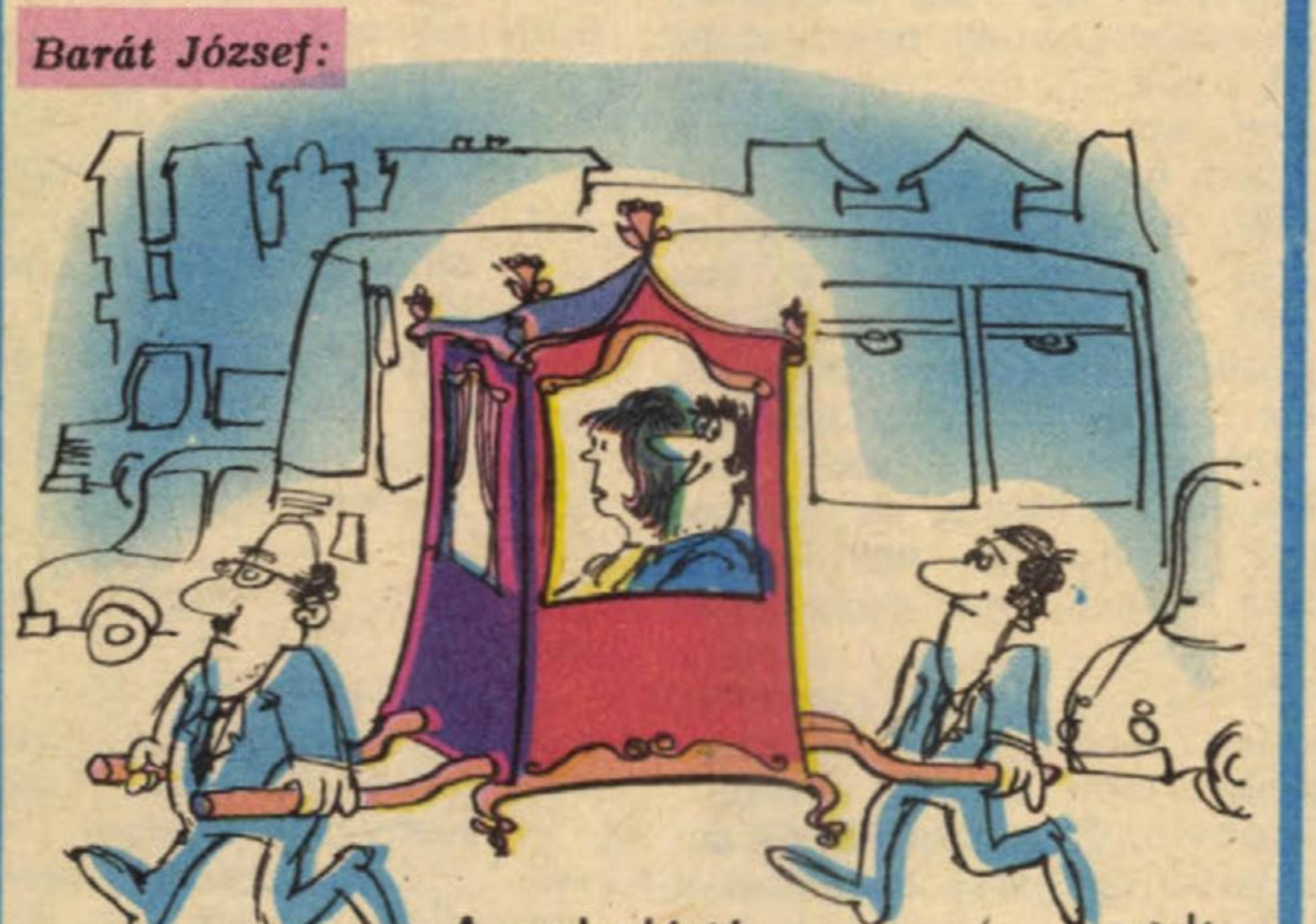

– A gyaloghintó.

Erdei Sándor:

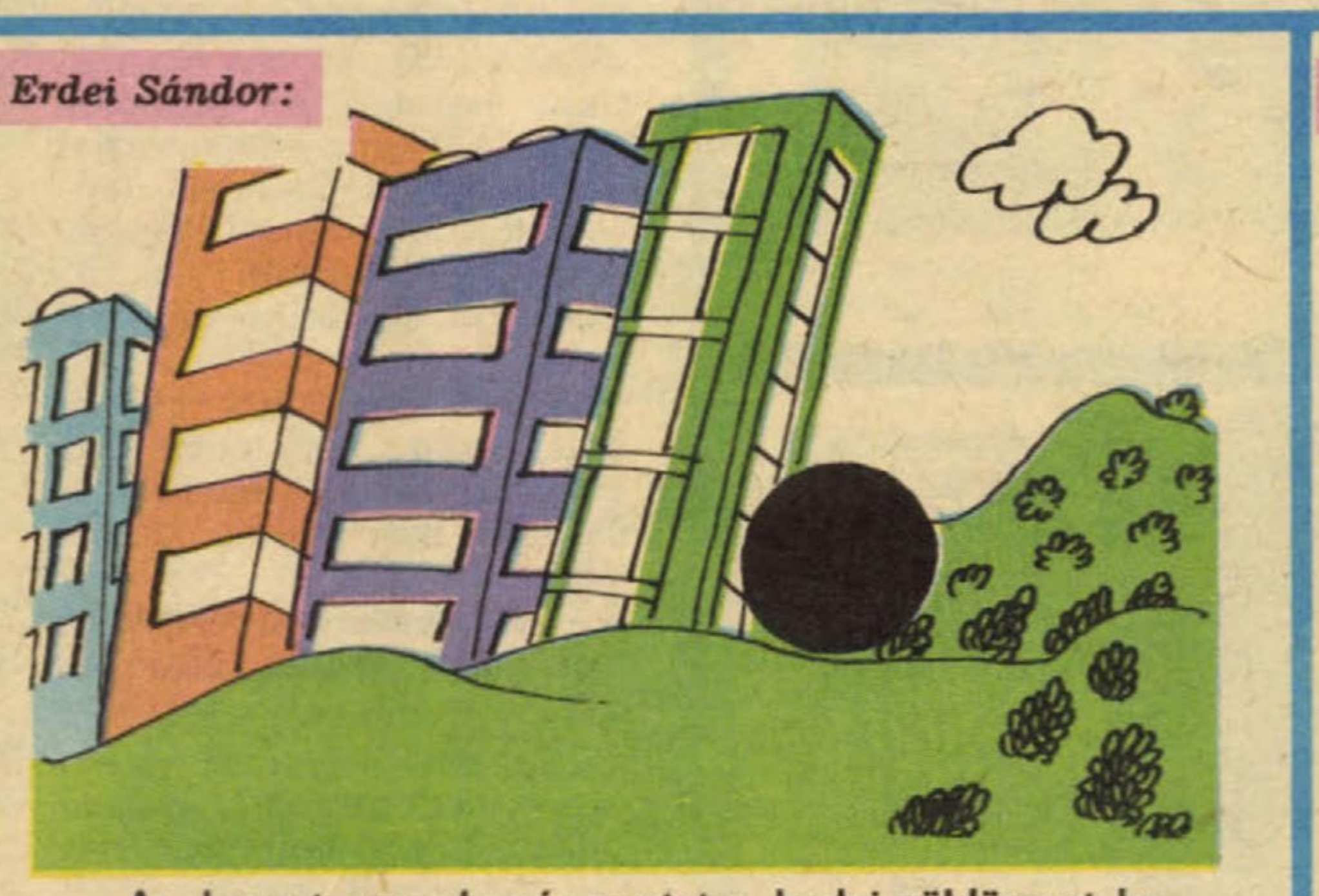

– Az, hogy tegyenek már pontot a budai zöldövezet beépítésére.

Brenner György:

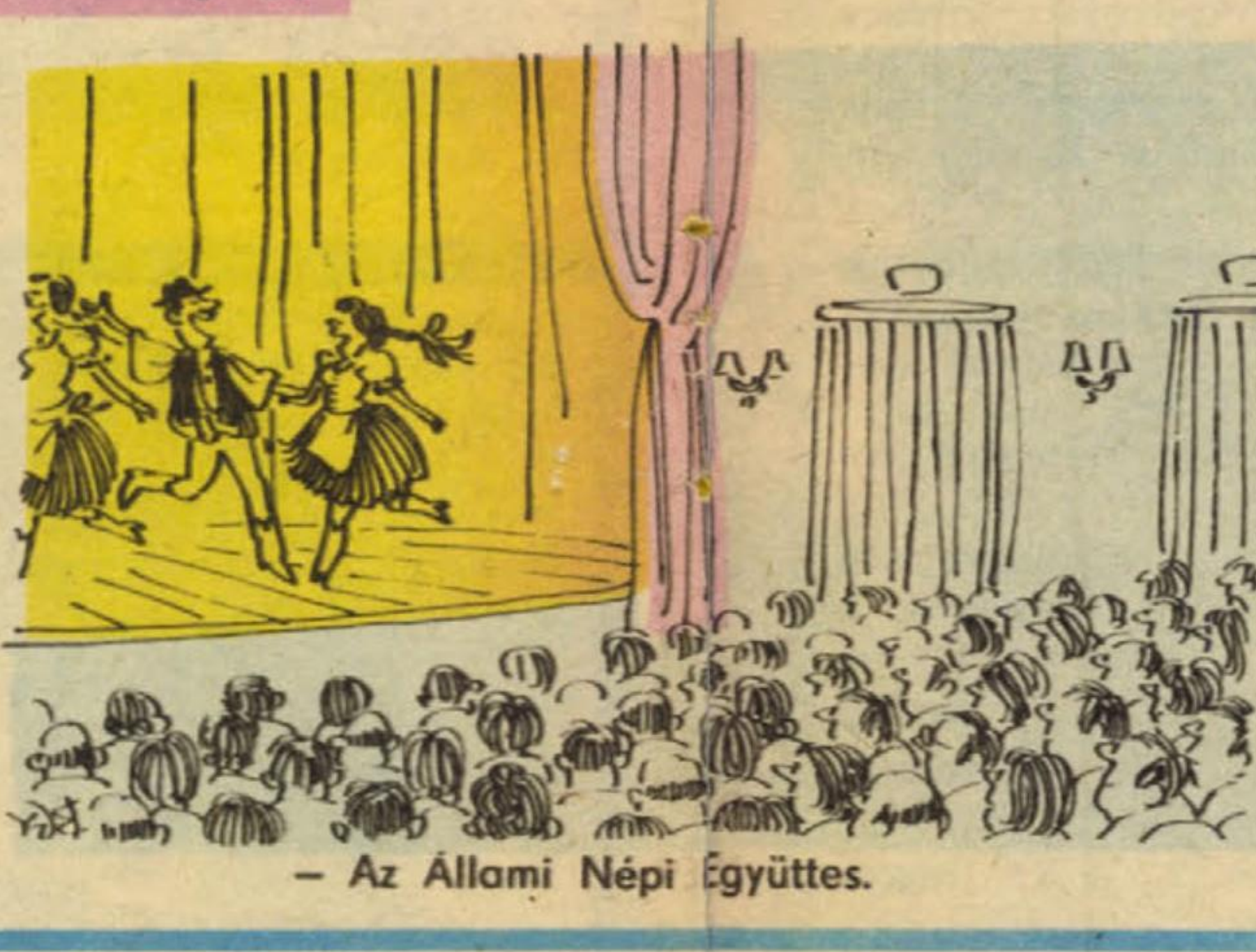

– Az Állami Népi Együttes.

Balázs-Piri Balázs:

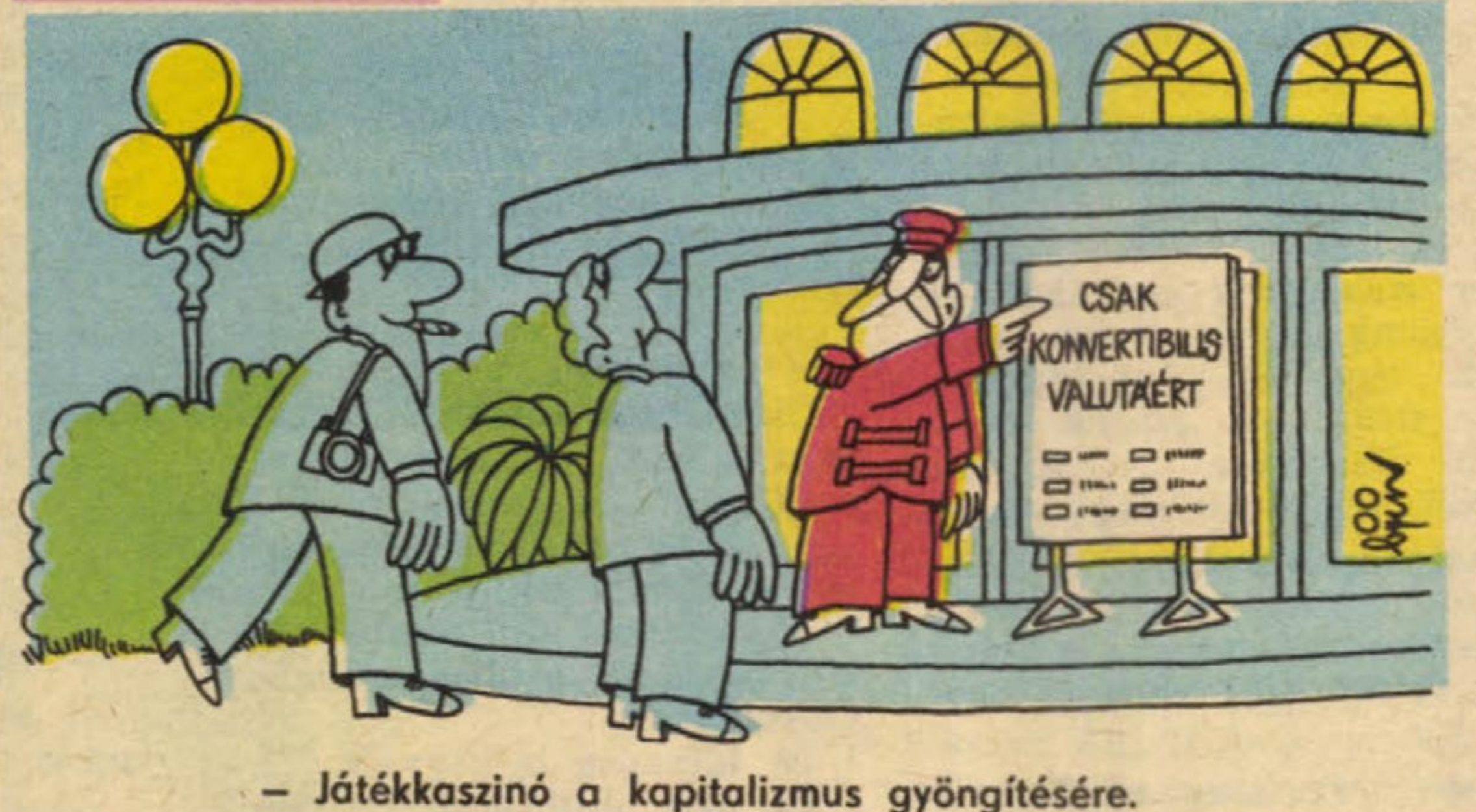

– Játékkaszinó a kapitalizmus gyöngítésére.

Sajdik Ferenc:

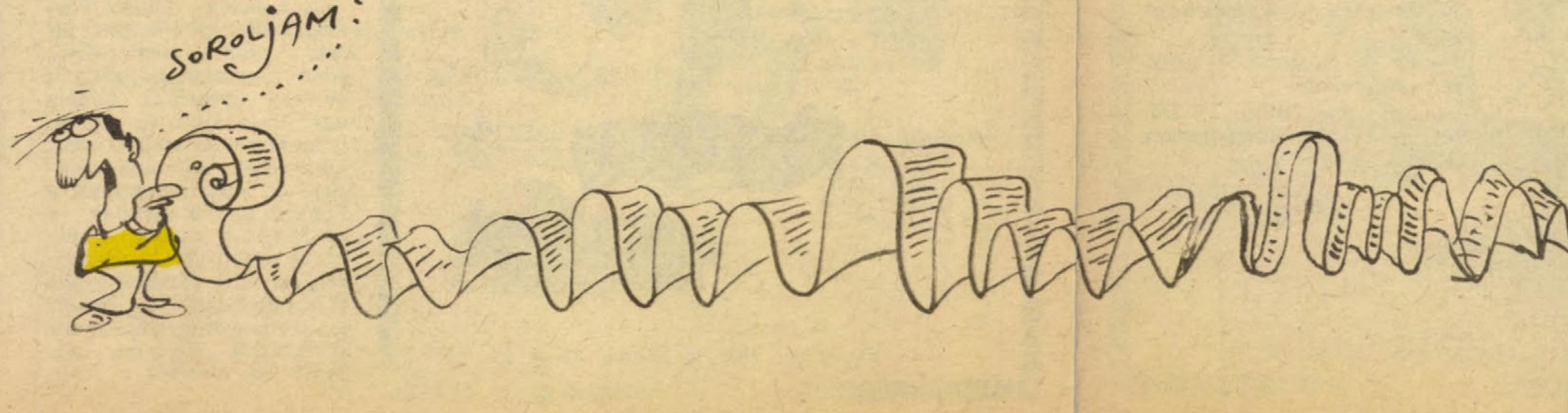

Dallos Jenő:

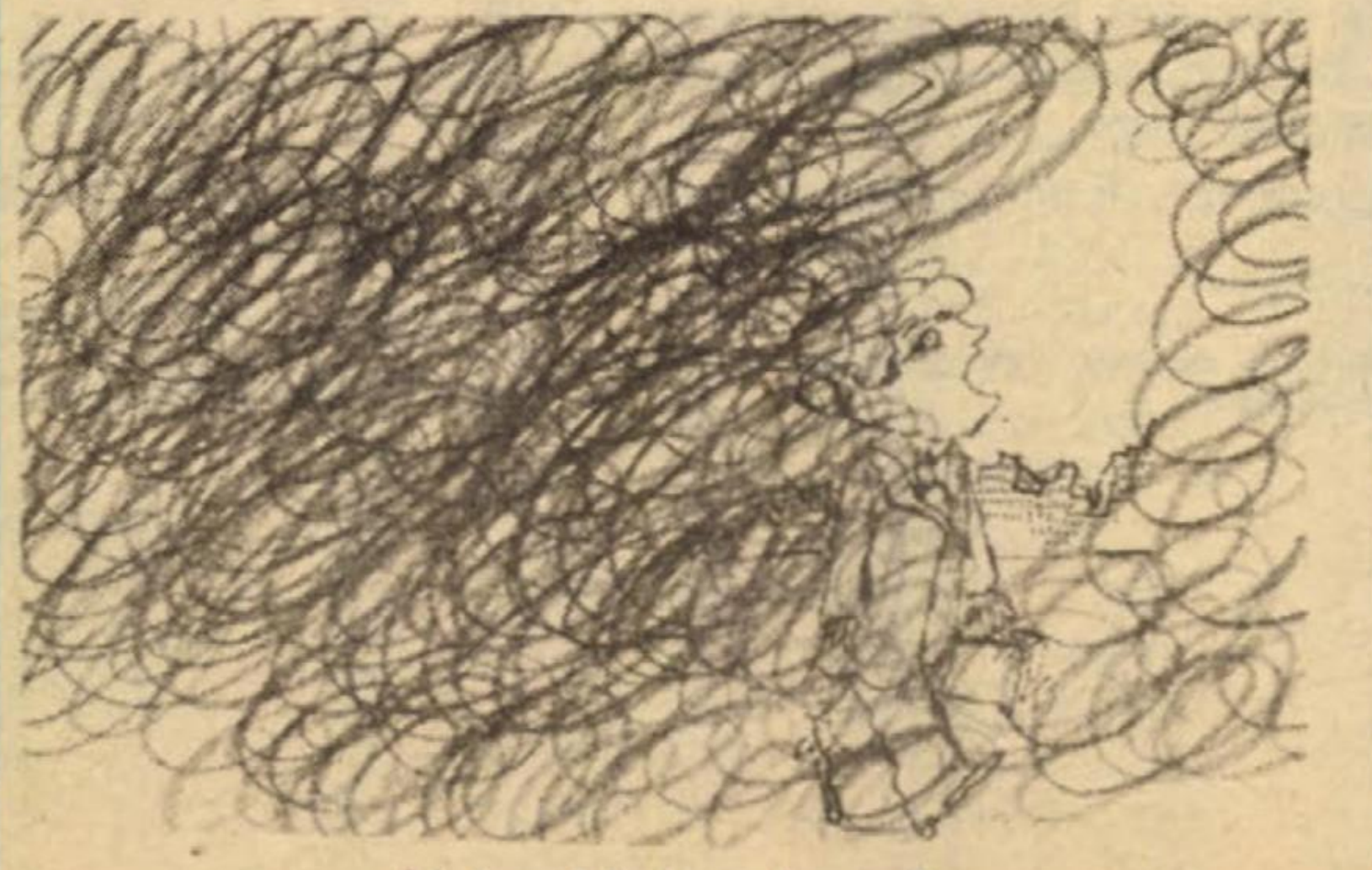

– Helyenként a levegő.

MALACPÖRKÖLT

(Mottó: Nincsenek rossz témák, csak rosszul megírt témák vannak...)

Tizenöt évvel ezelőtt írtam egy kabaré-jelenetet, „Malacpörkölt" volt a címe. Nem akarok dicsekedni vele, ezért csak néhány részletet idézek az akkor megjelent kritikából:

„... a malacpörkölt ízléstelenségét csak bárgyúsága múlja felül. Érthetetlen hogyan kerülhet közönség elé egy ilyen ízléstelen, útszéli aszfalthumor, ócska, vicclapokba való csattanókkal. Elrettentő példaként csak egy részletet idéznénk a »műből«:

Feleség: *(érzelmesen)* Ma van a házassági évfordulónk, Bálint. Ne ünnepeljük meg? Levágnánk egy kis malacot és megsütnénk...

Férj: Ugyan, miért vágjuk le? Én téged húsz évvel ezelőtt vettelek feleségül, az a szegény kis malac nem tehet róla...

Nagyon rossz úton jár az a színház, amely annyira lenézi a közízlést, hogy ilyen »műveknek« ad lehetőséget a bemutatásra!"

Ennyi idézet elég is a kritikából. De ennek, mint említettem, már tizenöt éve és senki nem emlékszik rá. Még az a kritikus sem, aki a fentieket írta. Ez egészen bizonyos, márcsak azért is, mert éppen ő írta most, néhány nappal ezelőtt, a következőket:

„...továbbá mulatságosnak ígérkezik az a tizenötödik századbeli magyar komédia, melyet a színház az idei nyárra készített elő a Barátfürdői Jójátékokra. A színház már az előző években is megtalálta a nívós, mégis nyáriasan könnyű színházi esték programját és évről évre tartogat a nyárra valami kellemes meglepetést. Így, ez évben bemutatja Baromissza Dávid Tamás ezernégyszázhetven körül írt „malaczkodásait", teljes címén:

»Az malacznak petsenyéjéből sütött jófalatokat, minden ifjú házasoknak illő okulására«

A parádés szereposztásban színre kerülő őskomédiára a színészek nagy kedvvel készülnek."

Maradjon köztünk, de az ősmagyar komédián az én tizenöt évvel ezelőtt írt malacpecsenyémet kell érteni. Ezt mutatjuk be Barátfürdőn, persze, a kornak megfelelően archaizált stílusban.

Azok számára, akik nem kaptak júliusra beutalót Barátra, egy kis részletet közlök a nívós, mulatságos komédiából. Azt a részletet, melyet a kritikus a tizenöt év előtti kabaréban, mint elrettentő példát idézett:

(Örzsi asszony a disznóól előtt áll, nézi a malacokat. Férje, Veleje Boldizsár jelenik meg a tornácon)

Boldizsár: Az fütykös teremtőjét kigyelmednek, Örzsi, hát megest azokat a kis kanikat lesi, hogy a szélvész teregetné meg a derekát. Hát nem látott még elég kanit?

Örzsi: Biz egyre ritkábban, amióta a maga hasa alatt alszom, édes férjem-uram. Tuggya-é, hogy ma vót kétszer tíz éve éppen, hogy örök hűséget esküvénk a vén isten előtt?

(lantot vesz elő, pengeti)

Én szép kakasom, kakasom,
Az életet én kenddel
taposom, taposom...

Boldizsár: Mánmeg a bakfarkát nyúzza. Mi a hideg lelt téged?

Örzsi: Ünnepelhetnékem van, az bizserget. Hogy ünnepeljük meg e szíp napot, süssünk petsenyét. Ha levágnánk ezt a kis kurtafarkút, kelmedre emlékezvén.

Boldizsár: Menj már asszony, ahová a rendező küld! Mér ontsuk a vérit annak a kis malacnak? Hiszen húsz éve vettelek a házamba, ű igazán nem tehet arrul!

(lantot fog ő is, énekel)

Se vége, se eleje —
De a dolog veleje:
Ha a móka archaikus,
Attu' élvez a kritikus...

Somogyi Pál

JAVÍTHATATLAN

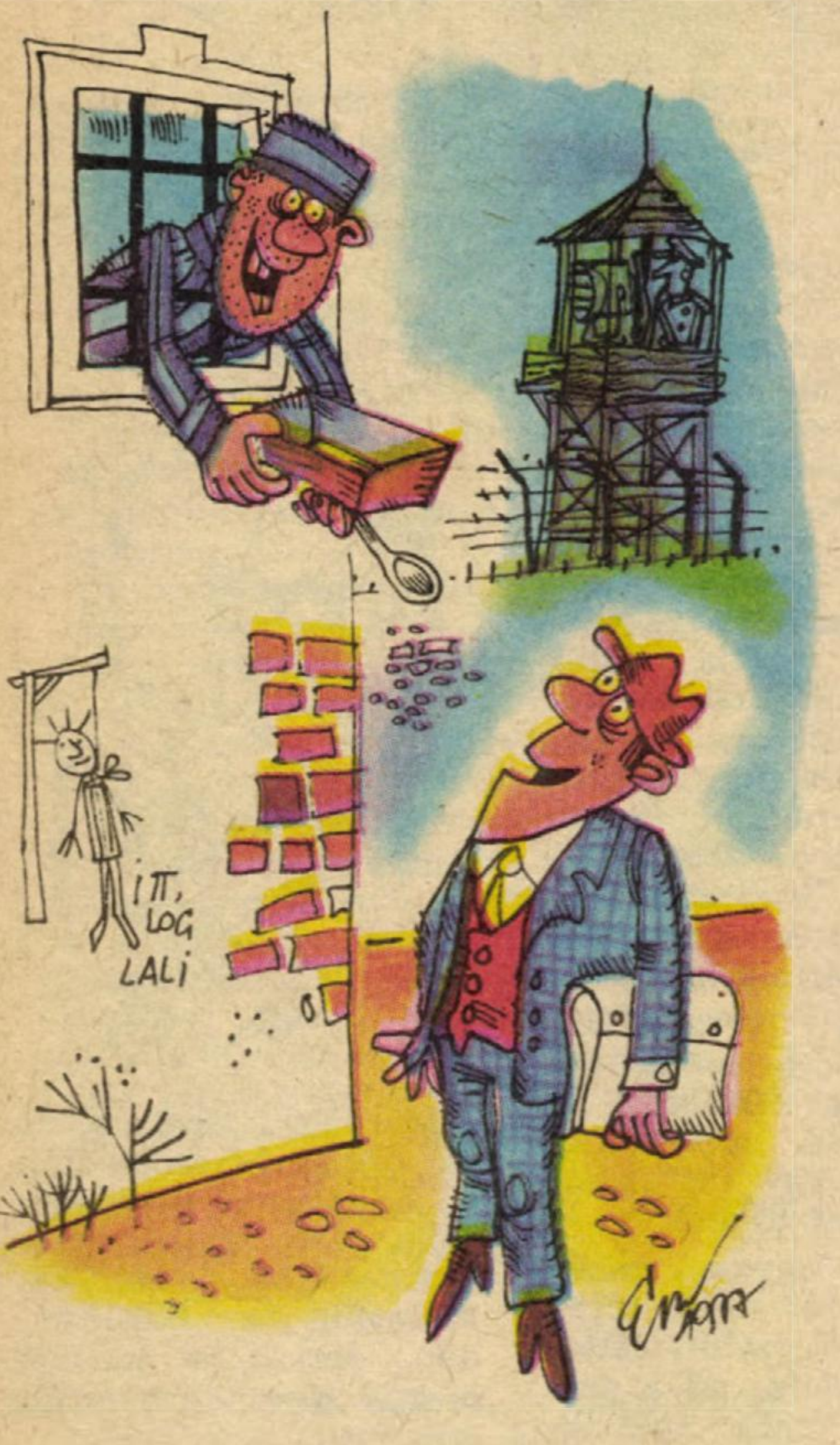

– Prima csajka, kanállal eladó ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A háziasszony új albérlőt vesz fel és faggatja:

— Mondja, kedves, szereti maga a papagájokat?

— Ne nyugtalankodjék, asszonyom, én mindent megeszek.

MAGAS BEOSZTÁS

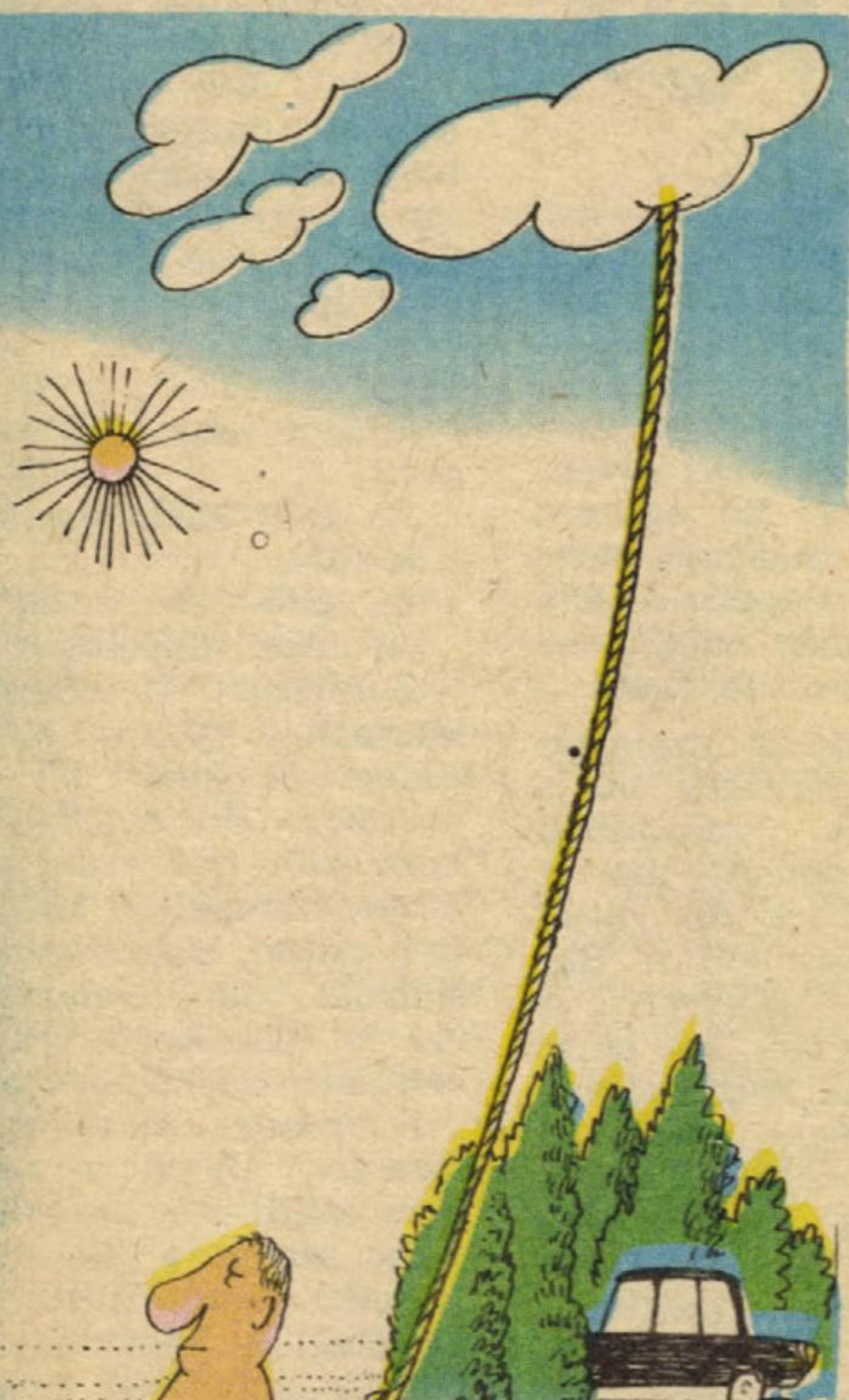

KARINTHY FRIGYES

NOTESZLAPOK

Rizspor. **Milyen fájdalmas arccal ül az a szép nő ott a kávéház túlsó felén! Madonnaarc — kár, hogy olyan erősen be van meszelve. Malter Dolorosa.**

Tolsztoj olvasása közben. **Nem érdemes hazudni.**

Amerikai újságírás. **(Minden öt percben új kiadás.) Mister White leugrott az 526-ik utca 8-as számú házának huszonkilencedik emeletéről. Lapzártakor a hetedik emeletnél tart.**

Büntetés. **Elítéltek nyolc napra kihágás miatt. Még nem ültem le — de higgyétek el, nem kellemes egy rovott jövőjű ember élete.**

Nyomozás. **A tettes már megvan, az áldozatot keresi a rendőrség.**

Szerelem. **Egyfülű kosár — olyan nehéz, hogy csak ketten bírnák könnyen — de csak egy füle van, hol az egyik cipeli, hol a másik.**

Nő. **Ha egy nőnek azt mondod, hogy szép, de rossz — okvetlenül úgy fog okoskodni magában, hogy azért szép, mert rossz.**

Irodalmi archimédeszi tétel. **Minden író annyit veszít súlyából, amennyit az általa a lapból kiszorított kritikus nyom. Ha a kritikus súlyos egyéniség, a bosszúból írt rossz kritikák következtében az író sokat veszíthet.**

Vagyon. **Köztem és Rockefeller közt van egy közös vonás — neki van pénze, nekem nincs.**

Kérdés. **— Hogy aludt az éjszaka? — Nem tudtam megfigyelni, nem voltam ébren.**

Irigység. **Hogy sajnálják azt a féllábú embert! Nekem két fél lábam van, mégse sajnál senki!**

Telefon. **Folyton, de folyton mással beszél. A Mással Társalkodó Központi Vénusz.**

Szójáték. **Plagizátor — cikklop.**

Boldogság. **Huszonöt botra voltam ítélve — a huszonegyediknél abbahagyták!**

Az első csók. **Ádám és Éva, mikor meglátták egymást — egymásnak estek, hogy felfalják egymást. Így tapadt össze először a szájuk.**

Női Descartes. **A férjem gondolkodik — tehát vagyok.**

Analízis. **Valóban, a múlt század tudománya sikeresen szétszedte az embert. Jöhetne már valaki, aki megint összerakja.**

Ember. **Férfi és nő formáját kénytelen felvenni, hogy valami kis örömhöz jusson, alamizsnaképpen, az élettől.**

Schöberl. **Rettenetes pech. Hibás darabot kaptam — most mit tegyek vele? Éjjel szék és nappal ágy.**

Egyszerű. **Kik csókolódzanak többet, a férfiak vagy a nők? Ne törd a fejed, inkább megmondom. Egyformán sokat, mert minden csókhoz egy férfi kell meg egy nő.**

Cirkusz. **Halló, halló! Itt látható a világ legnagyobb törpéje és a világ legkisebb óriása! Egészen egyformák mind a ketten! Két rendes ember.**

Tanács. **Te, ne menj éjszaka azon a sötét, elhagyott vidéken. Még leütsz valakit!**

Aforizma. **Kifogytam minden mondanivalómból. Kénytelen voltam megmondani az igazat.**

Szögecselő. **A néhai jó rendőrségi irodában történt. Illés Pista, kitűnő kollégánk ült a telefonnál: nagy gyilkossági ügyet vett fel, teli volt a feje munkával, közben állandóan bekapcsoltak valakit, aki hasonló számon valami Welschner építési irodát kért. A huszadiknál nem bírta tovább.**

— Halló! Halló! Welschner építési iroda?

Mit tegyen? Legjobb, ha belemegy, hogy ő az, elintézi a dolgot, talán nem zaklatják tovább.

— Igen, kérem, az beszél. Tessék!

Raccsoló, affektált hang.

— Na, hála Istennek! Már huszadszor kapcsoltak tévesen! Kovács úr van a telefonnál?

— Igen, én vagyok az. Ki beszél?

— Itt báró B.

— Á, alászolgája, kegyelmes uram! Mit parancsol?

— Kedves Kovács úr... eee... izé, legyen szíves, jegyezze fel, hogy el ne felejtse.

— Jegyzem, kegyelmes uram.

— Kérem, kell nekem a kastélyba holnapra... izé... Negyven tapétázó. Jegyzi?

— Negyven tapétázó. Igenis, kegyelmes uram.

— És negyven parkettázó.

— Negyven parkettázó. Igenis.

— És... ugyancsak negyven szögecselő.

Illés Pista hirtelen megunta a dolgot. A szögecselőt már nem volt hajlandó felvenni.

— Szö-ge-cse-lő? — ordította bele dühösen a telefonba. — Szögecselő kell neked? Dögölj meg a születésnapodon, disznó!

És lecsapta a kagylót.

Öt perc múlva rémes csengetés. Unottan veszi fel.

— Ki az? Mi az? Miféle lárma az?

— Halló... ó... ó... 139-46?

Már megint az építést keresik!

— Igen, igen! Tessék?

— Biztosan?

— Igen, igen, biztosan!

— Ki van a telefonnál?

Illés Pista már tudta.

— Itt Kovács! Mi történt? Ki az?

— Kovács úr — maga az? Biztosan?

— Én hát!

— Itt báró B.!

— Á, alászolgája, kegyelmes uram! Mit parancsol?

— Kérem... az előbb... az előbb... ki volt a telefonnál?

— Ki lett volna? Hát én! Már egy órája ülök itt! Miért tetszik kérdezni?

— Hát kivel beszéltem én az imént? Nem magával?

— Velem, kegyelmes uram?! Szó sincs róla! Már egy hete nem volt szerencsém!

— Nahát! Akkor ez egy misztifikáció!

— Miért, mi az?

— Kérem... hallatlan... az előbb felhívtam önöket... és mintha ön jelentkezett volna... hallatlan, kérem!... és a végén valami... valami... kvalifikálhatatlan... gorombaságot mondott valaki nekem!

Illés Pista szörnyűlködik.

— Lehetetlen, kegyelmes uram! Én egy félóra óta ülök itt, én senkivel sem beszéltem. Biztosan rosszul kapcsolták... és valami ízléstelen telefonbetyár tréfálta meg...

— Az lehet! Hallatlan!

— Ne is tessék törődni vele, kegyelmes uram! Biztosan valami újságíró volt — azoknak van idejük ilyen ostoba tréfához. — Különben milyen ügyben keresett, kegyelmes uram?

— Ja, persze... nézze csak... egészen kiment a fejemből... hallatlan szemtelenség...

— Nyugodjon már meg, kegyelmes uram. Miről van szó?

— Hát, kedves Kovács úr... izé... ee... nézze csak, még mindig reszketek a méregtől!... Kedves Kovács úr, jegyezze fel...

— Igenis, kegyelmes uram!

— Kellene nekem holnapra a kastélyba — hallatlan! igaza van! Csak egy ilyen csirkefogó, naplopó újságíró lehetett!

— Biztosan, kegyelmes uram! Tehát — holnapra a kastélyba?...

— Ja, igen! Szóval jegyzi?

— Jegyzem, kegyelmes uram.

— Negyven... ööö... negyven tapétázó.

— Negyven tapétázó.

— És negyven parkettázó.

— Negyven parkettázó. Igenis.

— És... ja, igen... negyven szögecselő.

— Szö-ge-cse-lő?!... Dögölj meg a születésnapodon, disznó!

A kiváló humorista június 24-én lenne 90 éves

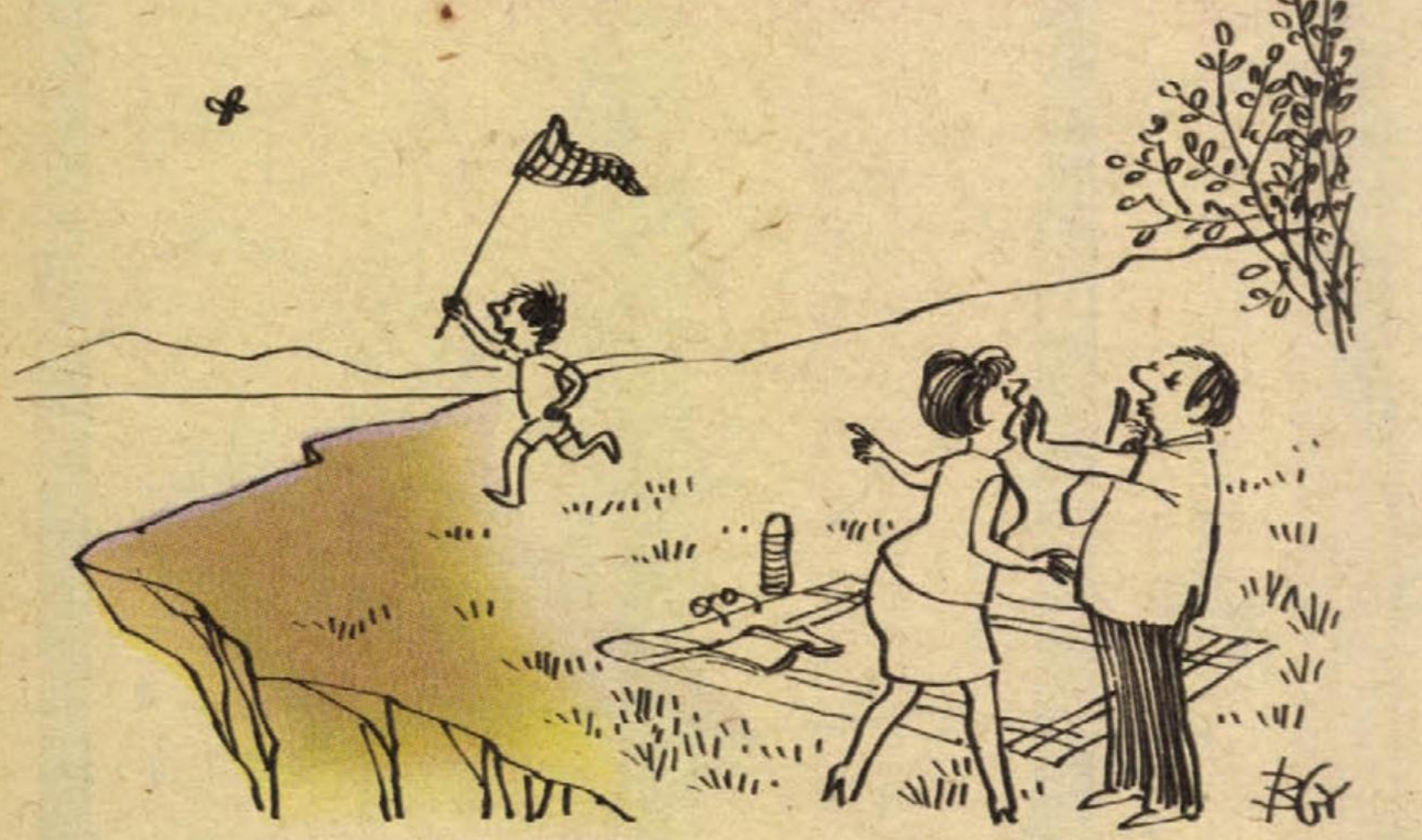

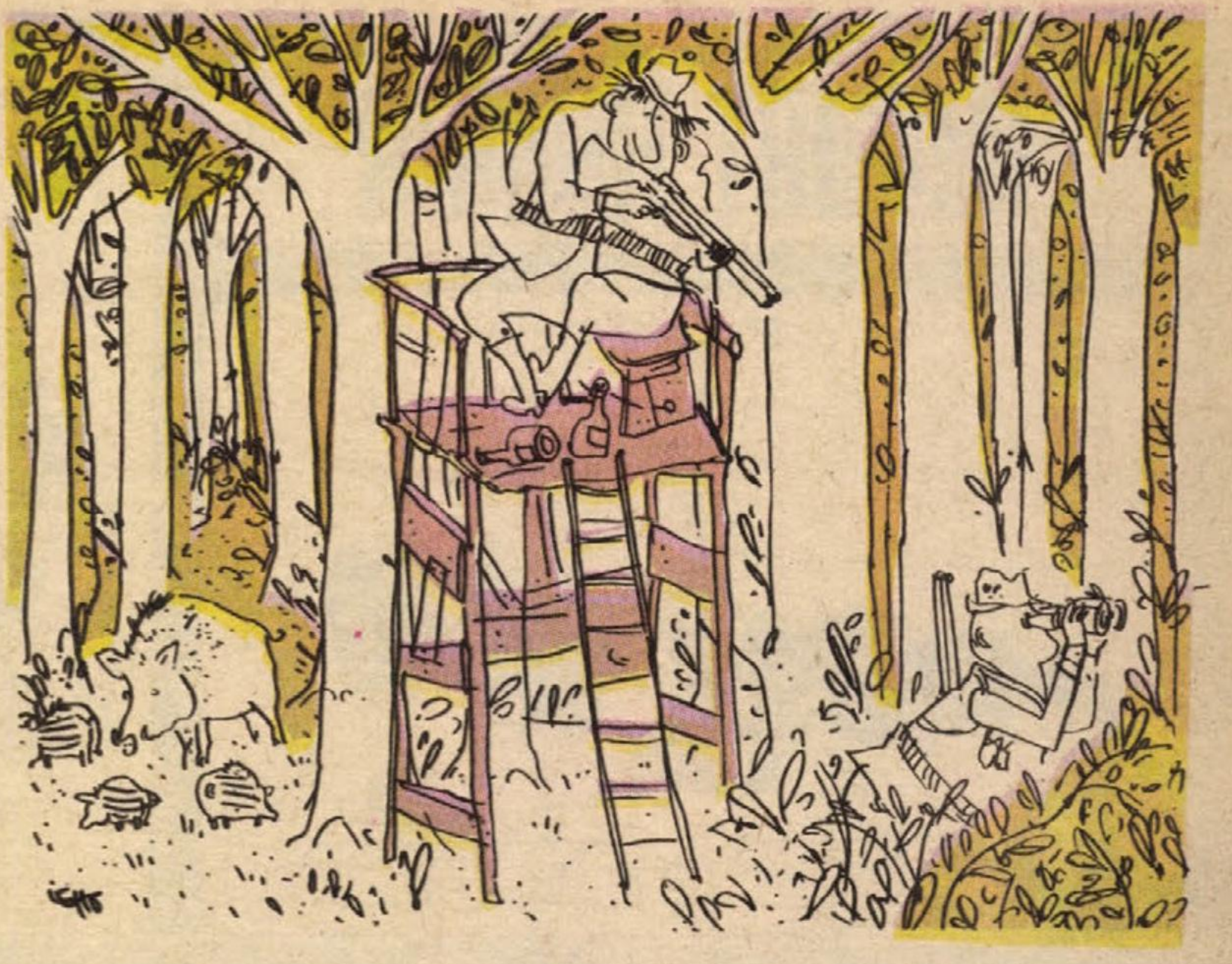

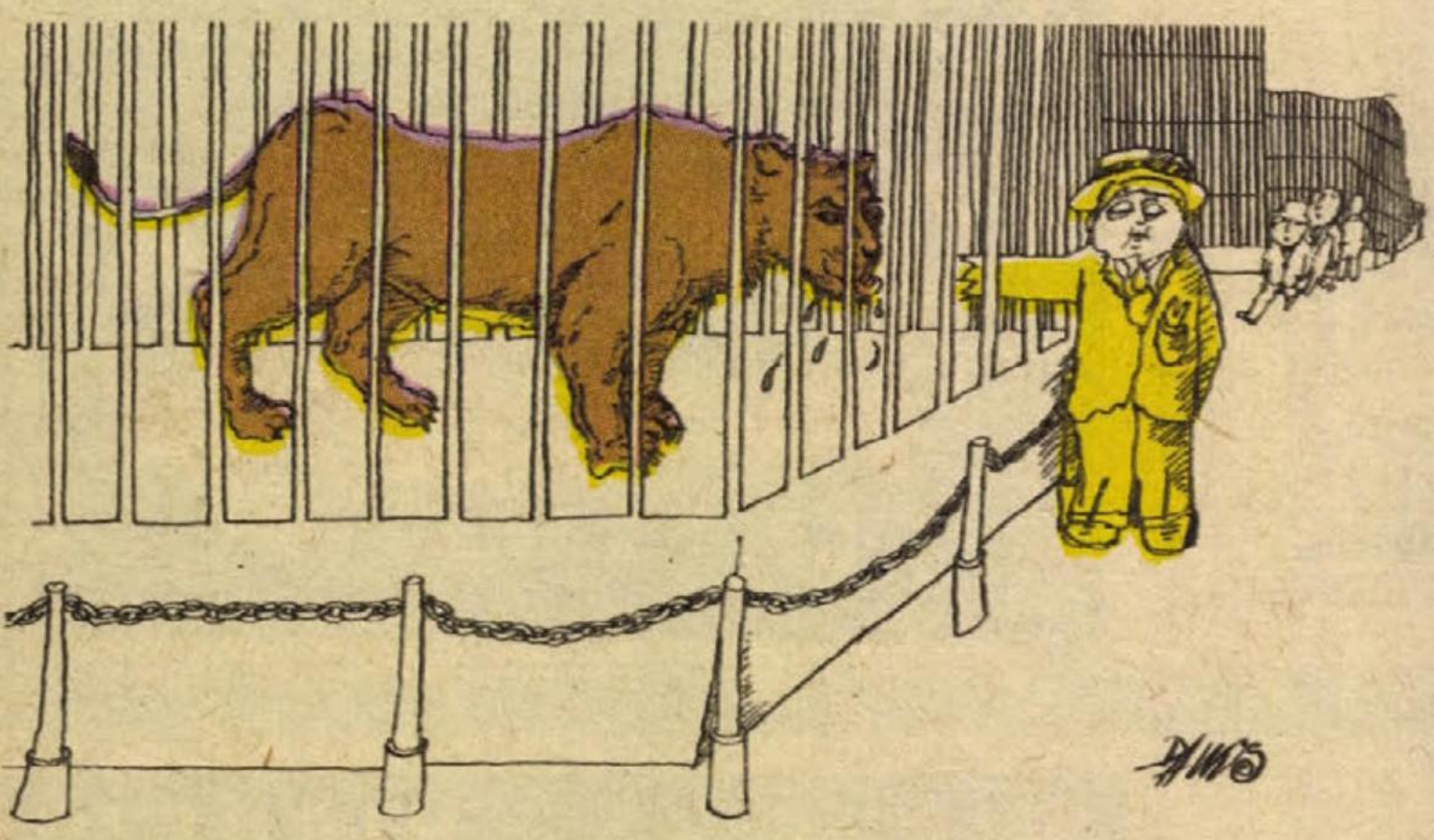

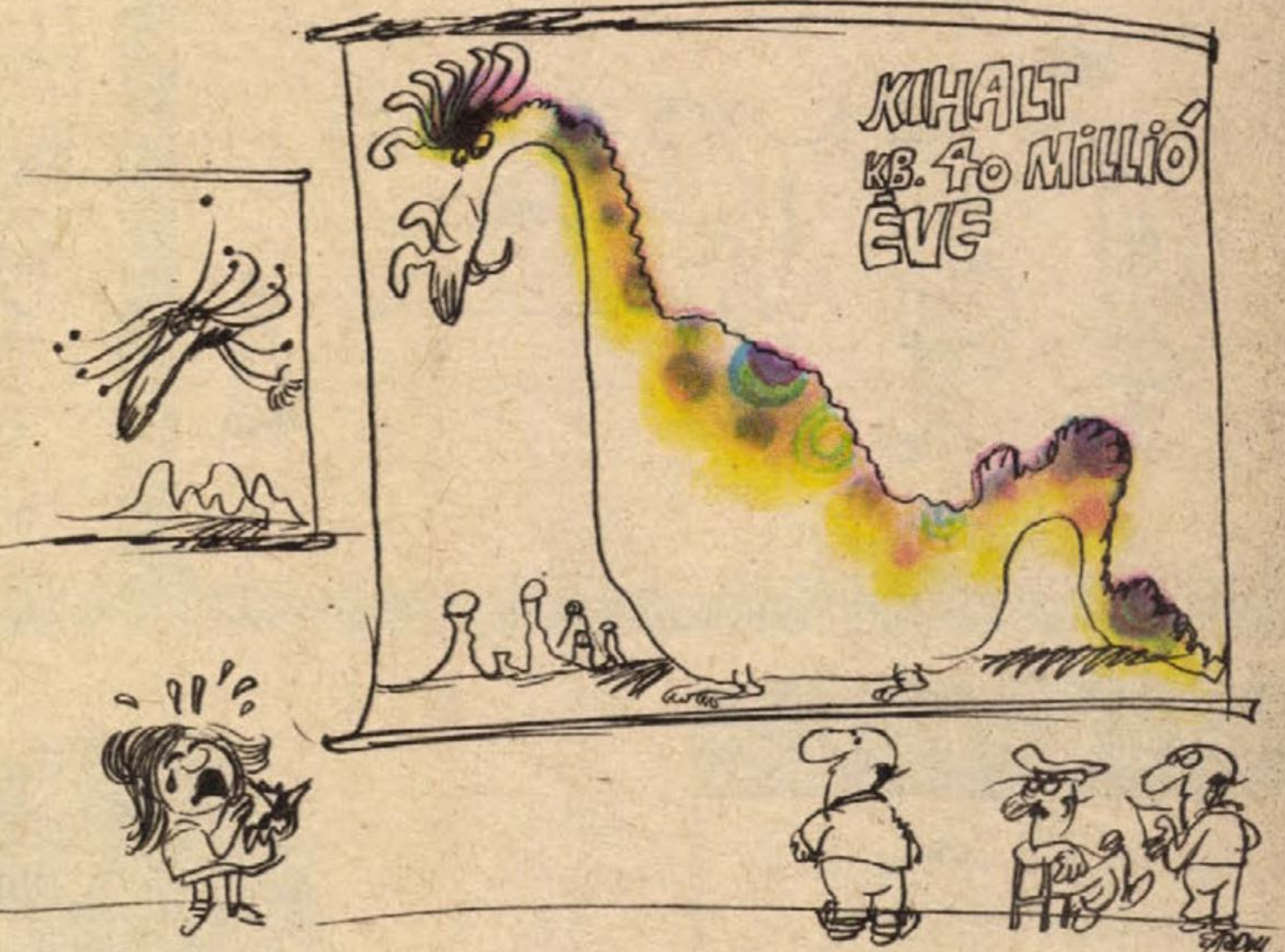
KIHALT
KB. 40 MILLIÓ
ÉVE

ÁLLATBARÁT

BRENNER
LEHOCZKI
DALLOS
SAJDIK
HEGEDŰS
BALÁZS-PIRI
VÁRNAI

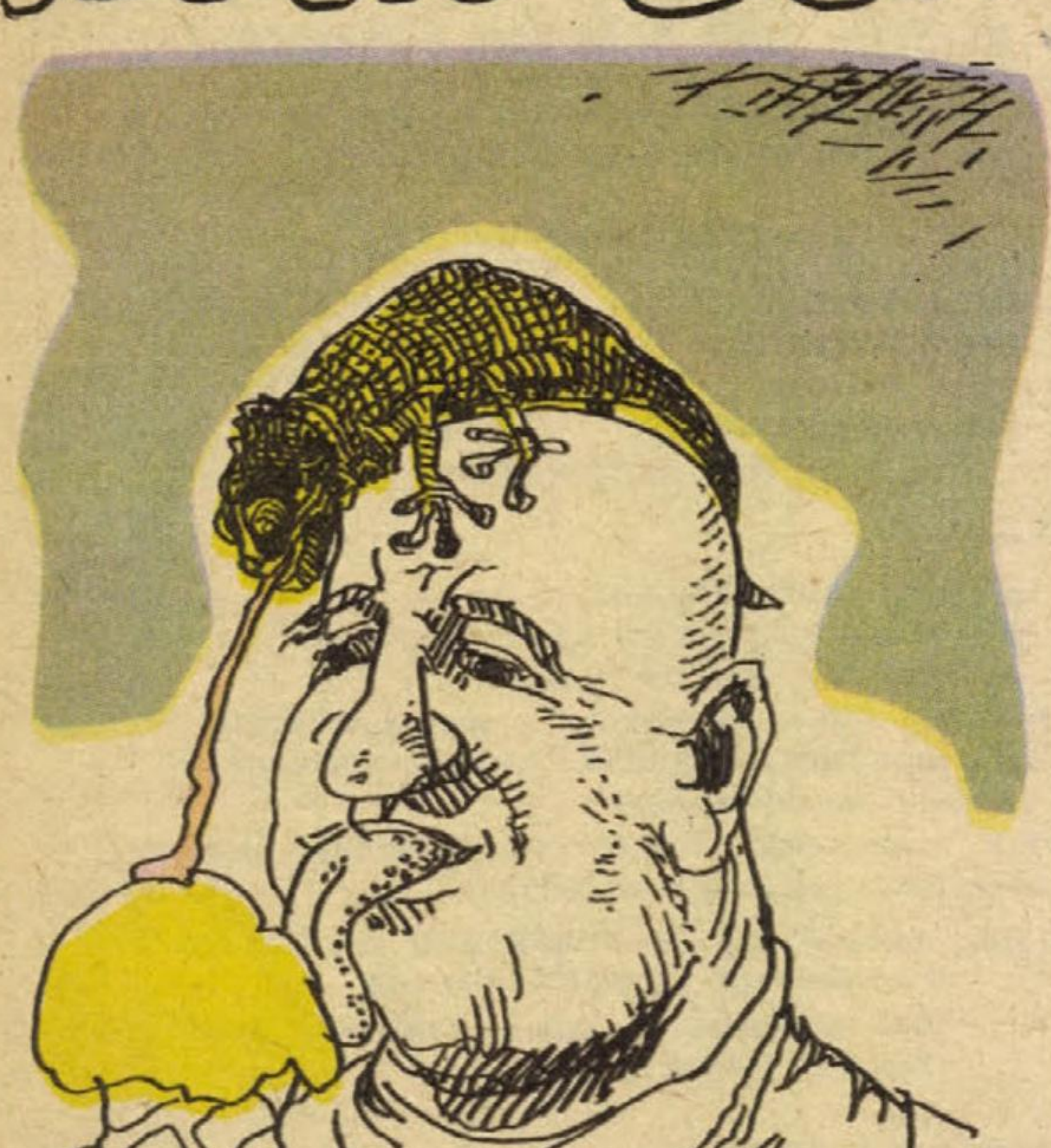

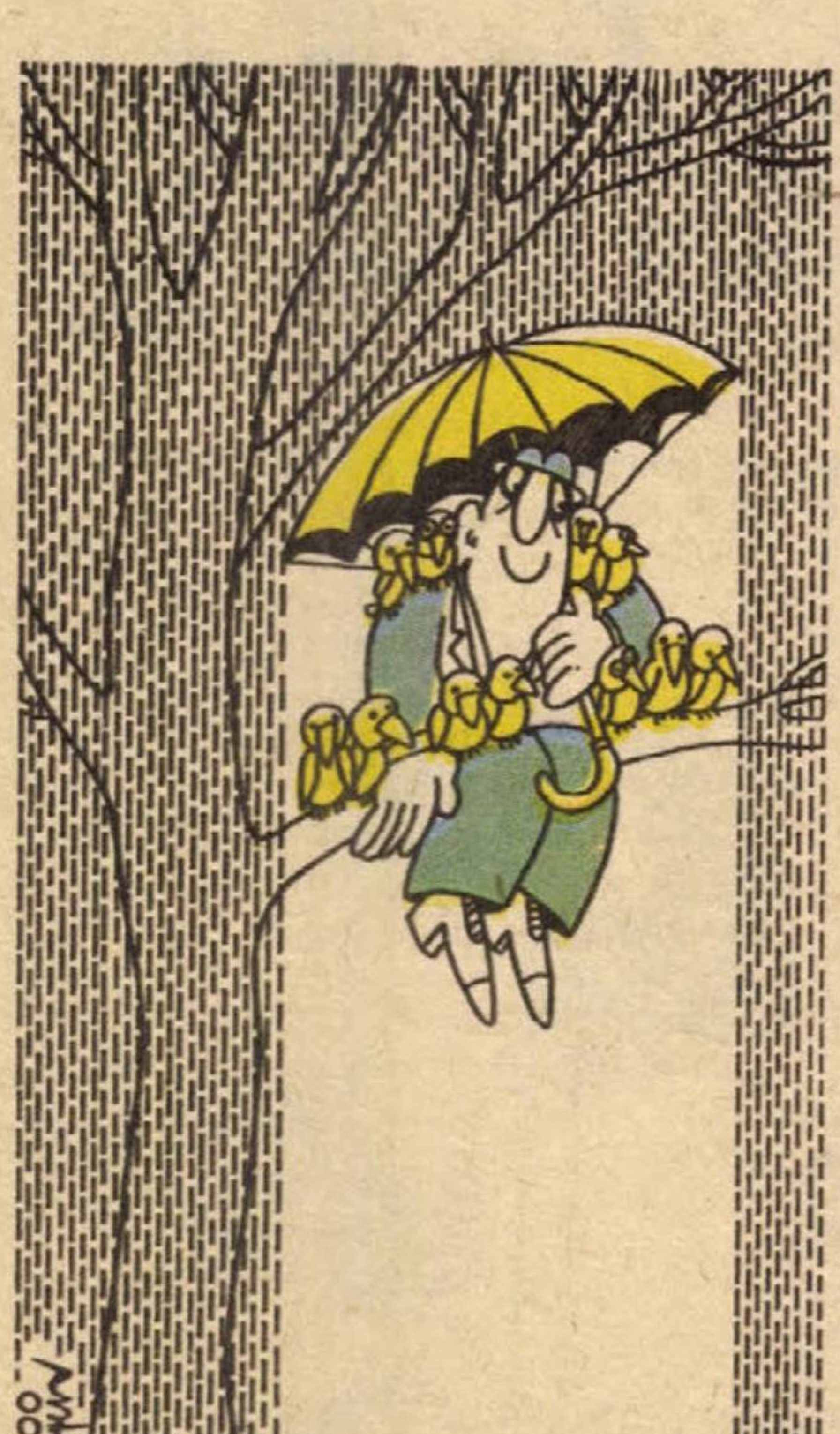

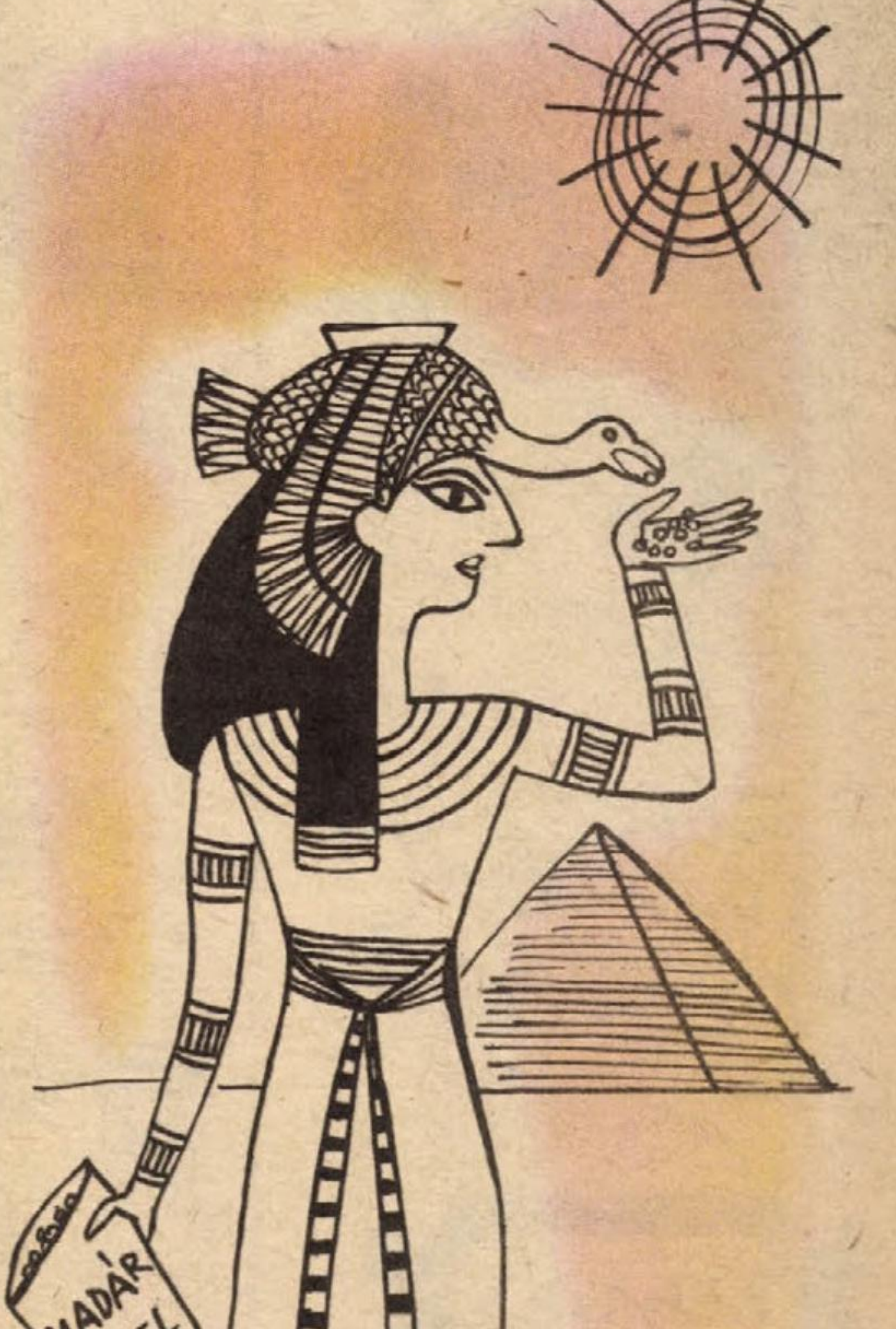
MADÁR
ELEDEL

IMPORT HUMOR

GYILKOSSÁG

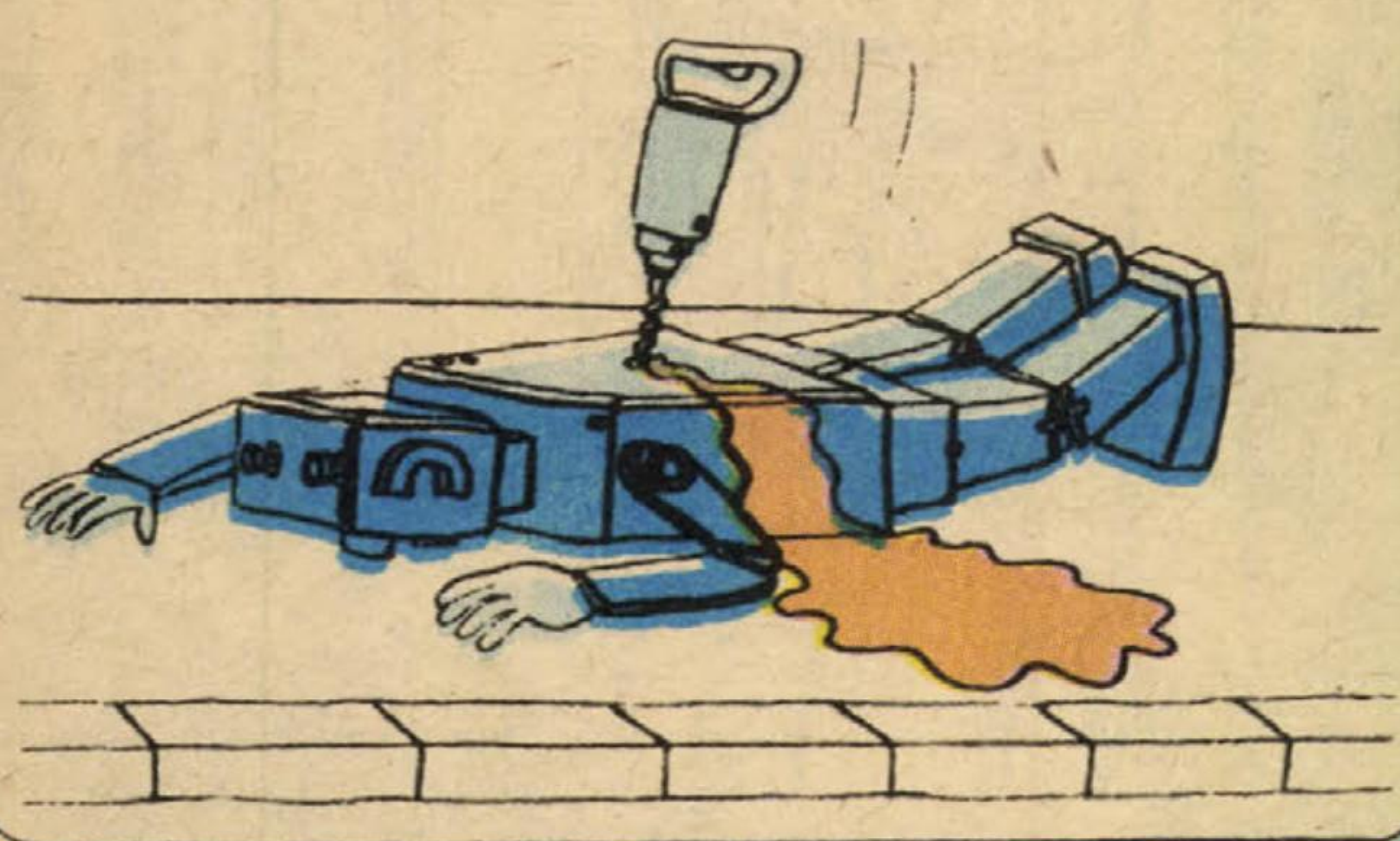

GONDOS ASSZONY

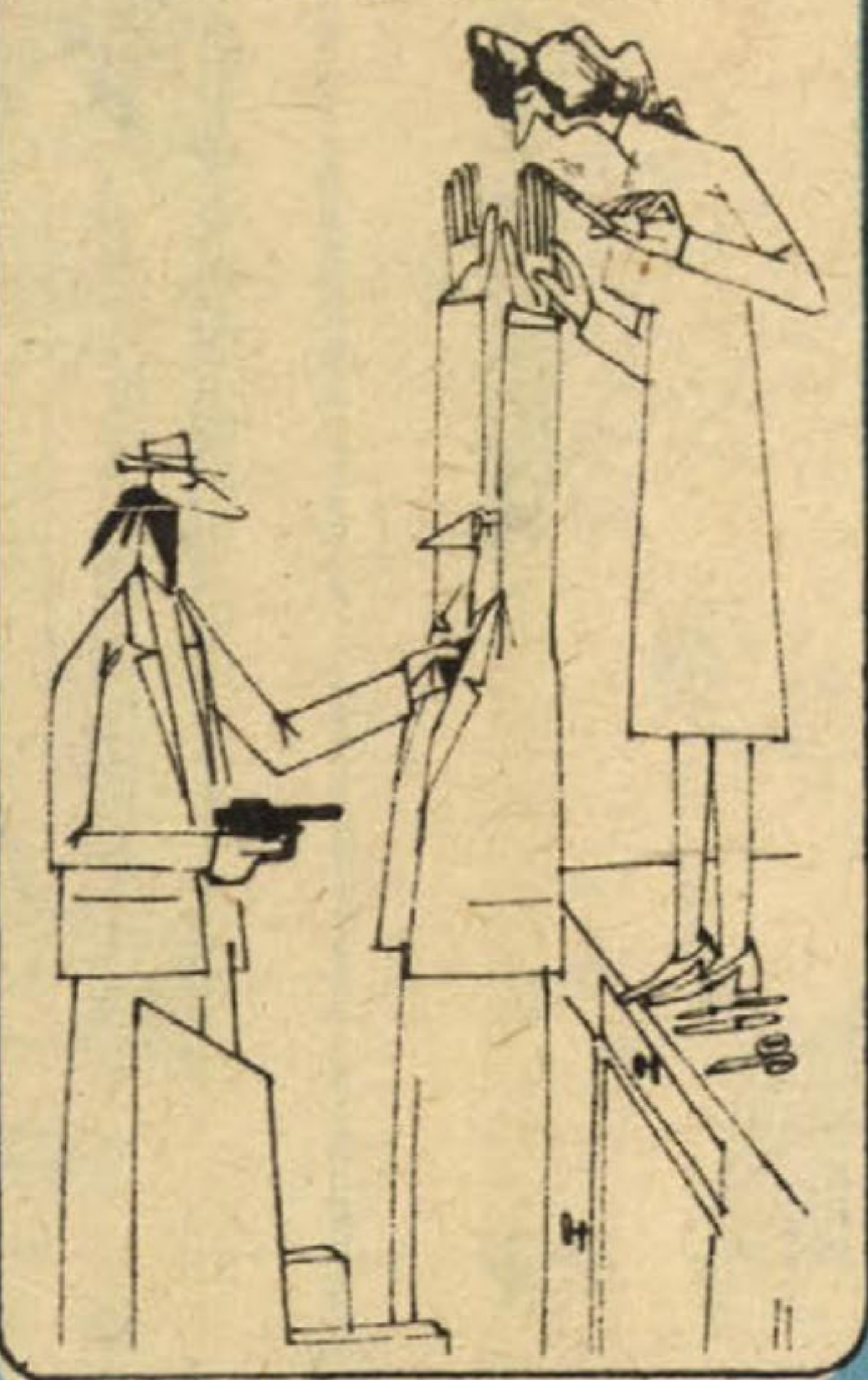

BARÁTSÁG

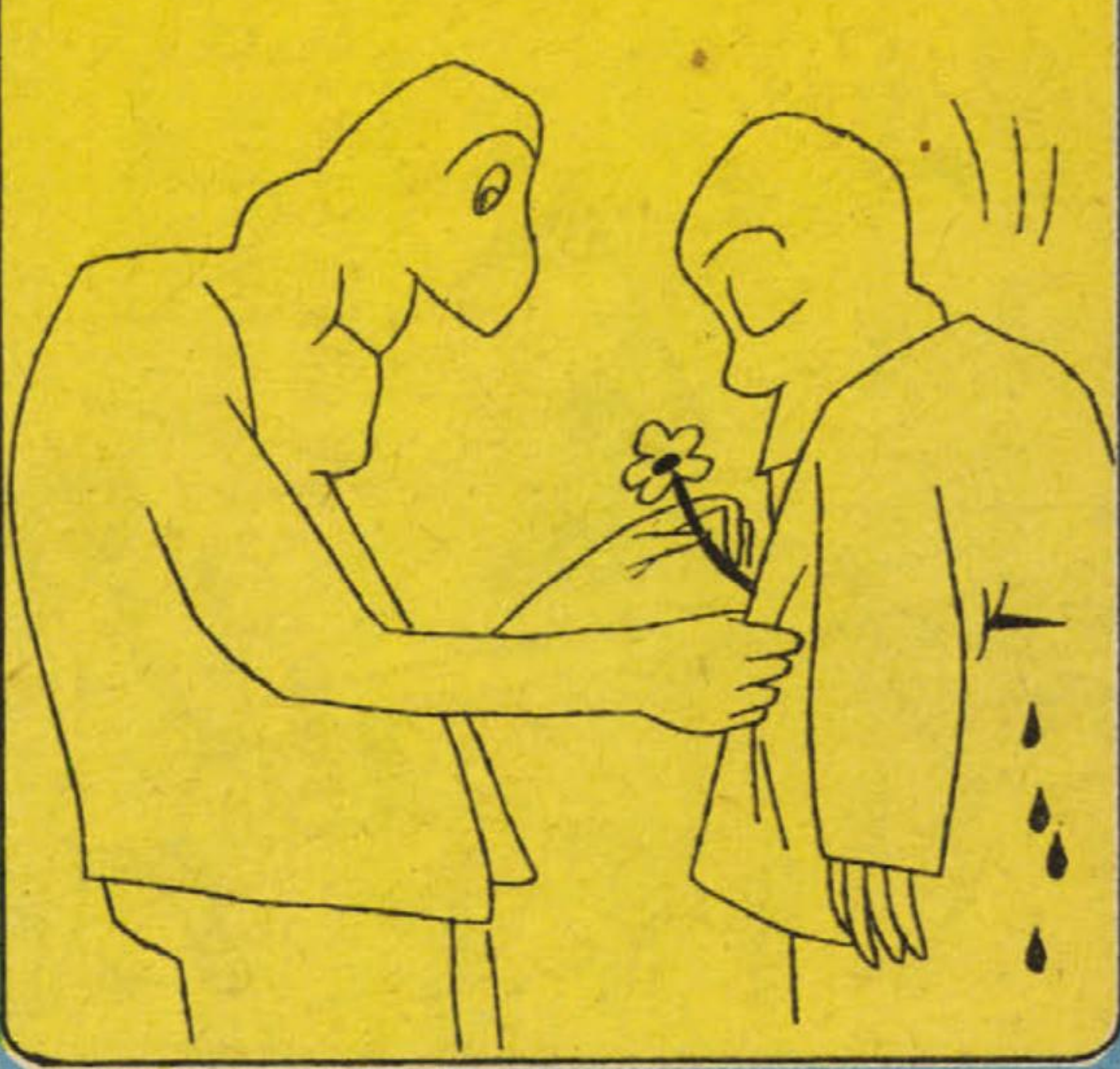

ANGYALI JÁTÉK

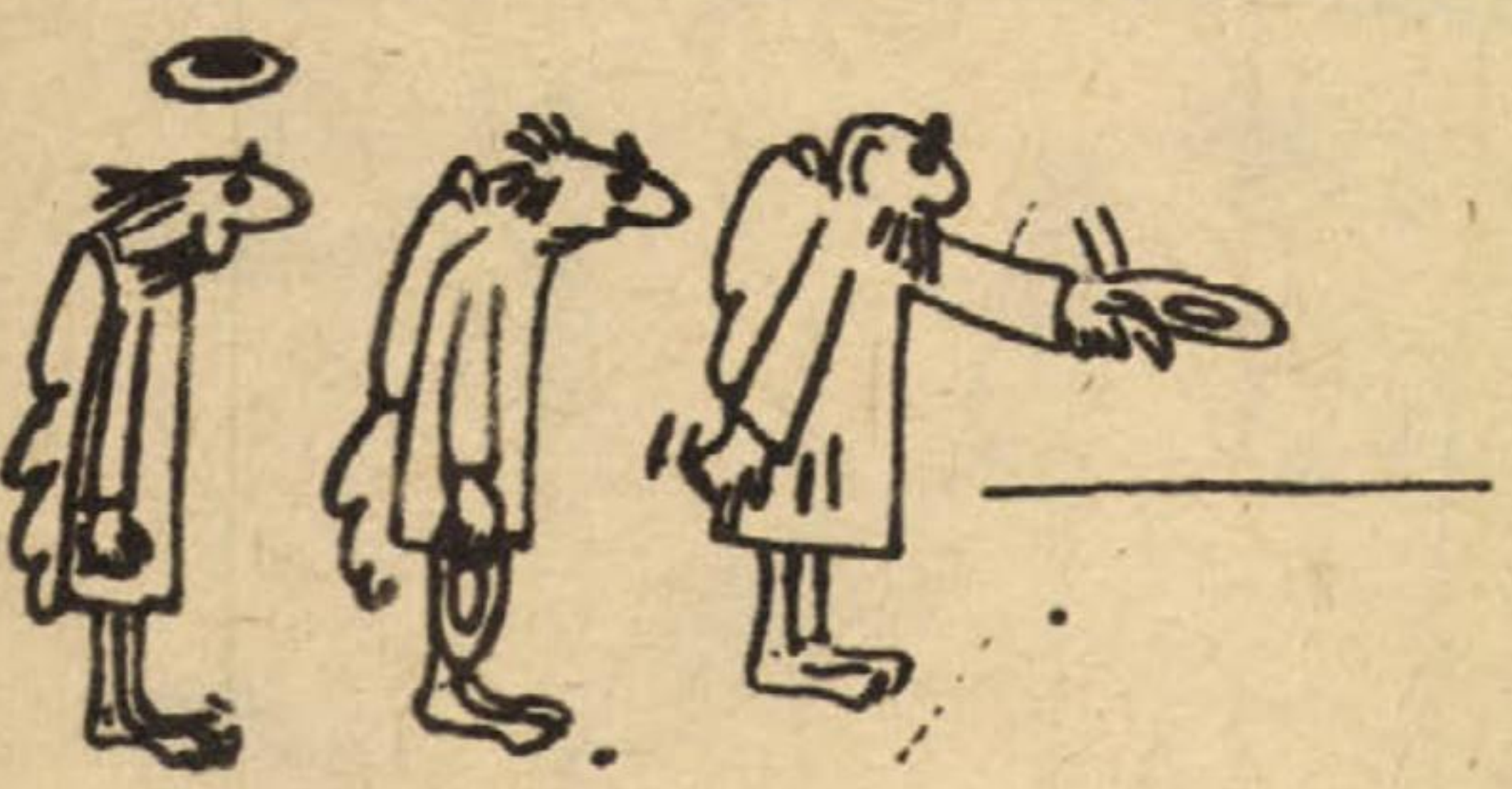

DOPPING

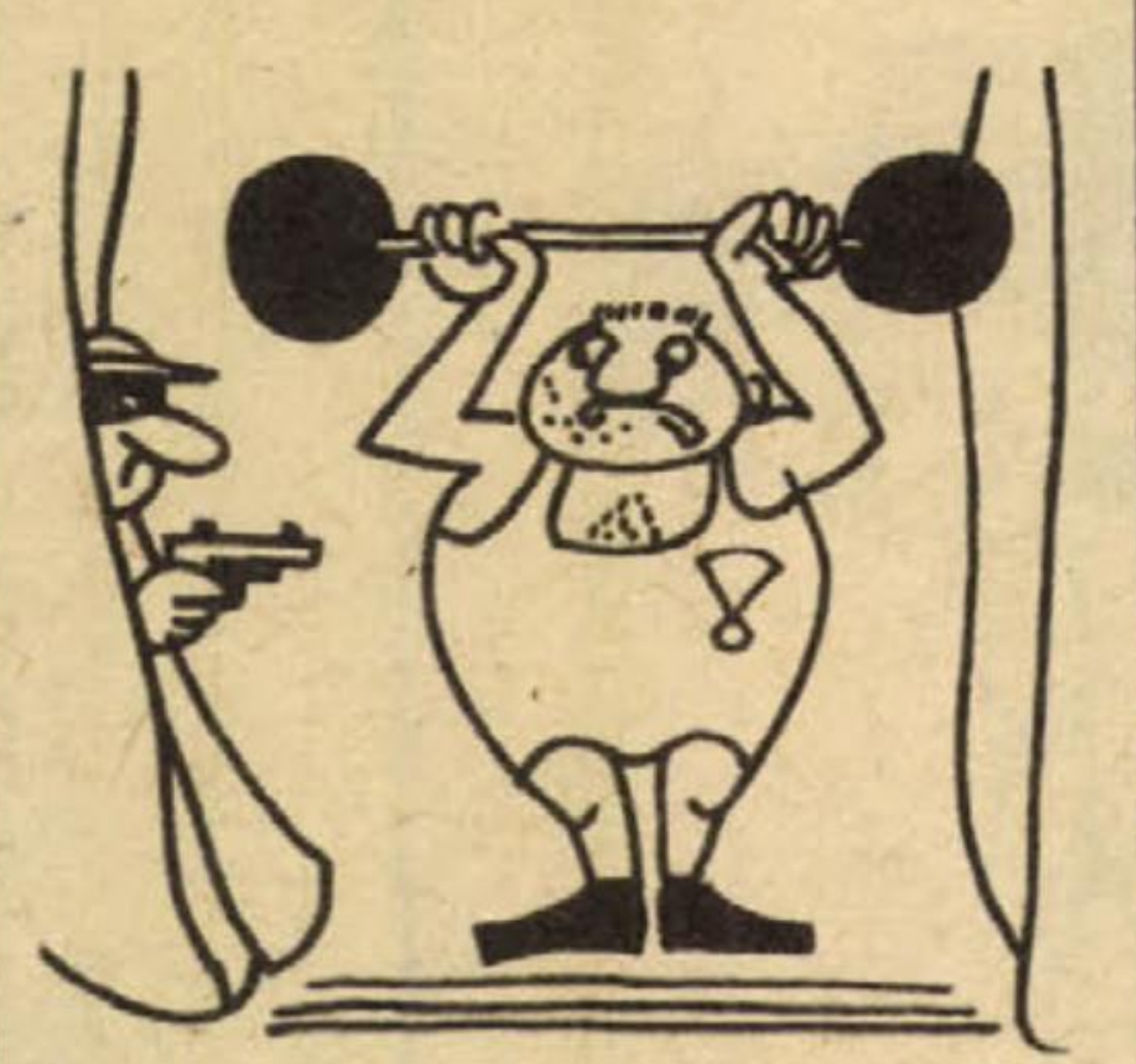

ABSZOLÚT FÉLÉNK LAKÓ

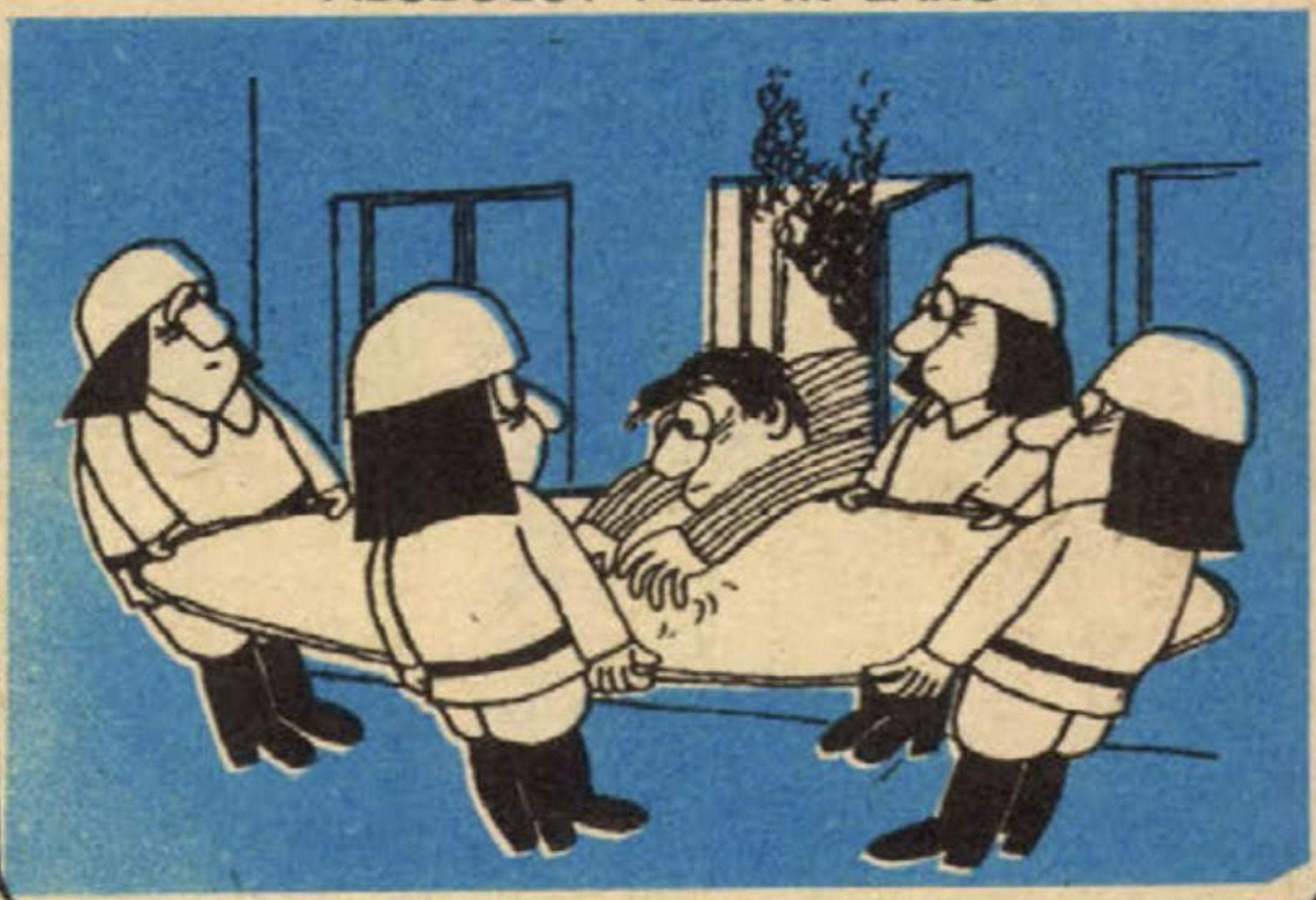

HIRDETÉS

Az egyik legnehezebb házimunka a vasalás

ezentúl

ülve vasalhat!

VASALÓGÉP

5.240 FORINTÉRT KAPHATÓ

KERAVILL

BUDAPEST
VII., RÁKÓCZI ÚT 30
V., KOSSUTH L. U. 2.

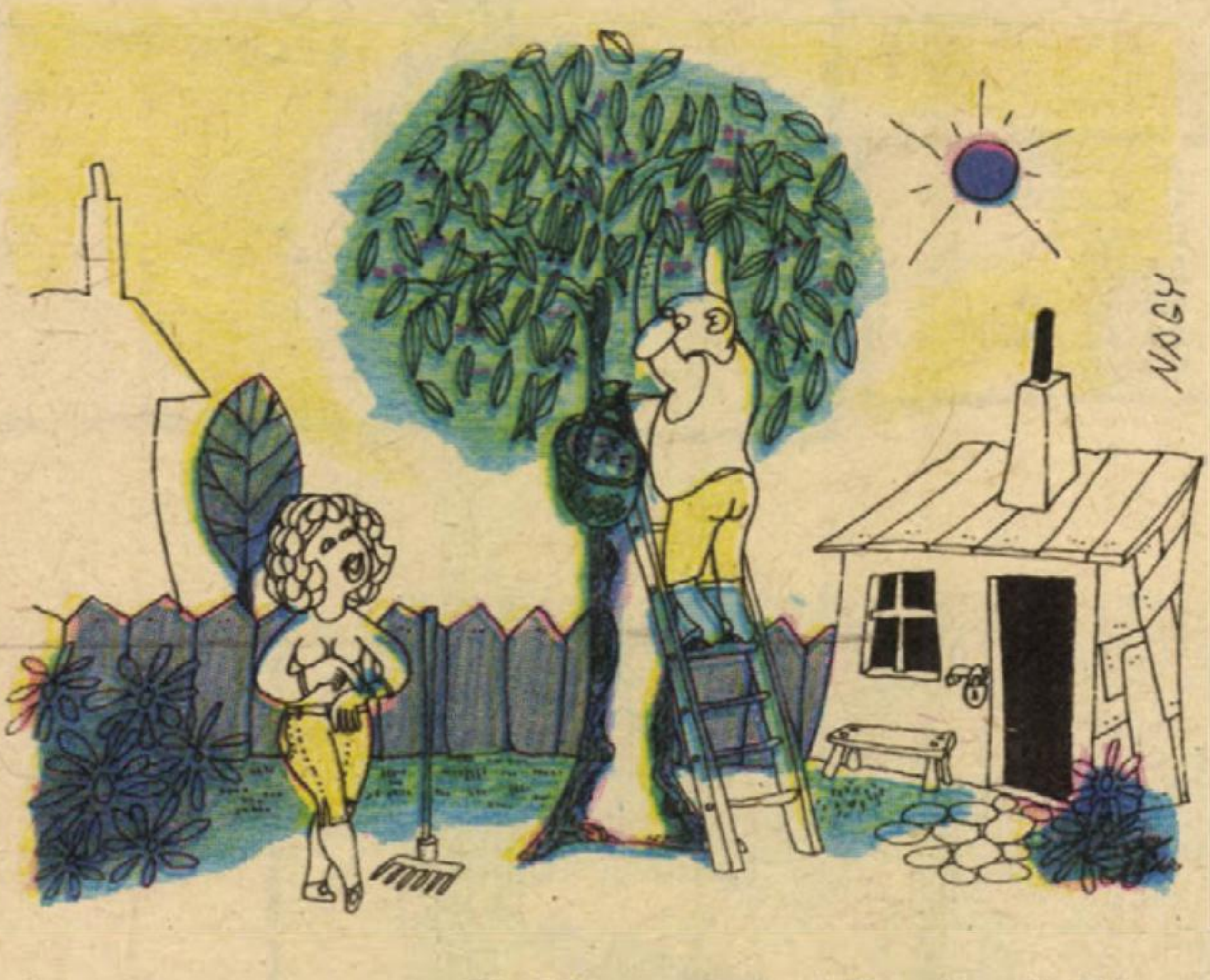

– Siess a cseresznyék felaggatásával Bandi, mindjárt jönnek a vendégek!

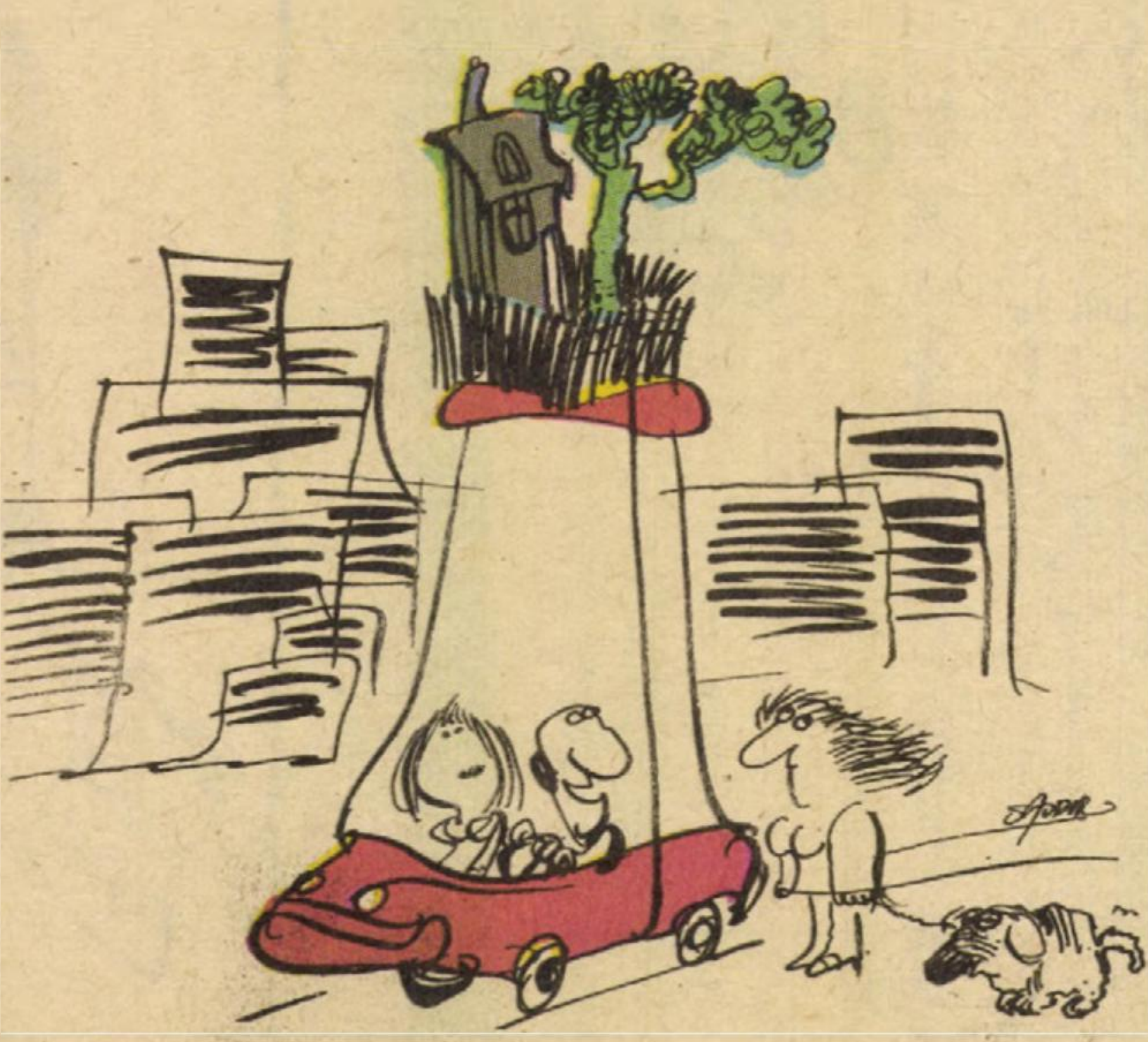

– A mi hétvégi telkünk olyan kicsi, hogy garázsban tartjuk, nehogy ellopják…

HIRDETÉS HIRDETÉS

KÜLFÖLDI UTAZÁSHOZ AJÁNLJA A PANORÁMA KÖNYVESBOLT

PANORÁMA KÜLFÖLDI ÚTIKÖNYVEK:

… pld.	Bács Gyula: A JUGOSZLÁV TENGERPART	32,– Ft
… pld.	Fehérdy István: MONTREAL	19,50 Ft
… pld.	Huba László: SPANYOLORSZÁGI UTAZÁSOK	34,– Ft
… pld.	Serény Péter: A SZOVJET RIVIERA	13,– Ft
… pld.	Sobieski Artúr: HAVANNA ÉS KÖRNYÉKE	16,50 Ft
… pld.	Száva Jenő: A ROMÁN TENGERPART	11,– Ft
… pld.	Verzár István: PORTUGÁLIAI UTAZÁSOK	20,– Ft
… pld.	Závodszky Ferenc: SVÉDORSZÁG	21,50 Ft

KÜLFÖLDI VÁROSTÉRKÉPEK:

… pld. MOSZKVA
… pld. MÜNCHEN
… pld. LONDON
… pld. DUBROVNIK
… pld. NÁPOLY
… pld. PRÁGA
… pld. RÓMA
… pld. VELENCE

Ára: darabonként 20 Ft

ATLASZOK:

… pld.	KIS VILÁGATLASZ	50,– Ft
… pld.	MAGYARORSZÁG AUTÓATLASZA	95,– Ft
… pld.	EURÓPA AUTÓATLASZA	110,– Ft

A felsorolt művek egyenként is megrendelhetők. Postán, utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen.

Kérjük, szíveskedjék a megrendelőszelvényt kitölteni és borítékban címünkre elküldeni.

Címünk: ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
PANORÁMA KÖNYVESBOLTJA
1054 Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 34.
Telefon: 119-023

A megrendelő neve: ……………………………………

Pontos címe (irányítószámmal): ……………………………

……………………………………………………

……………………………
sajátkezű aláírás

Keresse fel könyvesboltunkat, gazdag választékkal várjuk vásárlóinkat!

MINI KRIMI

Amikor Mr. Smith este hazament New York-i lakásába, a felesége helyett egy gyűrött cédulát talált a konyhakredencen:

Mr. Smith!
A feleségét elraboltuk. Helyezzen el ma éjfélig 10 000 dollárt a gőzfürdő előtti szemétládába. Ellenkező esetben készüljön el a legrosszabbakra...!

A Fekete Kéz

Mr. Smith golyóstollat vett elő és szálkás, ideges betűkkel, reszkető kézzel írni kezdett:

Tisztelt Fekete Kéz!
Nem vagyok hajlandó semmiféle zsarolásnak engedni! Gazemberek! Szégyellhetik magukat!

Tisztelettel:
Smith

Postafordultával a következő levél érkezett a férj címére:

Mr. Smith!
Figyelembe vesszük anyagi helyzetét. A váltságdíjat 5000 dollárral mérsékeljük. Mrs. Smith jól van. Egy kicsit sokat eszik.

A Fekete Kéz

Mr. Smith máris fogalmazta a válaszlevelet:

Tisztelt Fekete Kéz!
Ez az összeg már elfogadható. A kért 5000 dollárt pontosan éjfélkor elhelyezem a gőzfürdő előtti szemétládába. Ennek ellenében csupán azt kérem, hogy a feleségemet még 3—4 hétig szíveskedjenek fogságban tartani. Fontos munkán dolgozom odahaza és az asszony az örökös fecsegésével, csacsogásával csak zavarna.

Hálás köszönettel, a további együttműködés reményében, tisztelő hívük:

Smith

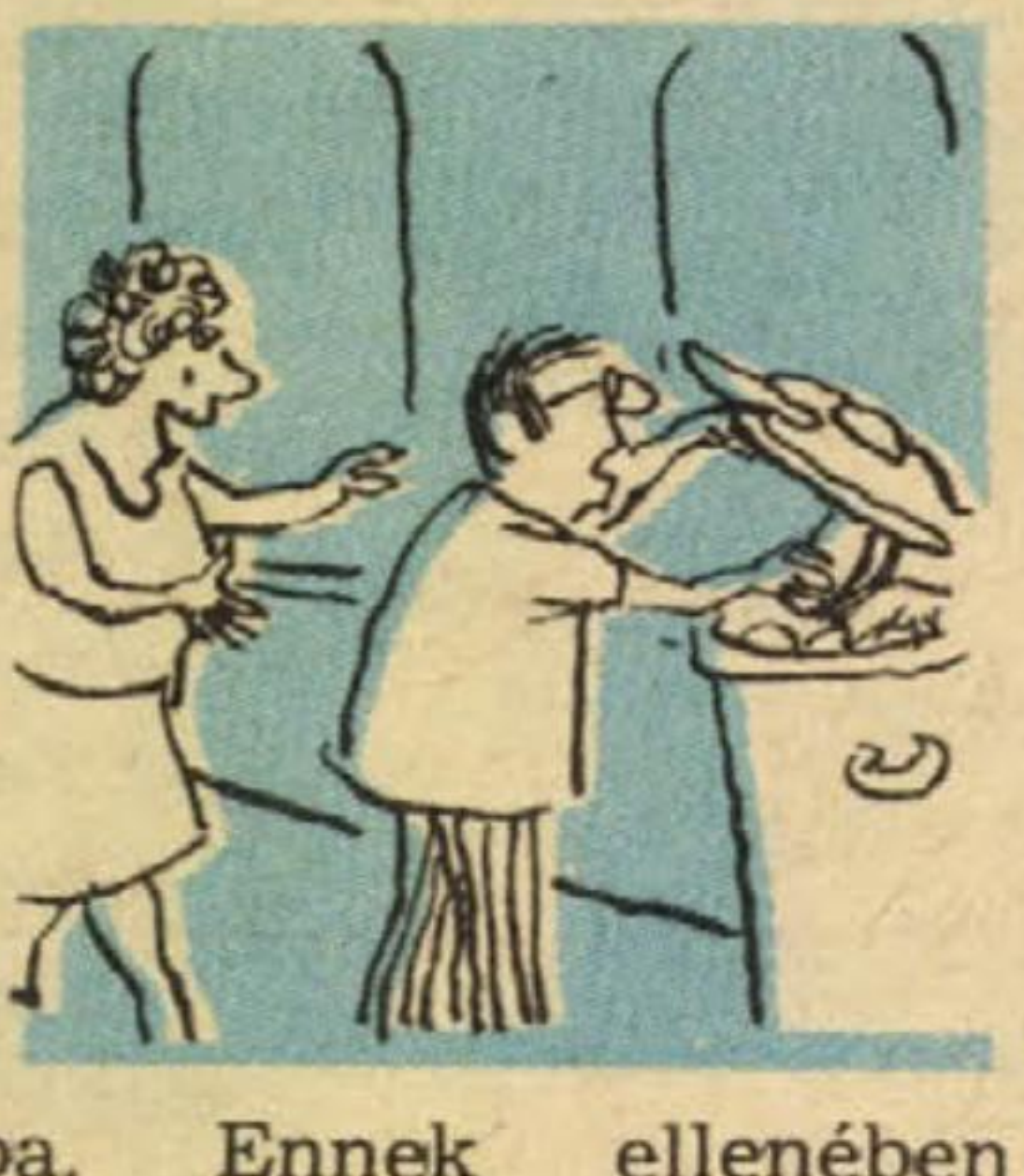

(galambos)

TÜCSÖK és BOGÁR

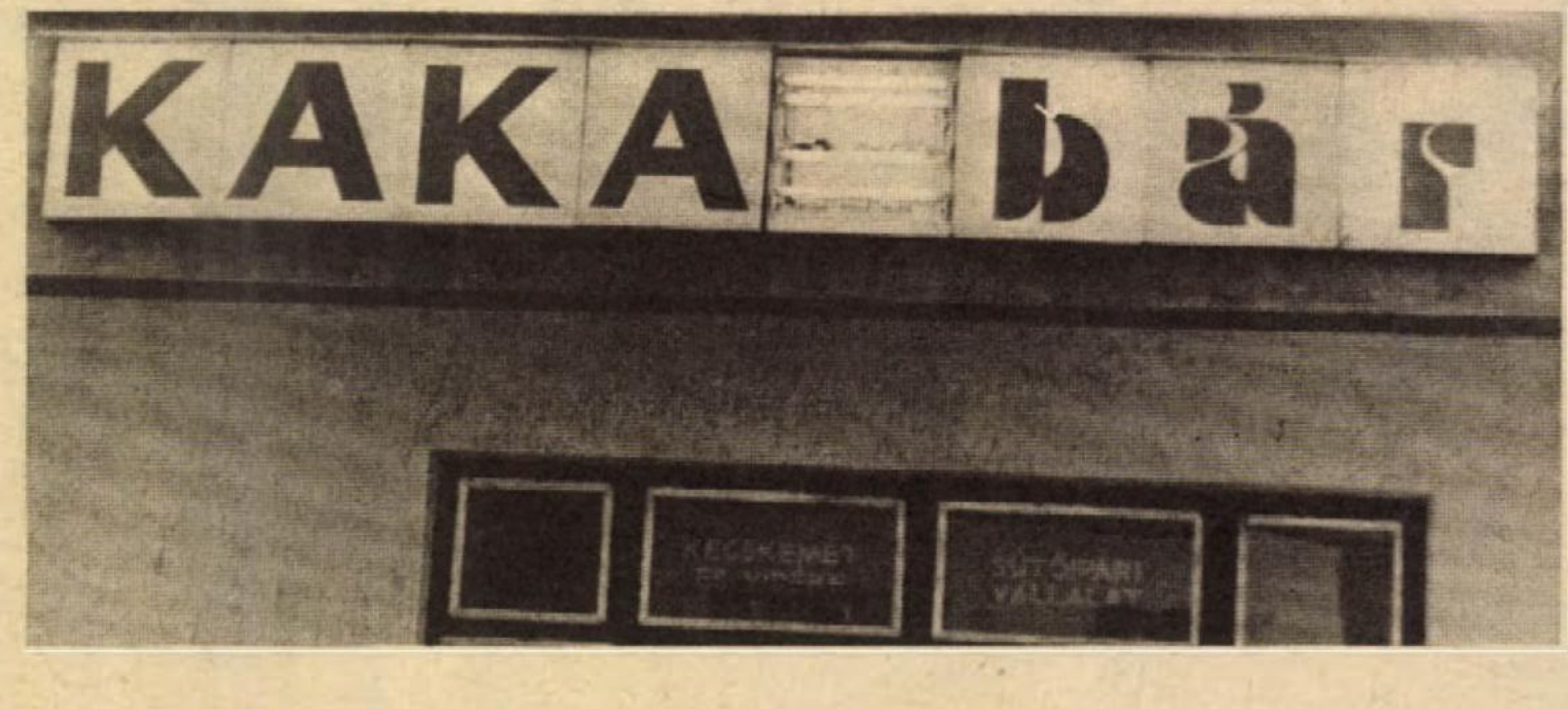

Szerencsét hoz?

(Tiszakécskén fotózta Zoboki József)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ismét kovásszal porított kovászt készítenek Zalaegerszegen

Vajon a kovászt porító porított kovászt is kovászporító porított kovásszal kovászolják porrá?

(A Népszabadságban fedezte fel dr. Nagy Zoltán, mosonmagyaróvári olvasónk)

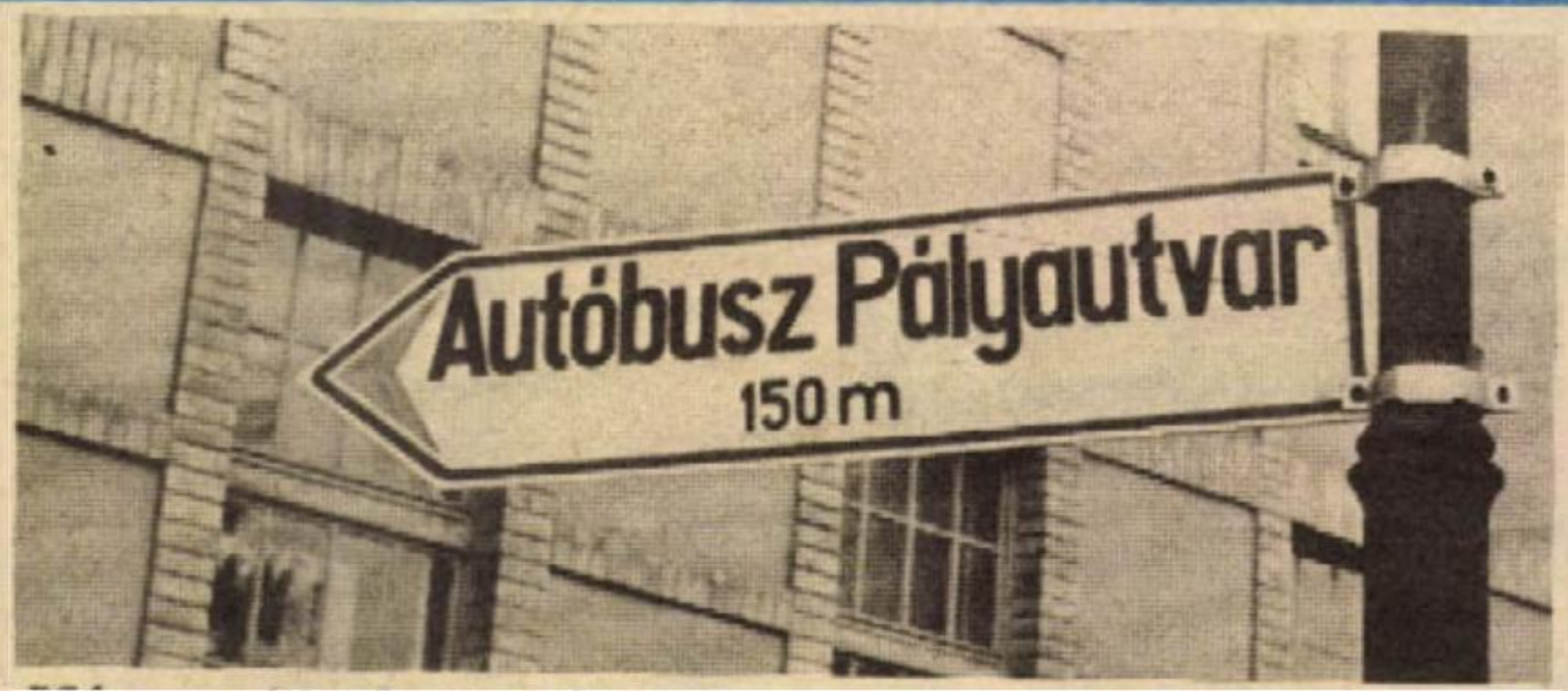

Még szebb lett volna úgy, hogy: „Audópusz Bályautvar”.

(Körmenden fényképezte Pirity Alajos)

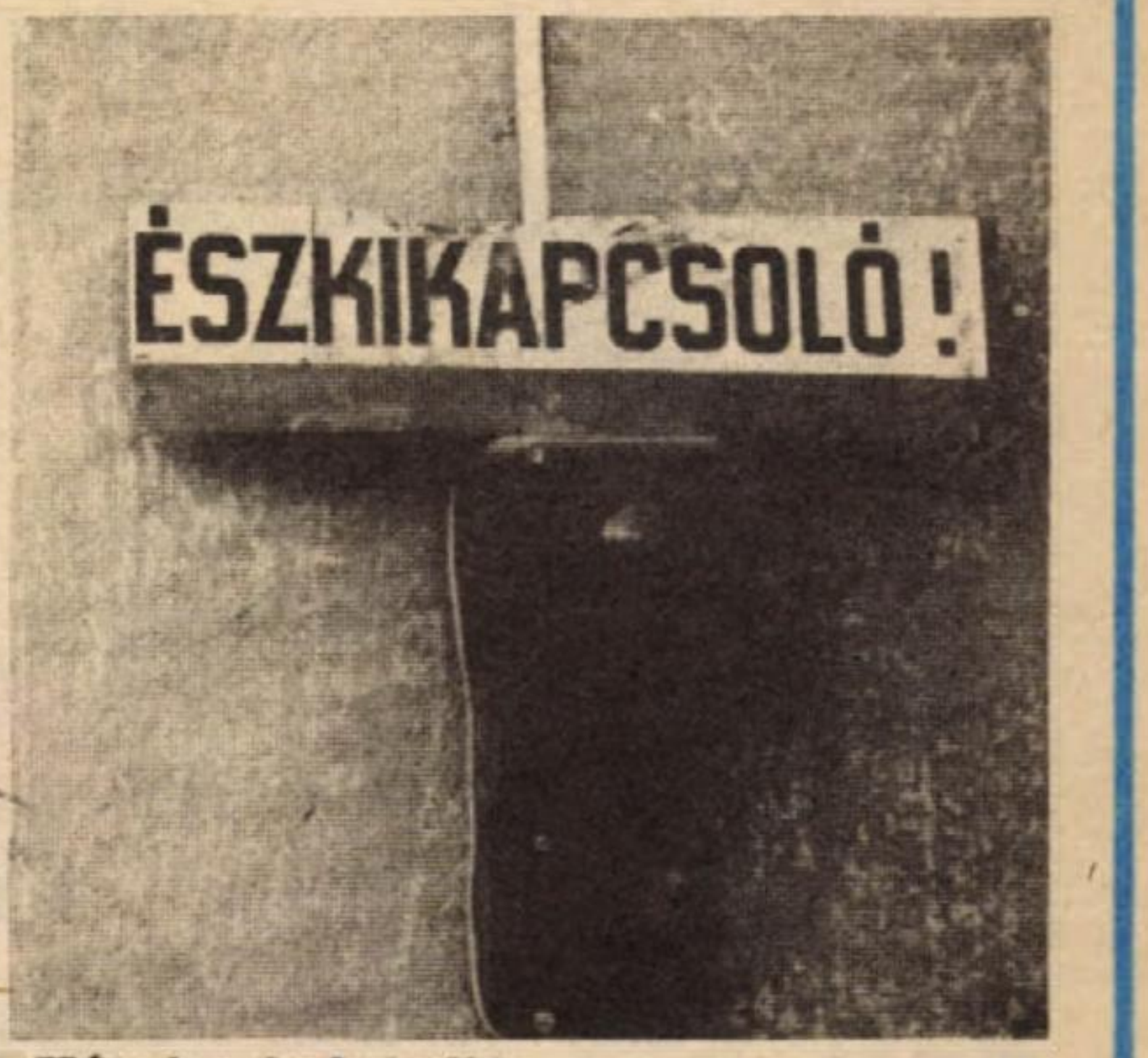

Hát be hol kell?

(Óbudán fényképezte Kozák István)

HIRDETÉS HIRDETÉS

a Merkur biztos vevő!

használt autóját
könnyen, gyorsan
adhatja el
a merkur -nál

Asszongyák

hogy Rómában már 2033 évvel ezelőtt kitiltották a városközpontból a kocsikat és a szekereket, miként most az autókat.

Na, tessék, hát a nagyvárosi közlekedési zűrzavar se új találmány (ne tessék azt mondani, hogy az nem találmány, mert amit találnak, az találmány és ezt mindenki borzalmasnak találja), az ókori Rómában is voltak már dugók, volt közlekedési dühöngés, fogcsikorgatás és káromkodás, bár az utóbbi közel sem volt olyan vészes, mert ami bármely nyelven ocsmány, mocskosszájú káromkodásnak hangzik, az latinul tudományos szakszavak füzére csupán (ez sajátságos, de így van), ezt azoknak az autótlan lényeknek — akik közé magam is tartozom — a szíves figyelmébe ajánlom, akik bizonyos nosztalgiával gondolnak vissza az autó feltalálása előtti időre, pedig utcai közlekedési botrányok már akkor is voltak, ezeket a botrányokat legfeljebb motorizálták, egyetlen kétségtelen előnye volt a régi közlekedésnek, amikor még maga a ló képviselte személyesen a lóerőt, mégpedig az az előnye volt a mai közlekedéssel szemben, hogy a lófogatú járművek nem szennyezték a levegőt, de az emberiség akkor is talponjárókból (ezek nem tévesztendők össze a talponállókkal) s kerekeken gurulókból állt és ezek akkor se szívlelték egymást túlságosan, a gyalogosok szerint a kocsin járók viselkedtek tűrhetetlenül, a kocsin járók szerint pedig a gyalogosok, az igazság viszont az, hogy mind a ketten tűrhetetlenül viselkedtek, ámbár tudjuk, hogy tűrhetetlennek azt a viselkedést nevezzük, amit eltűrünk, de azért mindenesetre jó, hogy az ókorban nem volt autó, szörnyű dolgok történhettek volna, ha van.

Tessék csak elképzelni, milyen kínos lett volna, ha Horatiustól vagy Ovidiustól, vagy éppenséggel a sztoikus bölcs Senecától elveszik a hajtási jogosítványt ittas vezetés miatt. **(gergely)**

NYARALÁS

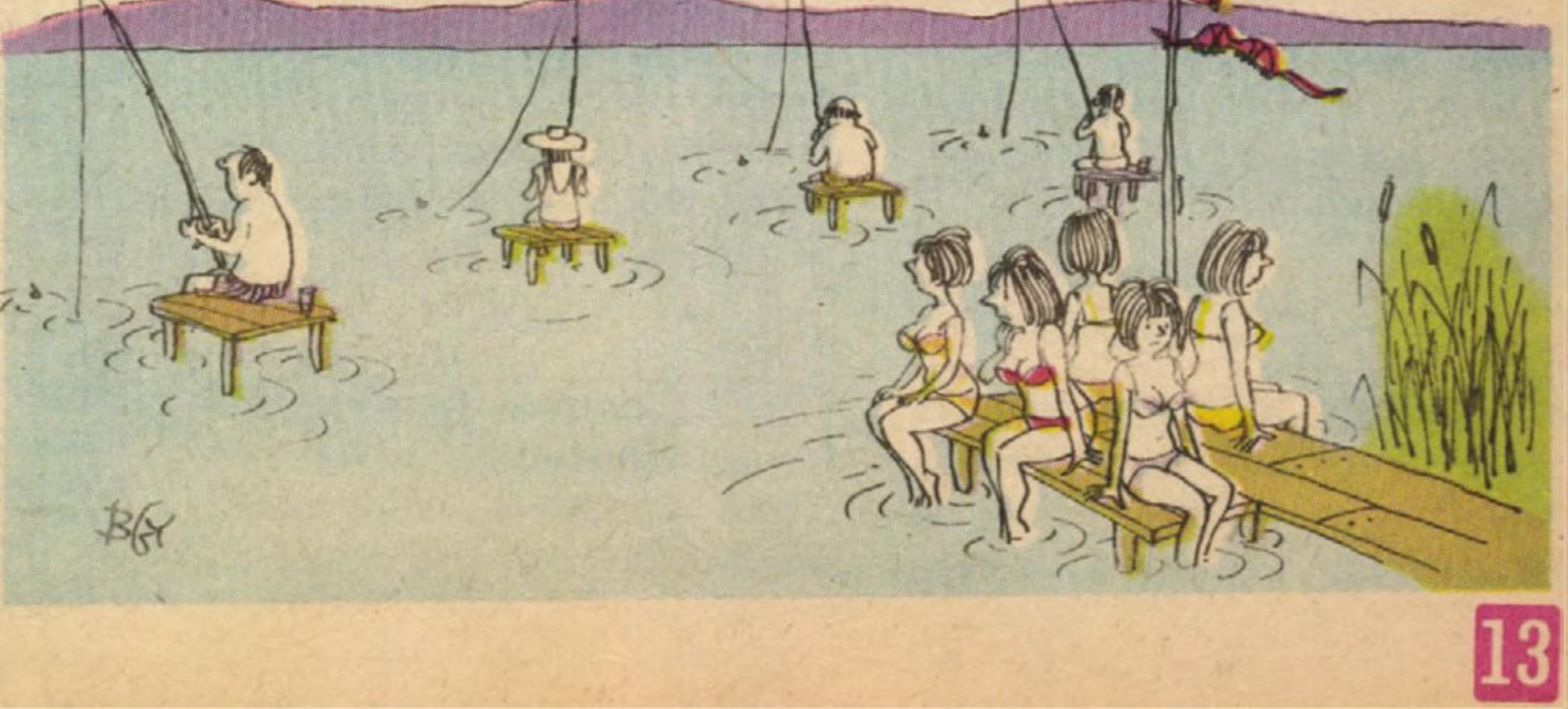

SZIGORÚ JÁTÉKVEZETŐ

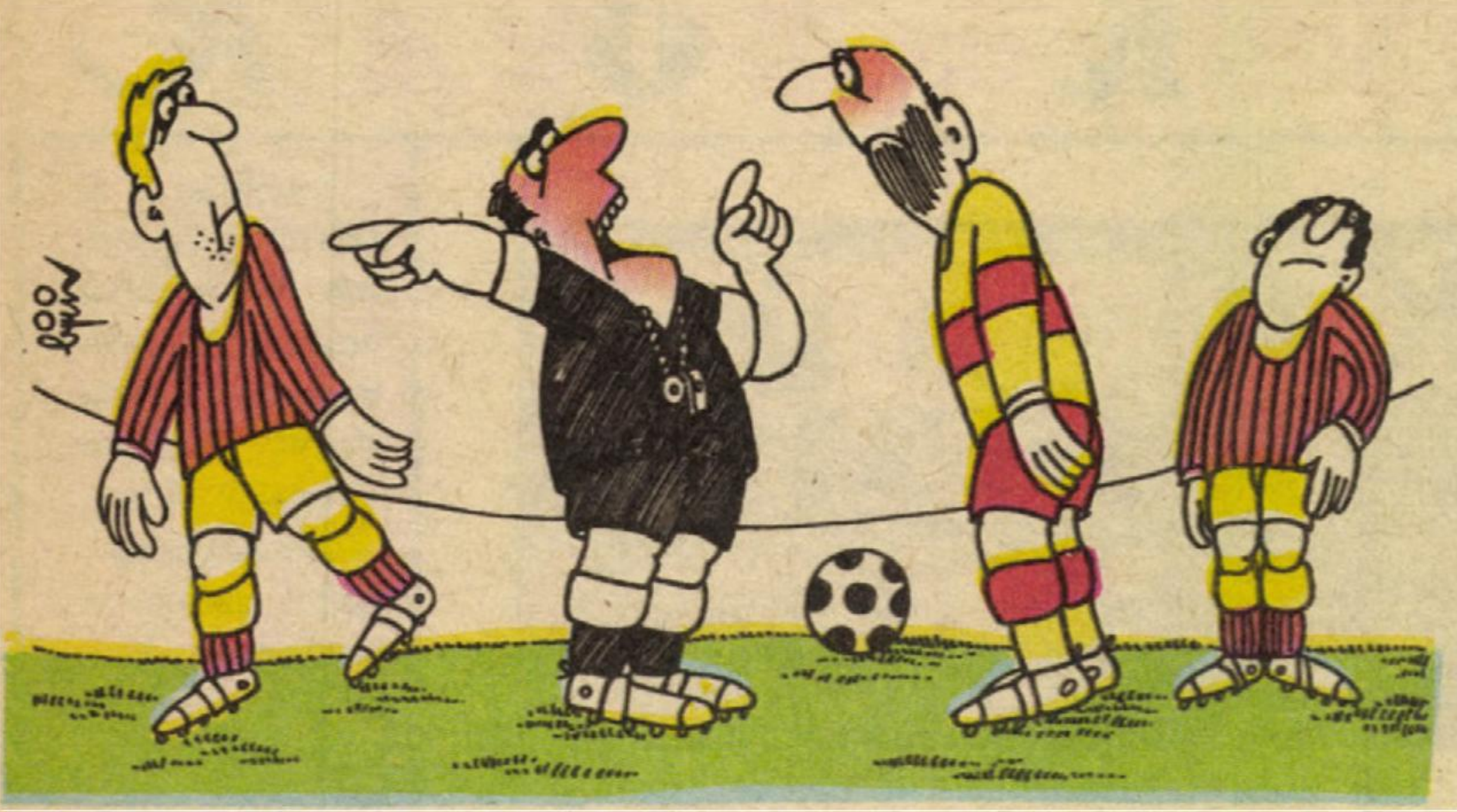

– Így beszélhet egy irodalmi műben, de nem velem a futballpályán!

ÉLELMESSÉG

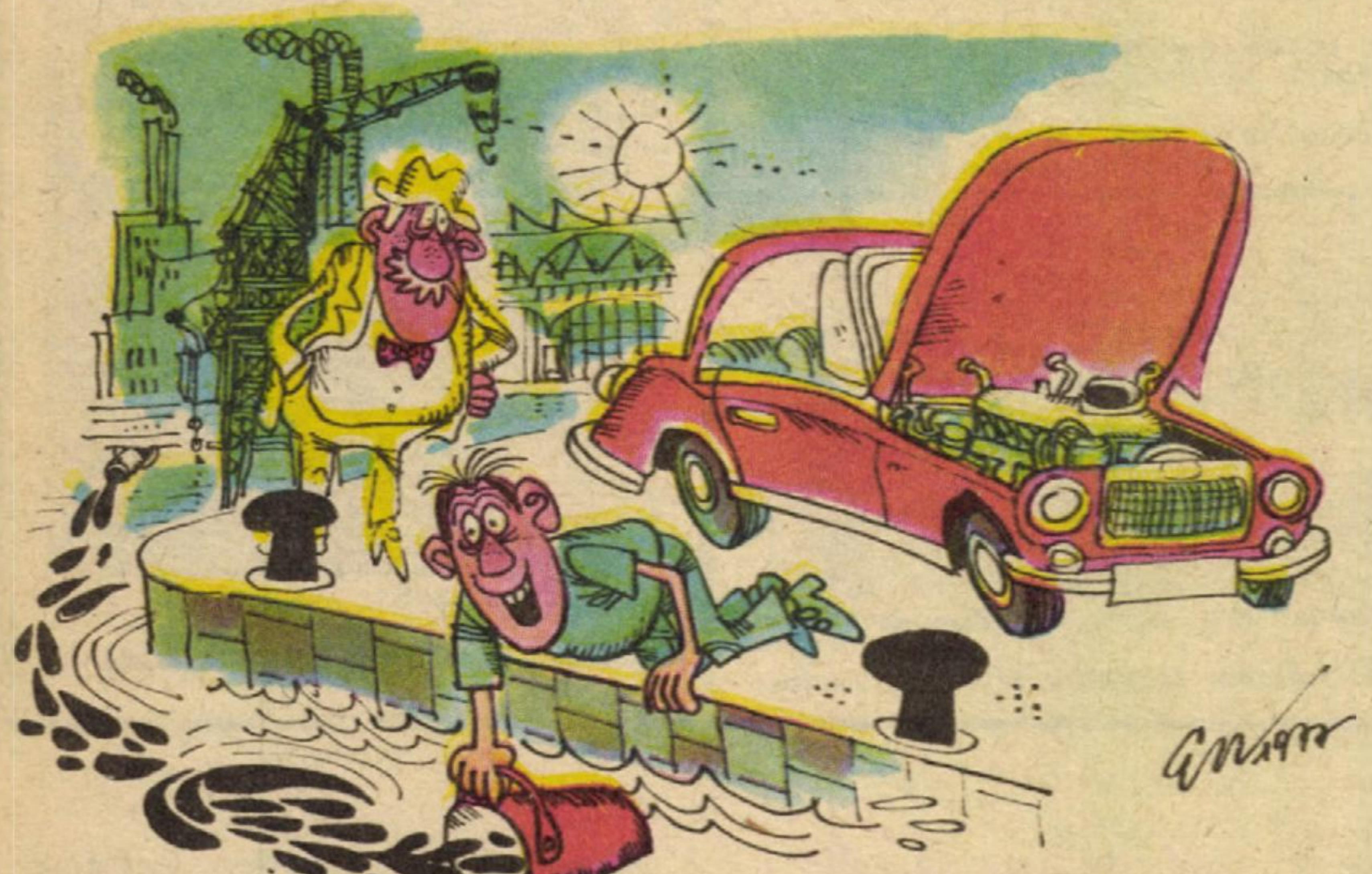

– Én így szoktam az olajat a kocsimhoz beszerezni!

TRIBÜN

Az amerikai főiskolás bajnokság előtt kérdőíveket osztottak ki az atléták között. Duncan MacDonald, a Montrealt is megjárt távfutó két meglepően eredeti választ írt be. Kedvenc időtöltése? „Hogy szétszedem, a Volkswagenemet." Legfőbb célja? „Hogy egyszer össze is tudjam rakni!"

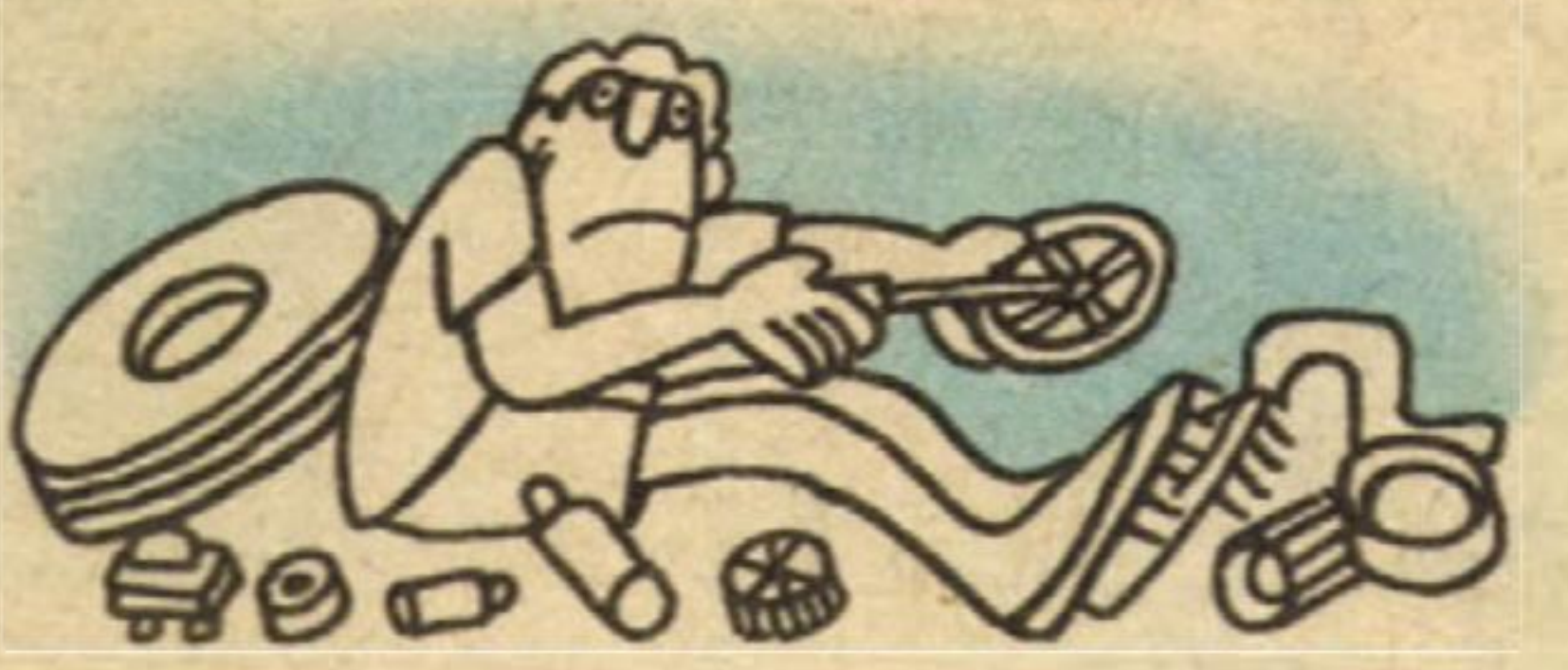

*

Nem voltam valami kiváló sportújságíró — meséli Frank Sullivan, a neves humorista. — Egy alkalommal például nekrológot írtam Willy Pepről, a legendás profibokszolóról. Remek nekrológ volt, olyan megható, hogy a lap első oldalára került. Csak egyetlen bökkenő volt a dologban. Másnap kiderült, hogy Willy Pep nem halt meg.

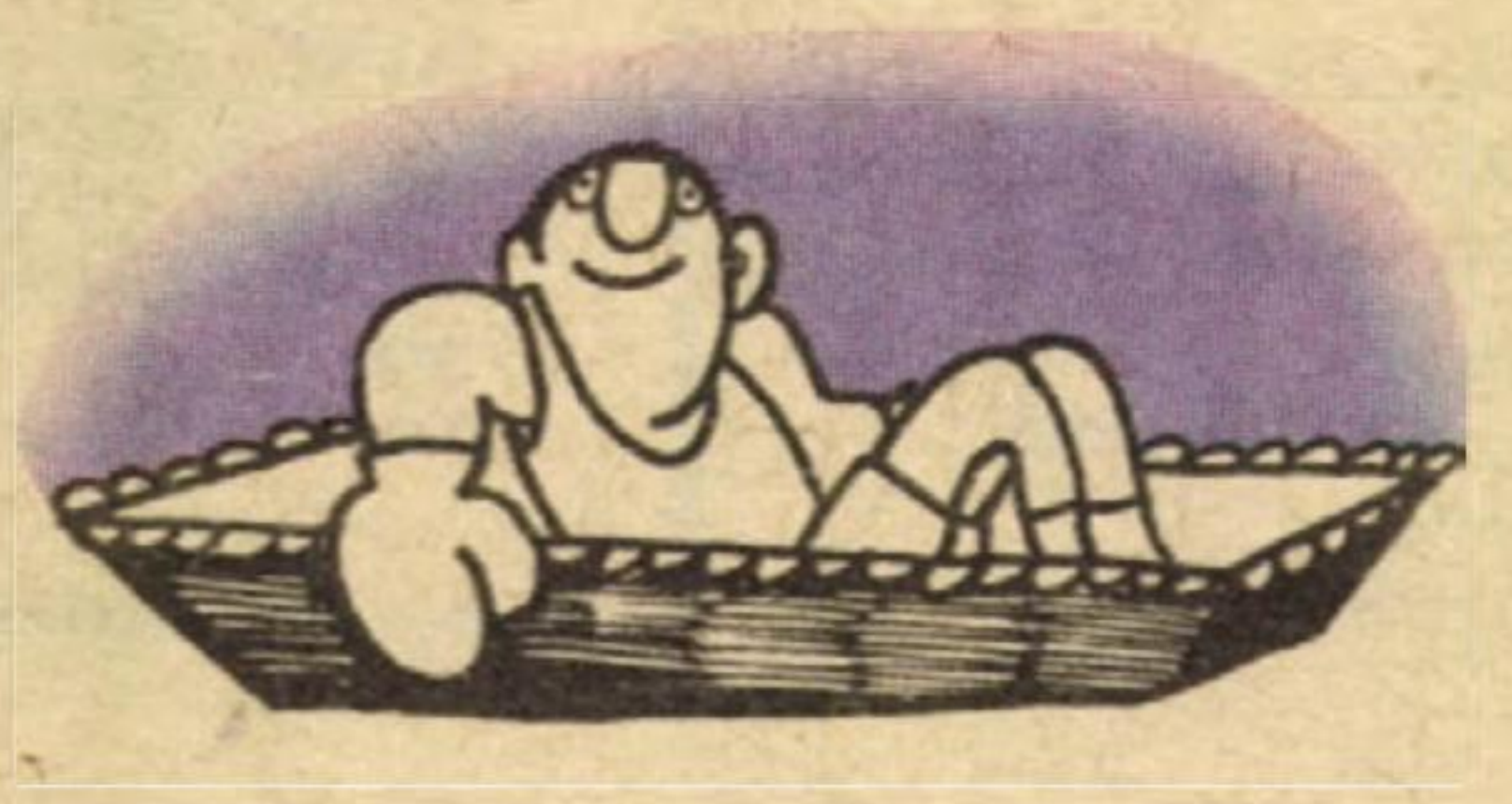

Felszólalás egy reakciós értekezleten.

— Azt hiszem sokkal egyszerűbb lenne, ha azt a néhány dolgot látnánk el figyelmeztető felirattal, amely nem káros a fogyasztó egészségére.

*

Játsszunk szövetségi kapitányt — ez volt Peter Ashenhurst, dulwichi tanár ötlete, amikor tizenhárom éves diákjaival „Átveszem Don Revie posztját" címmel íratott dolgozatot.

Másnap Skócia válogatottja Wembleyben 2:1-re verte Angliát és megnyerte a Brit bajnokságot. Ezek után a legtalálóbb dolgozat így hangzott:

„Eszem ágában sincs Don Revie posztját átvenni. Nem bolondultam meg!"

Franz Beckenbauer végre pályára lépett új egyesületének, a New York-i Cosmosnak a színeiben. A tampai rádióállomás sportriportere a következőképpen számolt be a mérkőzésről:

— Játszott Pelé és Chinaglia. Aztán valami új német is volt itt, de a nevét az istennek sem tudtam megjegyezni.

(p. p.)

SZILÁNKOK

BÜSZKESÉG

— A világ minden kultúrnyelvén tudok káromkodni.

TAXI

— Szabad ez a taxi?

— Szabad.

— Ezt a pechet! Pont most nem akarok utazni sehova!

CSODÁLAT

— Uram, megmondom őszintén, csodálom önt, hogy ezzel a becsületes képével, bizalomgerjesztő külsejével, nem csapott fel szélhámosnak.

VÉRNYOMÁS

— Az orvosom szerint már nem magas a vérnyomásom. Sőt, megengedte, hogy hetenként kétszer mérgelődhetek is.

SZABADTÉRI SZÍNPAD

Amikor a szerződtetések folytak a nyári, szabadtéri színházi produkciókra, az egyik nem túlságosan tehetséges színművész így rimánkodott:

— Direktor úr, legalább azokra az estékre tessék leszerződtetni, amikor a rossz időjárás miatt elmarad az előadás!

PESTI LAKÁS

— Egyedül lakom egy kétszobás pesti lakásban. Egyetlen vigaszom a macska.

— Hogy hívják a cicát?

— Melyiket, mert negyvenhét van...

BÍRÁLAT

— Ön a termelési értekezleten rendkívül bátran megbírálta a főnököt.

— Semmi bajom nem lehet belőle. Én ugyanis egy másik vállalatnál dolgozom.

DIVATBEMUTATÓ

— Kockás öltönyhöz, sima, egyszínű nyakkendőt, drapp ruhához barna cipőt, feleségünk új ruhájához személyi kölcsönt vegyünk fel.

ÜRÜGY

— A fiamat nem vették fel az egyetemre, olyan átlátszó ürüggyel, hogy csak általánosa van.

MAZOCHISTA

— Ha két rossz közül választani kell, én mindkettőt választom.

JÓ TANÁCS FIATALOKNAK

Fiatal korunkban ne hebehurgyán, hübelebalázs módjára cselekedjünk. Alaposan, a körülményeket mérlegelve, meggondoltan legyünk meggondolatlanok.

BÉKÜLÉKENYSÉG

— Na, nem bánom, béküljünk ki. Hiszen e nélkül nem tudnánk újból összeveszni.

KOR

Elég idős vagyok már ahhoz, hogy ne tartsam magam idősnek.

CSALÓDÁS KIZÁRVA

— Én soha nem csalódtam benned. Az első perctől kezdve minden rosszat elhittem rólad.

BOCSÁNAT

— Bocsánat, megbántottalak. Egyetlen mentségem, hogy szándékosan tettem, nem pusztán pillanatnyi szeszélyből, idegességből.

Galambos Szilveszter

FEKETE HUMOR

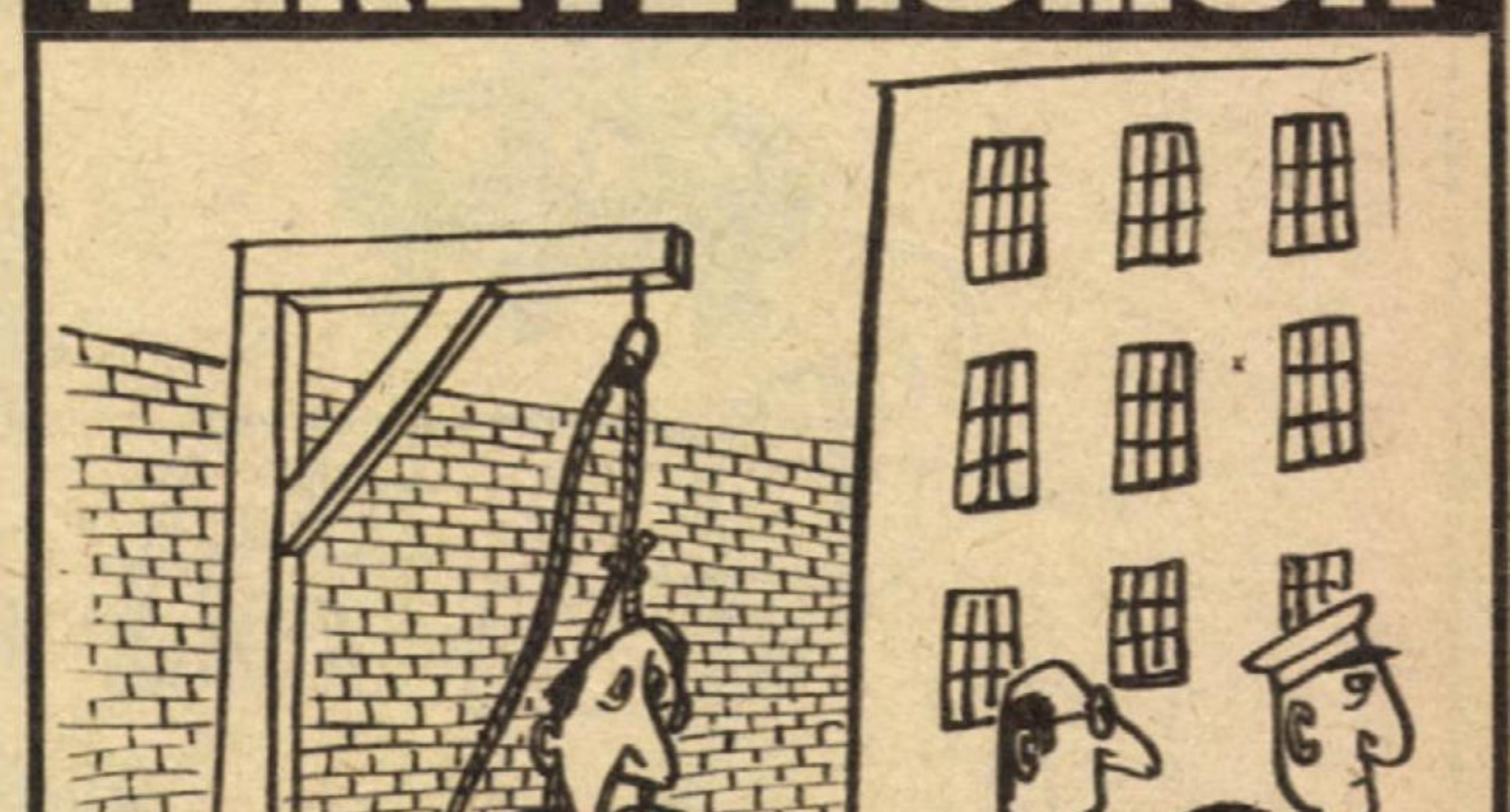

„Csináld magad!" mozgalom.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A feleség, miután eredménytelenül kutat a szekrényben, a férjéhez fordul:

— Nem láttad a hálóingemet?

— Nem.

— És mit dugdosol a markodban?

DILEMMA

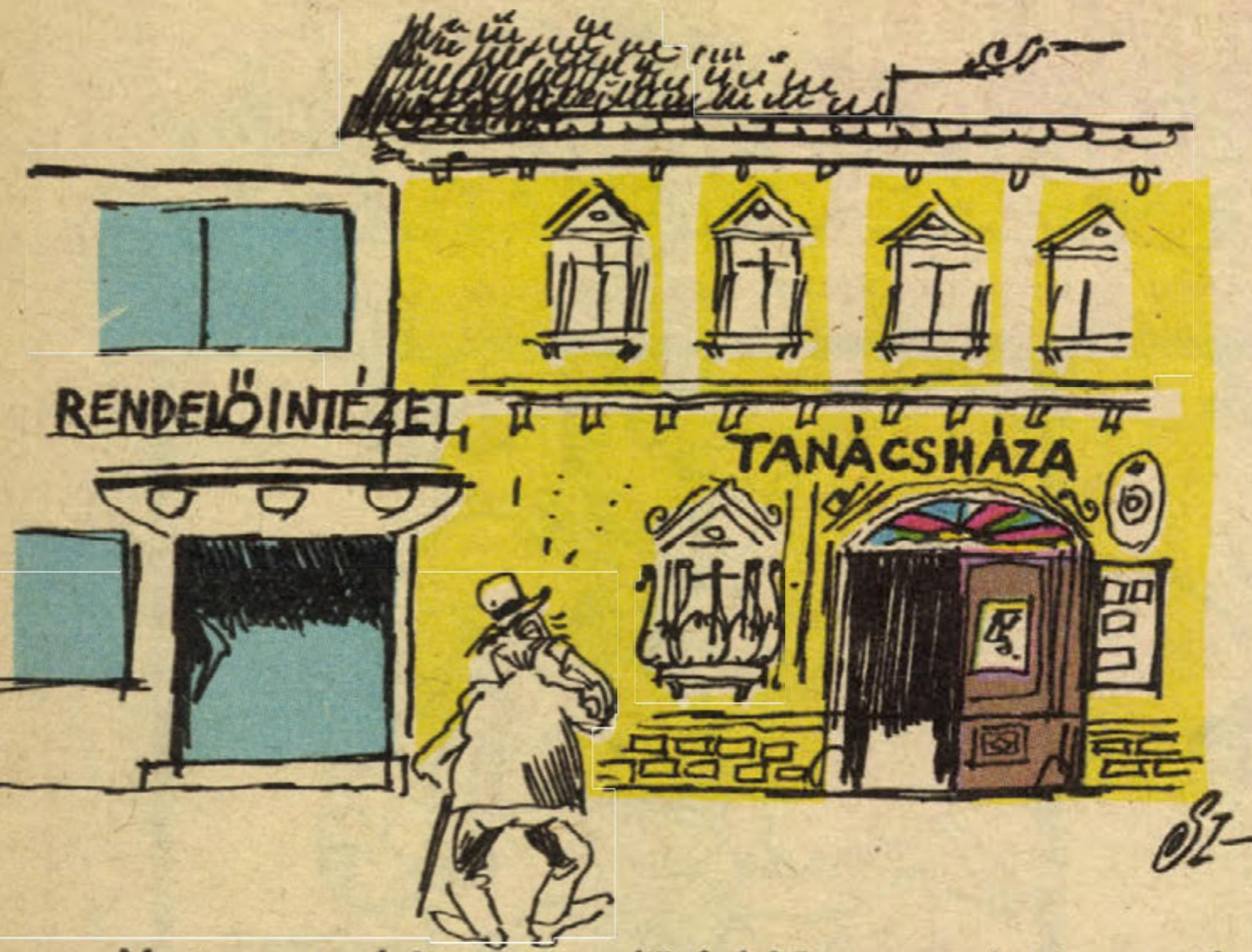

– Most az egyéni, vagy a közérdekű panaszaimat orvosoltassam?

MŰSORZÁRÁS

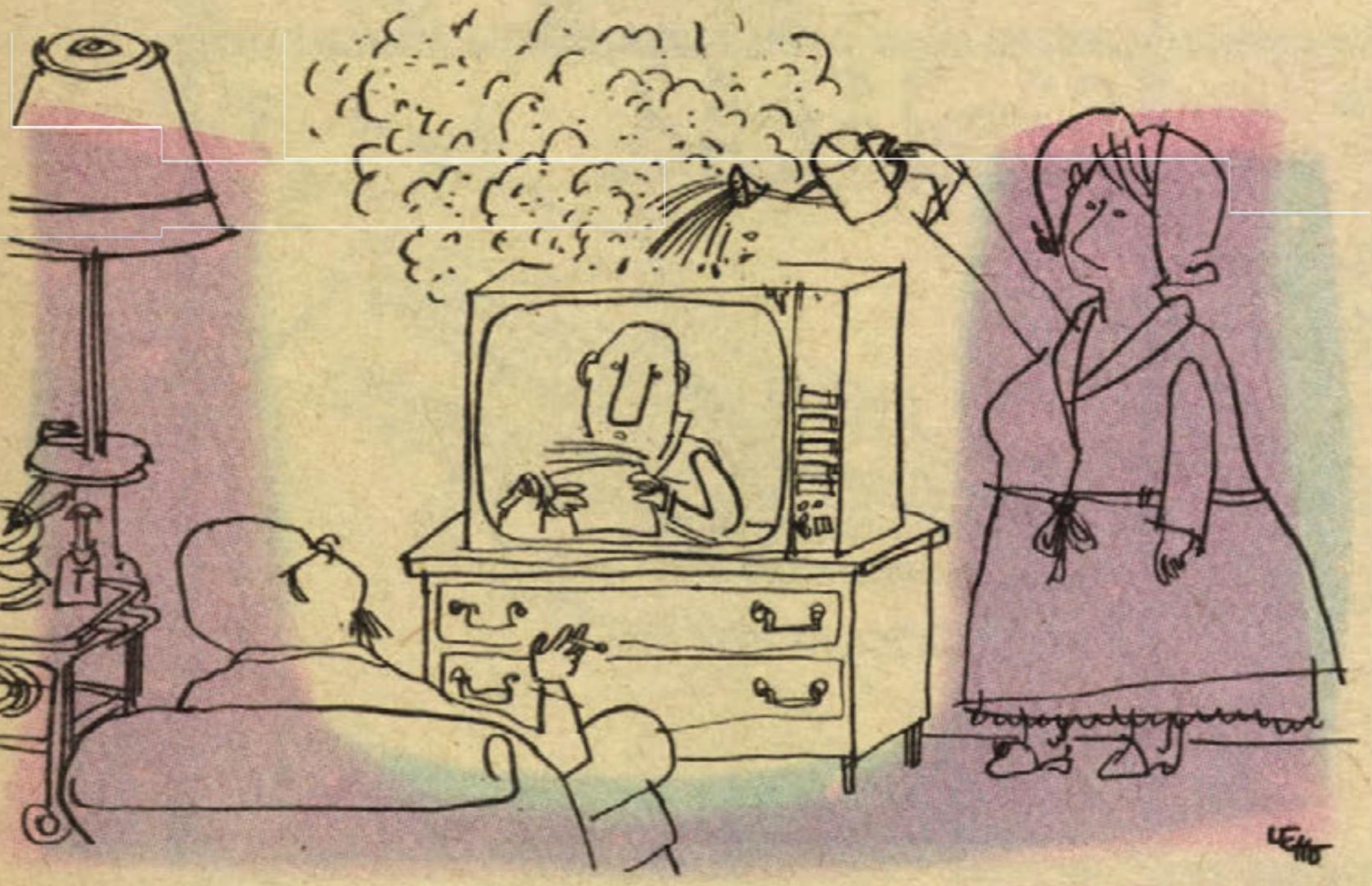

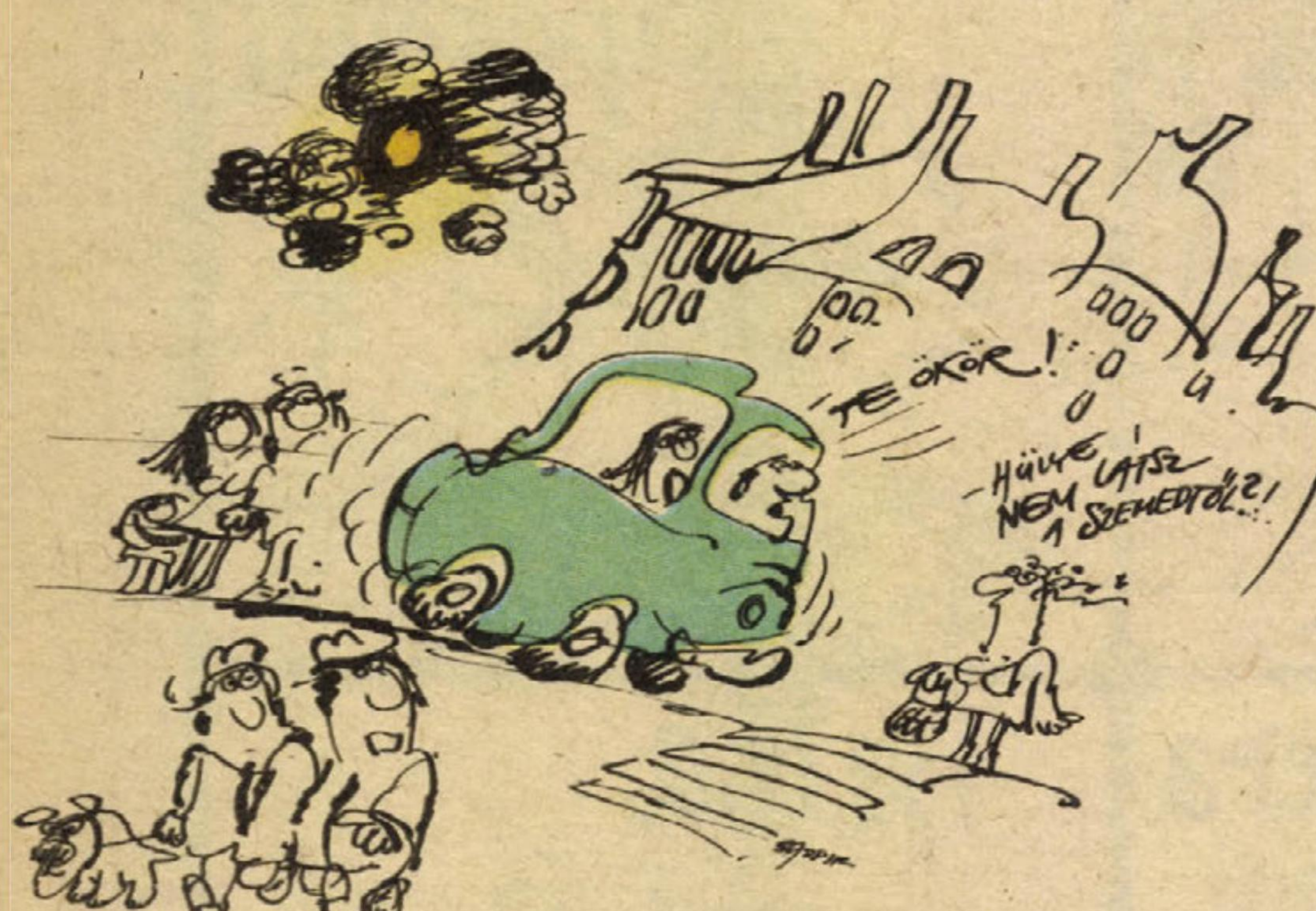
TE ÖKÖR!
HÜLYE NEM LÁTSZ A SZEMEDTŐL?!

– Az autó a legdemokratikusabb jármű! Mindenki mindenkivel tegeződik!

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-25 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A párizsi Luxembourg-kertben egy koldus alszik a padon. A parkőr este tíz óra felé felrázza az alvót:

— Keljen fel, monsieur, hamarosan zárják a kapukat.

— Köszönöm, hogy figyelmeztetett, öregem, mondja meg nekik, hogy zárhatják, de csak csendesen, mert nagyon könnyen felébredek.

ELAVULT VICC

Klovács szép új esernyővel lepte meg a feleségét. — Vízszintes 1 — örvendezett az asszony. — Függőleges 25 — felelte Klovács. Hogy ez a két sor vicces-e manapság, amikor oly sok a tetőbeázás, azt rejtvényfejtőink megítélésére bízzuk. Beküldeni az említett két sort kell, kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 27-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Gót király, aki elfoglalta Rómát
13. Egy Verne-regény hőse, kapitányi rangban
14. Olasz zeneszerző (1653—1713), a barokk stílus egyik megalapítója
16. A verssornak két (ritkán több) szótagból álló eleme
19. I. M. U.
20. Lesz — régiesen
22. Gazdag műgyűjteményét az államra hagyta, múzeum őrzi a nevét (György)
23. Időhatározó
24. Savanyúságnak való
25. Apró dísztárgy
28. Kiváló olasz filmszínész
30. Az asztácium vegyjele
31. Minden ... szava igaz (egy kicsit hazudós)
32. Hajdani újpesti sportegylet
34. Én — latinul
35. O. T.
36. Kolostor
38. Orosz férfinév
41. Angol légiforgalmi társaság betűjele
42. Z. Á.
43. S. A.
44. Helység Pesthez közel (Torbággyal összeépült)
45. Már a könyökén jön ki
47. A lengyel országgyűlés
49. A futballista csele
51. Termelőszövetkezet
53. Irányt jelző szó
54. Nobel-díjas német orvos, a Salvarsan előállítója (1854—1915)
55. Egyre bővebb lesz
57. L. A. O.
58. Kicsinyítőképző
59. Verdi egyik operájának címe
60. Izomkötő szalag
61. Pl. a tigris a zsákmányára
63. Ami már unalmas

FÜGGŐLEGES

1. A gyerekek tévébeli kedvence
2. Borogatáshoz használatos
3. A lábbelik egyik fajtája
4. Három — olaszul
5. Női név, Kisfaludy imádottja
6. Egyházközség
7. A. N.
8. Illatos kerti gyógynövény
9. Az ima vége
10. Alkoholtartalmú ital
11. Attila legidősebb fia volt
15. Kiváló magyar szobrász (János)
17. Ferde
18. Semmiben sem üt el a megszokottól
21. Biztonsági szerkezet
26. Regényt, elbeszélést ír, nem verset
27. Péterke
29. V-vel: érvek harca
33. Rákóczi egyik vezére
34. Német „ő”
36. Angliai grófság
37. Pusztító trópusi forgószél
39. A temetőben sok van
40. Madár, az a legenda járja róla, hogy saját vérével táplálja a kicsinyeit
41. Szomorúság
46. Valamikor a gimnáziumnak megfelelő leányközépiskola volt
47. Közlekedési eszköz, télen
48. ... Juhász Péter (a magyarországi kálvinizmus megszilárdítója a 16-ik században)
50. B. L.
52. Németalföldi festő (1753—1826)
56. A gallium vegyjele
59. Az energia egysége
61. Megfedd
62. Zenei hang
64. N. Z.

1 M	2 O	3 S	4 T	5 L	6 E	G	7 A	8 L	9 Á	10 B	B	11 E	L	D
12 A	L	A	R	I	K	■	13 N	E	M	O	■	L	■	O
14 C	O	R	E	L	L	15 I	■	16 V	E	R	17 S	L	18 Á	B
19 I	M	U	■	20 L	É	S	21 Z	E	N	■	22 R	Á	T	H
■	V	■	■	23 A	Z	T	Á	N	■	24 C	É	K	L	A
25 N	I	26 P	27 P	■	28 S	O	R	D	29 I	■	G	■	30 A	T
31 E	Z	R	E	D	I	K	■	32 U	T	33 E	■	34 E	G	O
D	■	35 O	T	■	A	■	36 K	L	A	S	37 T	R	O	M
38 O	39 S	Z	I	40 P	■	41 B	E	A	■	42 Z	Á	■	43 S	A
44 B	I	A	■	45 É	46 L	U	N	■	47 S	E	J	48 M	■	R
49 D	R	I	50 B	L	I	■	51 T	52 S	Z	■	53 F	E	L	É
54 E	H	R	L	I	C	H	■	55 T	A	56 G	U	L	■	G
57 L	A	O	■	58 K	E	■	59 E	R	N	A	N	I	■	i
60 I	N	■	61 R	A	U	62 G	R	I	K	■	■	63 U	64 N	T
T	T	H	O	N	M	É	G	J	O	L	E	S	Z	■

ÉTTEREMBEN

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Kérem, ez a húsadag nagyon kicsike!
— De hosszú ideig lehet rágni!

100—100 forintot nyert:

Farkas Pál, 2651 Rétság, Rákóczi F. u. 19.
Jász Ibolya, Budapest, 1202, Hátszeg u. 15.
Krénusz Ilona, 7623 Pécs, Jókai M. u. 40.

A nyereményeket postán küldjük el.

NEM RENDELTETÉSSZERŰ HASZNÁLAT

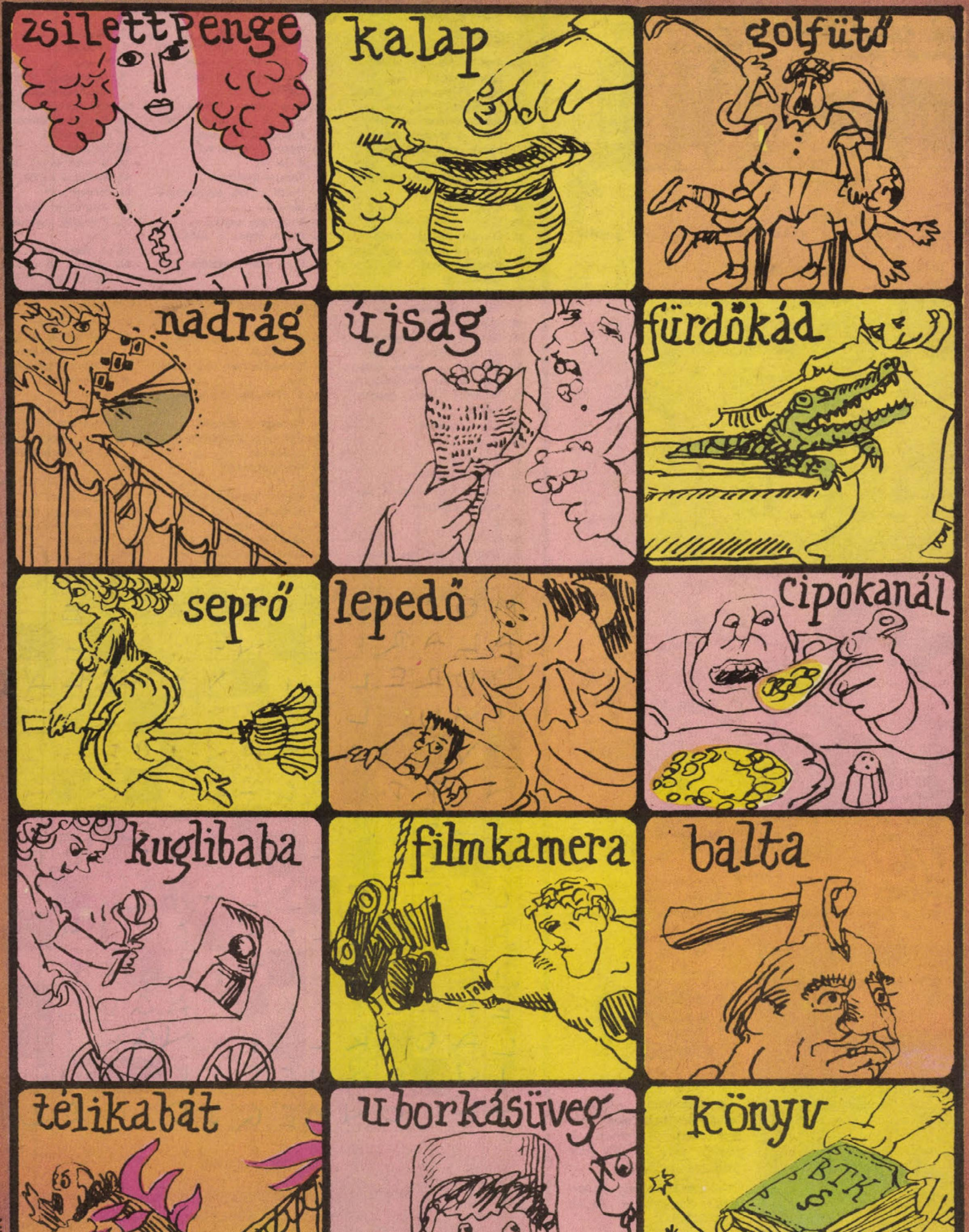
zsilettpenge
kalap
golfütő
nadrág
újság
fürdőkád
seprő
lepedő
cipőkanál
kuglibaba
filmkamera
balta
télikabát
uborkásüveg
könyv
BTK
§
Hihi

HEGEDŰS ISTVÁN